159

சிவபுரி புராணம்.

உ

சிவமயம்.

சிவபுர மாஹாத்மிய மென்னும்

சிவபுரி புராணம்.

இது,

வடமொழியிலிருந்து திருவண்ணாமலை வல்லாளராஜன்

மடாலயம்

அகில வன்னியகுல குருபீடம்,

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சி. சுப்பைய சுவாமிகள் என்கிற

ஷண்முகானந்தகிரி சுவாமிகளால்,

தென்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஷை சிவபுரி க்ஷேத்திரத்தில் சிவாலயத் திருப்பணி செய்கின்ற

கோட்டையூர். ஸ்ரீமான் க. வீ. சொ. வீ. அழகப்ப செட்டியார்

அவர்களாலும்,

ஷையூர் ஸ்ரீமான் க. வீ. மு. ப. கதிரேசஞ் செட்டியார்

அவர்களாலும்

காரைக்குடி ஸ்ரீமான். முத்து. அருமு. அரு.

சாமிநாதஞ் செட்டியார் அவர்களாலும்,

சென்னை

ஆர்யகலா அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.



Printed at

THE ARYAKALA PRESS,

7, Ganguraman Street, P.T., Madras.



உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:

முகவுரை.

இந்த க்ஷேத்திரம் சிதம்பரத்திற்குத் தென்கிழக்கில் இரண்டு மையில் தூரத்தில் உள்ளது.

மாட்சிமைதங்கிய இப்பரதகண்டத்தின்கண் ஆசேதுஹிமாசல பர்யந்தமுள்ள சிவக்ஷேத்திரங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒப்புயர்வற்றோங்கியதும், வசிஷ்டாதி மகரிஷிகளாற் பூஜிக்கப்பெற்றதும், விஷ்ணு பகவான் நேத்திரக் கமலத்தாலருச்சித்துப் பாஞ்சசன்னியத்தைப் பெற்றதும், அருச்சுனன் தவம்புரிந்து பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெற்றதும், மற்றும் விண்ணவர் மண்ணவராதியர் பலரும் தானந்தவம் விரதாதிகளை யனுஷ்டித்துப் பல பேறுகளைப் பெற்றதும், வேதவியாச மகாமுனிவராற் கூறப்பட்டுள்ள பதினெண்புராணங்களிற் சிறப்புவாய்ந்த ஸ்காந்த புராணத்திலுள்ள ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் சிவவிஷ்ணு சம்வாதமாயுளதென்று சூதமகா முனிவரால் சௌனகாதிமகரிஷிகளுக்கு விரித்துரைக்கப்பெற்ற பதினோரத்யாயத்தை யுட்கொண்ட மகா மான்மியங்களைப் பெற்றதும், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் திருநெல்வாயில் எனத் திருநாமமிடப்பெற்றுத் திருப்பதிகம் பாடப்பெற்றதும்ஆகியமகிமைதங்கிய சிவபுரியென்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தின்கண் சிவபெருமான் ஆதியிலேயே தானேலிங்க வடிவமாய்ச்சிவபுரேசரென்னுந்திருநாமம் புனைந்து கனகவல்லியம்மையாருடன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ மகாதேவரது திருவாலயம் மிகப் பழமையானதால் அதனை நூதன ஆலயமாகச்சிறப்புற்றோங்கச்செய்துவைத்து இறைவனது அருளைப்பெறக் கருதி சோட்டையூர் ஸ்ரீமான் க.வீ.சொ.வீ. அழகப்ப செட்டியார் 1, ஷையூர் ஸ்ரீமான் க. வீ. மு. ப. கதிரேசஞ் செட்டியார் 2, காரைக்குடி ஸ்ரீமான் முத்து. அருமு. அரு. சாமிநாதஞ் செட்டியார் 3, ஆகிய இம்மூவரும் சமபாகமாகத் திரவியஞ் செலவிட்டுத் திருப்பணி தற்கால

கடாத்தி வருகின்றனர். இவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வடமொழியிலுள்ள இந்தத்தலமான்மியத்தைத் தமிழ்மக்கள் யாவருமெளிதிலுணர்வான் கருதி, திருவண்ணாமலை வல்லாளராஜன் மடம் அகில வன்னியகுல குருபீடம் ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கரபகவத்பாதபூஜ்ய தோடகாசார்ய பரம்பரா யோகானந்தகிரி கரகமல ஸம்ஜாத ஸ்ரீமது சி. சுப்பையசுவாமிஎன்கிற ஷண்முகானந்தகிரி சுவாமிகளால் தென்மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது. சமஸ்கிருதவேட்கையாளருக்கும் பலன்றருவான் கருதி வடமொழிமூலமும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேற்கூறிய பதினோரத்தியாயங்களுள் க்ஷேத்திரம் பலவற்றுள்ளுஞ் சிறந்ததென்பது முதலத்தியாயத்தும், க்ஷேத்திரத்தினிலைக்களம் இரண்டாமத்தியாயத்தும், பிரமதேவர் சிருஷ்டிசக்தியைப் பெற்றது மூன்றுமத்யாயத்தும், கிருபாசாகரமென்னுந் தீர்த்தம்வந்த வரலாறு நான்காமத்தியாயத்தும், சரஸ்வதி தவஞ்செய்தது ஐந்தாமத்தியாயத்தும், லிங்கத்தின் வைபவம் ஆறுமத்தியாயத்தும், லிங்கபூஜாவிதி ஏழாமத்தியாயத்தும், சக்திபூஜாவிதி எட்டாமத்தியாயத்தும், வசிஷ்டர் புத்திரசோக நீங்கப்பெற்றது ஒன்பதாமத்தியாயத்தும், மகா பாதகனை விசுக்கிரப்பிராம்மணன் முக்தியடைந்தது பத்தாமத்தியாயத்தும், சகல தீர்த்தங்களின் வரலாறும் அவற்றின் மான்மியங்களும் பதினோராமத்தியாயத்தும் பகரப்பெற்றன. சுபம்.

இங்ஙனம்

சிதம்பரம் மௌனதேசிகர் மடாலயம்,
சே. முத்தைய சுவாமி.

உ

சிவமயம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருநெல்வாயில் என்கின்ற

சிவபுரி தேவாரப்பதிகம்.

இராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புடையினார் புள்ளி கால்பொருந்திய
மடையினார் மணி நீர்நெல்வாயிலார்
நடையினால் விரற் கோவணந்நயந்
துடையினா ரெம துச்சியாரே. (௧)

வாங்கினார் மதின் மேற்கணை வெள்ளந்
தாங்கினார் தலை யாயதன்மையர்
நீங்கு நீர நெல் வாயிலார்தொழ
வோங்கினா ரெம துச்சியாரே. (௨)

நிச்சலேத்து நெல் வாயிலார்தொழ
விச்சை யாலுறை வாரெமீசனார்
கச்சை யாவதோர் பாம்பினார் கவி
னிச்சையா ரெம துச்சியாரே. (௩)

மறையினார் மழு வாளினார்மல்கு
பிறையினார் பிறை யோடிலங்கிய
நிறையினா நெல் வாயிலார்தொழு
மிறைவனா ரெம துச்சியாரே. (௪)

விருத்தனாகி வெண்ணீறுபூசிய
கருத்தனார் கன லாட்டுகந்தவர்
நிருத்த னாநெல் வாயின்மேவிய
வொருத்தனா ரெம துச்சியாரே. (௫)

காரினார் கொன்றைக் கண்ணியார் மல்கு
பேரினார் பிறை யோடிலங்கிய
சீரினார் நெல் வாயிலார்தொழு
மேரினா ரெம துச்சியாரே. (சு)

ஆதியா ரந்த மாயினார்வினை
கோதியார்மதில் கூட்டழித்தவர்
நீதியா ரநெல் வாயிலார்மறை
யோதியா ரெம துச்சியாரே. (எ)

பற்றினா னரக் கன்கயிலையை
யொற்றினா ரொரு கால்விர லுற
நெற்றியாரநெல் வாயிலார்தொழும்
பெற்றியா ரெம துச்சியாரே. (அ)

நாடினார் மணி வண்ணனான் முகன்
கூடினார் குறு காதகொள்கையர்
நீடினா ரநெல் வாயிலார் தலை
யோடினா ரெம துச்சியாரே. (கூ)

குண்ட மண்டுவர்க் கூறை மூடர்சொற்
பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
விண்ட யங்குநெல் வாயி லார்நஞ்சை
யுண்ட கண்ட ரெம் முச்சியாரே. (க0)

நெண்பயங்குநெல் வாயி லீசனைச்
சண்பைஞானசம் பந்தன் சொல்லிவை
பண்பயன் கொளப் பாட வல்லவர்
விண்பயன் கொளும் வேட்கை யாளரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ கணேசாயநம:

சிவபுர மாஹாத்மிய மென்கின்ற

சிவபுரி புராணம்.

பாயிரம்.

ஸ்தல கணபதி துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீர்பூத்த சிவபுரத்தி லின்பமெலாஞ்
சேர்ந்து நாஞ்சிறந் தோராக
பார்பூத்த நான்முகனு நாரணனும்
பார்க்கரிய பரமன் பாலே
யேர் பூத்த கனகவல்லி யேந்திழையே
யிபமிதென வீன்ற வெந்தைக்
கார்பூத்த கடமிடுமென் கணபதியின்
கழலடியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௧)

சுப்பிரமண்யர் துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரோங்கச் சிவசமயஞ் செழித்தோங்க
அன்பரெலாஞ் சிறப்புற் றோங்கப்
பாரோங்கப் பரஞானம் பலித் தோங்கப்
பலமனைத்தும் பண்போ டோங்கக்
காரோங்கு மிமையவரைக் காரிகையோர்
புறமோங்குங் கயிலைப் பெம்மான்
பேரோங்கு நுதற்கணிடைப் பிறந்தோங்கு
மறு முகனைப் பேணி வாழ்வாம். (௨)

சிவபெருமான் துதி.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அவமறுத் தெம்மை யாண்டிடு மான்று
ளன்பினா லின்புறு கவிசொல்
சிவமுறு முத்துச் சிவிகையூர் காழிச்
செல்வருக் குறுபசி யகற்ற
வுவமையி லுணவை யுவந்துச்சிப் போதி
னுதவிநெல் வாயமர்ந் தன்பர்
பவமதை யகற்றும் பரமன திருதாட்
பங்கயஞ் சிரத்தணிந்துய்வாம். (௫)

கனகவல்லியம்மை துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சித்தர்சுரர் முனிவரொடு திகிரிமுழுக்
குண்டிகைத்தேவரும் போற் றும்பின்
முத்தாகத் தமர்ந்தொளிரு முழுமணியை
முத்தாப மொழிப்பா னேத்தும்
பத்தர்பவப் பிணியகற்று மருமருந்தைப்
பரனவிழையு மமுதை ஞானச்
சுத்தகுணச் சிற்சொருபச் சுவணவல்லி
யம்மையையாந் தொழுது வாழ்வாம் (௬)

தெக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேருவின் தென்பால் மிகவளர்வடவின்
மௌனியாய் நீழலில் விளங்கிச்
சீருறும் பரமவுணர்வினை நால்வர்
சேர்ந்திடச் செங்கரத் துணர்த்திப்

பாரினிலினிய பதியெலாம் விளங்கிப்
பக்குவர் பரகதியதனைத்
தேருறவென்றுஞ் சிவபுரியமருந்
தெக்ஷணாமூர்த்தி தாள்போற்றி. (ரு)

சரஸ்வதி துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானநற் கனியுண் டென்றும்
நலிதலற் றிலங்கும் மேனித்
தானடைந் தயனு மென்னுந்
தனித்தபஞ் சரத்திற் றங்கி
வானவர் துதிப்ப மேலாம்
மறையை யோபகர்வ தாஞ்ச
மானமில் விஞ்சைரூப
வண்ணிதாள் வணங்கல் செய்வாம். (சா)

காப்பு விநாயகர் துதி.

கலி விருத்தம்.

சீரிலங்குஞ் சிவபுரிமான்மியம்
பாரிலங்கு மொழித்தமிழ்ப்பாச்செயப்
பேரிலங்குஞ்சிவன் சிவைபெற்றவோர்
ஏரிலங்கு மிபந்தனை யேத்துவாம். (எ)

நால்வராதி யறுபத்துமூவர் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானசம்பந்தர் நற்றிருவடியை
நாவினுக்கரையார் மெய்ப்பதத்தை
யூனசம்பந்த மின்றியநாவ
லூரர்காலிணையின்ஞான

வானசம்பந்த முறுமொருவாத
வூரர்தாண்மலரை யெக்காலும்
மோனசம்பந்தமுறு மறுபத்து
மூவர்மொய் கழலிணைத் தொழுவாம் (அ)

அருட்குரு துதி.

சங்கர குருவின்சார் பரம்பரையிற்
சாலிவாடிறைவியினருளாற்
பொங்குறுங் கோயிலூர் மரபதனிற்
பொலிந்திடுஞ் சிதம்பரப்பதியில்
எங்குருவடிவாய்க் கயிலைநீத்தெழுந்த
வீசனுஞ் சிதம்பரவாசான்
தங்குறுங்கருணை வலியினுலிதனைத்
தமிழினிலாற்றிடத் துணிந்தேன். (கூ)

இந்நூற்பயன்.

சிவபுரத்தீசன் திருக்கதை தன்னைச்
செங்கையா லெழுதினோர் படித்தோர்
நவமுறப்பிறக்குப் போதித்தோர் சிறிது
நாழிகைபாயினுங் கேட்டோர்
பவமற அறமும் பொருளுநல்லின்பும்
பாரினிற்பெற்று வாழ்ந்ததன்பின்
அவமறுத்தாளு மரனடிக்கீழ்ச்சென்
றமலவீ டெய்திவாழ்குவரே (க0)

அவையடக்கம்.

கருங்கட லதனில்மூழ்கக்
கருத்திலரேனு மோர்காற்
பெரும்பயனெண்ணி மூழ்கும்
பெற்றிபோ லுலகில்யாரும்

வரும்பயனறியா நாயேன்
வாய்மொழி விரும்பாரேனுஞ்
சுரும்பவிர் சிவபுரேசன்
றொல்புக ழெனக்கொள்வாரால் (கக)

இந்நூல் வரலாறு.

வாதராயணனால் வகுத்த நூற்களினுள்
வளமிகு மகிமைகள் வாய்ந்த
மேதகுகாந்தமெனும் புராணமதில்
மேவுமோர் மதியென விளங்குந்
தீதறு முதற்சங்கிதையினிற் கூறுந்
தேர்சிவனரியின் சம்வாத
மோதினன்சூதன் சௌனகாதிகட்கென்
றுரைத்தன னிந்தநூல் வழியே (கஉ)

பாயிர முற்றிற்று.

தனிக் கவி.

திருப்பணிசெய்வோர்க்கோர் திருக்கோயில்.

கங்கைநிகராஞ் சேயாற்றின்
கரையின் வடபாற் கலசபுரந்
தங்குந் திருமாமகுடேசன்
றன்பாற்றிரிபுர சுந்தரிக்குப்
பொங்குபணியைப் புரிந்தவர்க்கே
பொருளோடின்பம் பொருந்துமென
வெங்கள் கடமையாய்ப் புகன்றே
மியற்றி னிறைவ னருடருமே. (கந)

கலசபுரத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி சமேத திருமாமகுடேசருக்குச் செய்துவைக்கக் கருதிய திருப்பணியைப் பலருமுணரவேண்டி இதனை ஈண்டுக்கூறியதென்பதாம். சுபம்.

சிவமயம்.

சிவபுரிபுராணம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

நூல்.

ஞானானந்தவடிவினையும் தாமரை இதழையொத்த கண்களையும் உடையவரும், தேவக்கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவருமான மேன்மை பொருந்திய யானைமுகத்தை உடைய விநாயகக்கடவுளை வணங்குகின்றேன் ௧. இருஷிகள்வினவல்.- ஓ! சூதபுத்திரரே! மகா பாக்கியசாலியே! சகல சாஸ்திரார்த்தங்களையு முணர்ந்தவரே! உம்மிடமிருந்து சகலமும் விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும் கேட்கப்பட்டன ௨. இப்போது இரகசியங்களாகவும், உடனே பலனை யளிப்பனவாகவும், மகாத்மாக்களான பிரம்மவித்துக்களால் பூஜிக்கப்பட்டனவாகவும் இருக்கின்ற பலவிதமான சிவக்ஷேத்திரங்களைக் கேட்க அன்பாக விரும்புகின்றோம். ஓ! வியாசசிஷ்யரே! மகாமதியுடையவரே! எங்கள்மீது உமக்குத் தயையிருந்தால் ௪. ஓ! வியாபகரே! சிவபெருமானுடைய கதாவமிர்தம் அடிக்கடி பருகப்பட்டதேனும் விசேஷமாய்க் கேட்க வேண்டுமென்ற அதிக ஆவல் எங்களுக்குண்டாகின்றது. ஆகையால்; இப்போது சொல்லவேண்டும் ௫. எங்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகவில்லை. உம்முடைய அநுக்கிரகத்தால் அதிகமாகக் கேட்கவேண்டுமென்ற ஆவல் அடிக்கடி விருத்தியாகின்றது ௬. எங்களுக் கிதோபதேசஞ் செய்வதில் பகவானான நீர் குருவன்றோ? என்று தோத்திரஞ் செய்வதிற் பரவசரான முனிகளால் துதிக்கப்பட்ட சூதர் ௭. இருதய தாமரையில் சிவபெருமானைத் தியானித்து பயிர்க்கூச்செறிந்த உடம்பையும் நல்ல விரதத்

ஷதயுமுடையவராய் முனிகளைப்பார்த்து இனிமையானவாக்கியத்தைச் சொன்னார் அ. சூதர் சொல்லல்,—முனிசிரேஷ்டர்களான உம்மால் சகல வுலகிற்கும் இதமானதும், புண்ணியமானதும், சகலசித்தியைச் செய்வதும், சுபமானதுமான இக்கேள்வி நன்கு வினவப்பட்டது கூ. எப்போது உங்களுடைய ஜென்மத்தை அழிக்கும்படியாக கேட்க வேண்டுமென்ற புத்தி அன்போடுண்டானதோ அப்போதே முனிகளாகிய நீங்களனைவர்களும் செய்யவேண்டிய வினைத்துஞ் செய்து முடித்தவராவீர்கள் ௧0. அழகுவாய்ந்த சிவக்ஷேத்திரங்களையும் சிவனுடைய வைபவங்களையும் சிவபக்தருள்ள இடங்களையும் சிவனுடைய தீர்த்தங்களையும் ௧௧. ஓ! முனிசிரேஷ்டர்களே! கேட்க இச்சை யெவனுக்குண்டோ அவன் மேலானவன் என்பது எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் நிச்சயிக்கப்பட்டது ௧௨. ஆகையால் முனிகளான நீங்களனைவரும் கிருதார்த்தர்களே யென்பது எனது நிச்சயம் இப்போது உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். அளவிடமுடியாத மேன்மைவாய்ந்த சம்புவின் ௧௩. பலவிதமான ஸ்தானங்களை மிகுந்த அன்போடு கேளுங்கள். ஹரியின் பொருட்டுத் தேவ தேவரான சந்திரசூடரால் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ, ௧௪. ஓ! விப்ரர்களே! அதை இப்போது உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். இந்தச் சூதபுத்திரர் இங்ஙனங்கூறியோகபட்டத்தால் சுற்றப்பட்டவராய் ௧௫. மனதில், தேவனையும் மகாதேவனையும் அர்த்த சந்திரனைச் சிரசில் சூடினவராயும் புலித்தோலாடை யுடையவராயும் ஜடையாகிய மகுடத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும் ௧௬. விபூதியாகின்ற ஆபரணத்தால்விளங்கும் அங்கத்தையும் உருத்திராக்ஷமணி யாபரணத்தையும்மேலான சர்ப்பமாகிய அரைஞாணால் கட்டிய யானைத்தோலாடையையு முடையவராயும் ௧௭. மான் கன்று, பாசு, ஸ்படிகமாலை, அக்ஷமாலை, சர்ப்பம் இவற்றைத் தண்டம்போ

ன்றகைகளால் தாங்கும் கருணைக் கிருப்பிடமானவரும், கஅ கோடி மன்மதரின் அழகுவாய்ந்தவரும் ஸ்படிகமலைபோன்ற வரும் சமுசாரத்திற்கு நேரே மருந்தானவரும் ஆன தேவேச னைத் தியானித்துத் துதித்தார் ககூ. சந்திர சூடரே! உமக்கு நமஸ்காரம், சூலபாணியே உமக்கு நமஸ்காரம் பரசுஹஸ்த யரே! உமக்கு நமஸ்காரம். மேலான பரமாத்மாவே! உம க்கு நமஸ்காரம் உ0. வேதாந்தங்களா லுணரத்தக்க வருக்கு நமஸ்காரம். வேதங்களி னுதிகாரணருக்கு நமஸ் காரம். உமையோடுங் கூடினவருக்கு நமஸ்காரம். காண் டலுக்கினியவருக்கு ஞானவடிவானவருக்கு நமஸ்காரம் நம ஸ்காரம் உக. இந்தச் சராசரமான உலகனைத்தும் எவரிட மிருந்துண்டானதோ பிரக்ஞான சொரூபராயும், மாயை விடு பட்டவருமான அந்த உமக்கு நமஸ்காரம் உஉ. விக்கினக் கூட்டங்களான இருட்டிற்குச்சூரியனான உமக்கு நமஸ்காரம் யானைத்தோ லாடையுடையவரும் சந்திரகலையைச் சூடினவ ருமான உமக்கு நமஸ்காரம் உங. ஓ! சகல உலகத்திற்கும் மாதாவே! உலகமயமானவளே! சுத்த விக்ஞானசின் மூர்த் தியே! தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் உச. எவ ளுடைய கடைக்கண்ணின் வீக்ஷியால் ஊமைகளும் இயல் பாகக் கவிகளாகின்றனரோ அந்தச் சரஸ்வதிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் உரு. சகல வேதங்களை வேறு பிரித்தவரும் தவசி களுக்குள் மேலானவரும் விசுத்தமான ஞானதேகமுடைய வருமான வியாச குருவிற்கு நமஸ்காரம் உசு. என்று முனி புங்கவர் துதித்துச் சிரசில் அஞ்சலியைச் செய்து சுற்றிலு முள்ளவரும் மனோகாயங்களின் வணக்கமுடையவரும் விபூதி யணிந்த பரிசுத்தமான உடம்பையும் உருத்திராக்ஷமாலை யாபரணத்தையும் தொங்கும் ஜடாபாரத்தினையும் எப்போ துஞ்செய்யப்பட்ட அஞ்சலியையும் உடையவருமான முனிக் கூட்டத்தைப் பார்த்து உஅ. அன்போடு சிவஸ்தானங்களைச்

சொல்ல (சூதர்) ஆரம்பித்தார். சூதர் சொல்லல்.- முன்னொரு காலத்திலே உலகநாயகரான விஷ்ணு கைலாச பர்வதமான மந்திரத்திலே பார்வதியோடுங் கூடினவரும் சுரர் சித்தர் இவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவருமான உருத்திரரை மேலான அன்போடு நமஸ்கரித்து உலக நன்மையைக் கேட்டார் ௰. சர்வக்ஞரே! கிருபைக்கடலே! நித்தியானந்த வடிவினரே! உலகவைந்தொழில் ஒன்றையே மேலான கதியாகவுடையவரே! உலகிற்குப்பதியே! ௰௧. பூலோகத்திலே தேவரீருக்குப் பிரியமானவைகளாகவும் இரம்மியமானவைகளாகவும் எந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கின்றனவோ ஒ! தேவேசரே! அவையனைத்தையும் காருண்ணியத்தால் எனக்குச்சொல்லல்வேண்டும். ௰௨. ஓ! சம்புவே! தேவரீர் திருவடித் தாமரையை விடக் கதி காணப்படவில்லை என்று உலகங்களைச் செய்பித்த அந்த விஷ்ணுவால் கேட்கப்பட்ட சிவபெருமான் ௰௩. கொஞ்சஞ் சிரித்து(ப் பகவானுன பரமேசுரர்) சொன்னர். சிவன் சொல்லல்.- ஓ! தாமரை இதழ்போன்ற கண்ணரே!உலகத்திற் கினிமையானதும் நன்மையானதும் ஆன இது உம்மால் கேட்கப்பட்டது. ௰௪. இதற்குமுன் ஒருவருக்கும் சொல்லப்படாதவதை உமக்குச் சொல்லுகின்றேன். எனது ஸ்தானம் வாராணசியும் அப்படியே விசாலமான கோதாவரியும் ௰௫. அப்படியே புண்ணியமான பஞ்சவடியும் எனக்குப்பிரியமானவையென்று தெரிந்துகொள் ௰௬. காஞ்சியும் பாடலாரண்யமும் மஹத்தான சிதம்பரபுரமும் திருவெண்காடும் மாயூரமும் எனக்குப்பிரியமானவேதாரண்யமும். ௰௭. திருவாரூரென்னும் பெயருடையதும் மகத்தான ஸ்ரீமத் திருவையாறும் மதுரையென்ற புண்யமானபுரியும் அப்படியே இராமேஸ்வரமென்னும் பெயர்வாய்ந்ததும் ௰௮. மகா புண்யமான திருநெல்வேலியும் திரிகூடசிகரமென்பதும் (இது இலங்காபுரியைத் தனது ஓர் முடியால்தாங்கும்பர்வதமென்று

இராமாயணமும் தில்லையிலுள்ள பெருமாள் சிகரமும் சிற்சபை சிகரமும் திருமூலர்சிகரமும் கூடியது என்று ஆன்றோரும் கூறுகின்றனர்) இவைமுதலிய வேறு அநேக ஸ்தானங்களும் ௩௯. ஓ! தாமரைக்கண்ணரே! எனக்குப்பிரியதரமான வைகளென்று தெரிந்துகொள்வாய். அங்ஙனமேனும் இப்போது இரகசியமானவற்றை விசேஷமாகச்சொல்லுகின்றேன் ௪0. புண்டரீகபுரமும் விருத்தாசலமும் திருவண்ணாமலையும் கலசபுரமும் (இதுமூலத்தில்லையென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்) அப்படியே சிவபுரமென்னும் பெயருடையதும் பாடலீபுரமென்னு நாமமுடையதும் ௪௧. கபிலரிஷியால் பூஜிக்கப்பட்ட மற்றோர் இந்திரகீலமென்னும் பெயர்வாய்ந்ததும் ஓ! செந்தாமரைக்கண்ணரே! அதிகப் பிரீதியைச் செய்வனவென்று தெரிந்துகொள்வாய் ௪௨. அருச்சுனன் யாண்டு பாசுபதாஸ்திரம்பெற்றானோ ஸ்ரீமத் சிவபுரமென்னும் பெயர்வாய்ந்த அந்த க்ஷேத்திரம் மோக்ஷமளிப்பதாகத் தெரிந்துகொள். அவ்விடத்தில் நானெப்போதும் சான்னித்தியமாயிருக்கிறேன் ௪௩. ஓ! ஹரியே! மற்றவற்றினின்றும் மேலான இது எனக்குப் பிரியதமமானது. ஓ! மாதவனே! உலகத்திலே இதற்கு மேலானஸ்தானமில்லை. ௪௪. அவ்விடத்திலே நான் உமையான பார்வதியோடும் ஞானமுடைய கணேசஸ்கந்தபுத்திரரோடும் எப்போதும் சான்னித்தியமாயிருக்கின்றேன். ௪௫. முற்காலத்தில் அகஸ்தியர் முதலிய முனிகள் என்னைப் பூஜித்து வேதாந்தவாக்கியத்தாலுண்டான ஞானத்தையடைந்து மேலான மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள் ௪௬. ஓ! அச்சுதா! சரஸ்வதியோடு பிரமதேவரும் என்னைத் தியானித்து அளவிட முடியாத ஐசுவரியத்தை ஆண்டு எனதனுக்கிரகத்தாலடைந்தனர். ௪௭. சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தில் சூரியன் முதலிய எல்லாக்கிரகங்களும் அம்பிகையோடுங் கூடிய என்னைத் தியானித்துத் தமதகிகாரங்களை அடைந்தன. ௪அ

நீயும் ஓர்காலத்தில் என்னைப் பக்தியோடு ஆண்டுப் பூஜித்து இராக்ஷசசிரேஷ்டர்களை மூன்றுலோக நன்மையின் பொருட்டு ஜெயிக்கப்போகின்றாய் சக. சத்துருவைக் கொல்லுவதும் ஆதித்தியனுக்குச் சமானமானதுமான சக்ரத்தை என்னிடமிருந்து நீர் அடைந்து எனது ஆஜ்ஞையின் வலுவால் தேவசத்துரு முதலியவர்களை ஜெயிக்கப்போகின்றாய் ருo. ஓ! விஷ்ணுவே! கிருபையின் வலுவால் நான் உனக்குப் பிரசன்னமாவேன். ஆண்டுச்செய்த ஜெபம் யாகம் தானம் எல்லாம் கோடிகுணமாகின்றன ருக. அவிமுக்த முதலிய தேசங்களில் கோடி ஜெபங்களினால் எந்தப்பலம் அடையப்படுகின்றதோ ஓ! விஷ்ணுவே! அந்தப்பலம் ஒரு ஆவிருத்தியா (தரத்தின்) லுண்டாகின்றது ருஉ. கோதாவரி முதலிய தேசங்களிலும் நைமிசாரண்ய முதலிய வனங்களிலும் விதியோடுஞ் செய்யப்பட்ட ஆயிரம் ஆகுதிகளால் எந்தப்பயனுண்டாகுமோ ருங. அவிமுக்த முதலிய தேசங்களில் கோடி ஜெபங்களால் எந்தப் பலமுண்டாகுமோ அந்தப்பலத்தை ஆண்டு ஒரு ஆகுதியாலேயே எப்போதும் அடைகின்றான். கங்கைமுதலிய புண்யதீர்த்தங்களில் சூரிய சந்திர கிரகண காலங்களில் ருச. மேன்மையான வேதவித்துக்களுக்கு மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்ட தனங்களால் (தனங்களைக் கொடுத்தலால்) எந்தப் புண்யம் அடையப்படுகின்றதோ அது ஆண்டுப் பணமாத்திரத்தால் (ஒருபணத்தைக்கொடுத்தல் மாத்திரத்தால்) ருரு. அடையப்படுகின்றது ஈண்டுச் சந்தேகமில்லை ஓ! ஹரியே! என்னால் சத்தியமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஓ! லக்ஷ்மிநாயகா! கபிலர்முதலிய முனிசிரேஷ்டர்கள் வேறுஸ்தானங்களில் ருசு. செய்யமுடியாத தீவிரமான தவங்களால் உத்தமமான சித்தியை அடையாமல் உத்தமோத்தமமானசித்

தியையளிக்கும் க்ஷேத்திரத்தை நந்திகேசர் மூலமாகக்கேட்டு ருள. அப்போது சிவபுரத்தையடைந்து என்னைத்துதித்தும் வணங்கியும் எனதனுக்கிரகத்தால் அனுயாசமாகச் சமுசாரத்தைத் தாண்டினூர்கள் ருஅ. எப்படி எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் மேலானதோ எப்படி எல்லா வேதங்களிலும் இருக்வேதம் மிக மேலானதோ ருகூ. ஓ! தாமரைக்கண்ணரே! எல்லாத்தேவர்களிலும் நான் எப்படிச் சிரேஷ்டனோ அப்படிச் சிவபுரமென்ற எனது ஸ்தானம் எல்லாவற்றிலும் உத்தமோத்தமமானது கூ0. ஆகையால் எனக்குப் பிரீதியைக்கொடுக்கும் ஸ்தானம் உலகத்திலே அதற்குச்சமமாயில்லை சுருதிஸ்மிருதிகளில் காசி முதலிய எந்தத்தேசங்கள் கேட்கப்படுகின்றனவோ கூக. ஓ! மாதவனே! அவற்றினுள்ளும் எனக்கு அது மிகப்பிரியமானதென்று தெரிந்துகொள்வாய் அவ்விடத்திலே முன்னொரு காலத்தில் பிரமதேவர் உலகங்களையெல்லாஞ் சிருஷ்டிக்க இச்சையுடையவராய் கூஉ. ஓ! கேசவா! சரஸ்வதியோடுங்கூடப் பூஜித்தார். சந்தோஷித்திருக்கின்றேன். அப்போது ஆதரவால் பக்தியோடு என்னைப்பிரார்த்தித்தார் கூங. பிரமதேவர் பூமியில் தண்டம்போல்வணங்கிச் செய்யப்பட்ட அஞ்சலியஸ்தராய் ஓ! பகவானே! உண்டான, உண்டாகப் போகின்றவைகளுக்கு ஈசனே! உலகங்களுக்கெல்லா மொரேகாரணரே! கூச. தேவரீரை இவ்விடத்திலே எப்போதும் பொற்றாமரைகளாற் பூஜிக்கின்றேன். அம்பிகையோடும் இரண்டுபுத்திரர்களோடும் இரிஷபத்தோடும் (அதிகார) நந்தியோடும் கூரு. சகலபிரமதர்க (கணநாதர்க) ளோடும் எப்போதும் சாந்நித்தியமுடையவராக இருக்கவேண்டும என்று ஓ! லக்ஷிமிபதியே! காயமனங்களின் வணக்கமுடைய பிரமதேவரால் வே

ண்டிக்கொள்ளப்பட்டு நான் கூகு. தருணையின் வலுவால் அங்ஙனமேயாகுகவென்று பிரமதேவருக்கு வரமளித்தேன். அதனால் நான் அவ்விடத்தில் தேவியோடு எல்லோராலும் எப்போதும் கூ௱. மானசசரோவரத்திலுண்டான பரிசுத்தமான பொற்றாமரைகளைக்கொண்டு மேலான ரிஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டும் துதிக்கப்பட்டும் நான் அம்பிகையோடு வசிக்கின்றேன். கூஅ. ஸ்தானத்தின் வைபவத்தையறிந்து எம்மனிதர் ஆண்டு வசிக்கின்றனரோ (அவர்) என்லோகத்தையடைகின்றனர். ஈண்டு விசாரிக்க வேண்டிய காரியமில்லை. கூகூ ஈண்டு இலிங்கத்தில் நான்குயுகங்களிலும் சான்னித்தியமாயிருந்து எப்போதும் சேவைசெய்பவருக்கு விரும்பிய வரனைத்தையும் சீக்கிரங்கொடுக்கின்றேன் எ0. வேறு எல்லா ஸ்தானங்களிலும் எனக்கு ஒவ்வோர்காலத்தில் நினைப்புண்டாகின்றது புண்டரீகபுரத்திலும் சிவபுரமென்பதிலும் நான் எப்போதும் எக. அம்பிகையோடு வசிக்கின்றேன். ஓ! லக்ஷ்மீநாயகரே! மேலர்க்த்தெரிந்துகொள்வீர். ஆண்டு எனக்கு வெளிப்படுதலும் மறைதலும் ஒருபோதுமில்லையா எஉ. ஓ! அச்சுதரே! ஸ்தானத்தின் வைபவமுழுவதும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு என்னை நீர் பூஜித்துத் திதியின்புத்திரர்களை வெல்வீர்களாக எங. சூதர்சொல்லல்.—சாக்ஷியாயும் சகலஉலகப்பிரபுவாயுமுள்ள சம்பு இப்படி விஷ்ணுவிற்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பார்வதியோடுகூடியவராய் இனிமையான உத்தியானத்திற்சென்றார் எச. பகவான் சகலதேவேசரான விஷ்ணு இங்ஙனம் சம்புவின்பாற்கேட்டு இனியுண்டாகும் தைத்தியர்களை வதைக்கும்வழியை ஆலோசித்துக்கொண்டு வைகுண்டத்தையடைந்தார் எரு.

இங்ஙனம் ஸ்காந்தபுராணத்தில் ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் சிவபுரமகாத்மியமென்னுஞ் சிவபுரிபுராணத்தின் முதலத்தியாயம் முடிந்தது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முனிகள் வினவல்.—ஓ! வியாபகரே! அந்தச் சிவபுரம் யாண்டுள்ளது? முன் யாரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது? ஆண்டு எம்முனிகள் பூர்வம் சங்கரனைப் பூஜித்தார்கள்? க. பகவானான பிரமதேவர் எதன் பொருட்டுக் கடினமான தபசைச் செய்தார்? இவர் எந்தச் சித்தியையடைந்தார்? அந்த க்ஷேத்திரம் என்ன சிறப்புடையது? உ. ஓ! வியாபகரே! காசிமுதலிய தேசங்களிலும் (இது) எப்படிப் பிரியதம்மாகின்றது? எவ்வளவு நீளத்தையும் அகலத்தையுமுடையது? என்ன வைபவமுடையது? என்ன மேலானஉயர்வையுடையது? ந. அவையனைத்தையும் விஸ்தாரமாகத்தேவரீரிடமிருந்து கேட்கவிரும்புகின்றோம். சூதர்சொல்லல்.—காவேரிக்கு வடக்கும் கிழக்குச்சமுத்திரத்திற்கு மேற்கும் ச. விருத்தகங்கைக்குத்தெற்கும் இந்திரகீலத்திற்குக் கிழக்கும் ஸ்ரீ ஹரமென்னும் புண்டரீகபுரத்திற்கு அக்கினிதிசையும் ரு. ஸ்ரீகாளிகையென்னும்க்ஷேத்திரத்தின் ஈசான்யதிசையுமாகிய இவற்றின் மத்தியில் மிகமேலானதாயும் சகலபாபங்களைக் கெடுப்பதாயும் அந்தக்ஷேத்திரமிருக்கின்றது சு. (அது) மகாபர்தகக்கூட்டங்களால் அடுக்கமுடியாததாயும் மிக விளங்குவதாயும் ஆண்டுச் சம்பகம், புன்னாகம், பாதிரி விருக்ஷங்களால் விளங்குவதாயுமுள்ளது எ. (அது) பெரியஅலைகளையுடையனவாயும் வாசனையுடையனவாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளாகின்ற முகங்களையுடையனவாயுமுள்ள ஏறிகளாலும், மிகத்தெளிந்த மங்களமான நீரையுடைய வாபீகூப தடாகங்களாலும் அ. தாமரைகளாலும் மகரந்தத்தேனை யுண்டு மதர்த்த வண்டுகளாலும் நீலோத்பலம் நெருங்கிய குட்டை

களாலும், வண்டின் சத்தங்களாலும் கூ. முனிகளுடைய ஆசிரமங்களாலும், எல்லாத்திக்குகளிலும் சூழப்பட்டுள்ளது. (அது) தென்னை, மா, பலா, இருப்பை, அகில், தும்பை, க0. பச்சிலைமரம், பனை, கூந்தற்பனை, தாழை, எலுமிச்சை, சுரப்புன்னாகம், முல்லை, குங்குமப்பூச்செடி, பழமுண்பாலை, பாதிரிமுதலியவைகளும் ௰க. புரசு, புளி, பெருநாவல், பிலக்ஷம், அரசு, ஆல்முதலியவைகளும், சேங்கொட்டை, நெல்லி, தட்டைக்குண்டுமணிச்செடி, மகிழம், கஉ. பொன்னிறப்பூவுள்ள முட்குறிஞ்சி, மலையகத்தி, பாக்குமரம், நாகப்பூமரம், காசிக்கட்டிமரம் மற்றும் பலவிதவிருக்ஷங்களும், பழமுடையனவாய் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து விளங்குவனவாயுமுள்ளது கங. தில்லைவனமெனப்படுவதும், புலி, கரடி, இவற்றின் கூட்டங்களுடையதும் கொழுத்தவேட்டைமிருகம் நிரம்பினதும் பசு பக்ஷிகளால் மிகச்சத்திக்கப்பட்டதும் கச. சிம்மங்களின் கர்ச்சனைகளாலும், கொழுத்த யானைக்கூட்டங்களின் சத்தங்களாலும் பயங்கரமானதும், வால்மான் (சாமரம்கொடுப்பது) காட்டுப்பசு, மான், கட்கம், பன்றிமுதலியகூட்டங்கள் கரு. எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்றமையின் இராக்ஷசர்களுக்கும் கிட்டக்கூடாததாயிருக்கின்றது. அதன்மத்தியில் கிரக, வேதாள, சாகினி, டாகினிகளாற் சூழப்பட்டதும் கசு. மகேசுரன் ஆக்ஞையால் க்ஷேத்திரபாலரால் இரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்ஷேத்திரம் பாபஜெந்துக்களின் பாபக்கூட்டங்களைப் போக்குவது கஎ. சகல புண்யங்களின் பலனைக்கொடுப்பது, ஆபத்து என்னுங்காட்டிற்குக் காட்டாக்கினியாயுள்ளது. ஓ! சுத்தமான விரதமுடையவர்களே! (அது) காமக்குரோத முதலிய தோஷங்களால் அடுக்கக்கூடாதது கஅ. ஓ! ஆஸ்திகர்களே! ஆண்டு வசிப்பவர்களுக்கு மரணத்தாலாகும் பயம்

யாண்டுமில்லை. க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானக்ஷேத்திரம். மனிதர்களுக்குச் சகலசித்தியையுஞ் செய்வது கக. காசிமுதலியதேசங்கள் முக்திகாரணமாயிருக்கின்றன. இது சீக்கிரம் சித்தியைகொடுப்பது, என்பதாக ஆகமங்கள் கூறுகின்றன உ௰. விராட்புருஷனுடைய மிகஅழகிய பரிசுத்தமான இருதயத் தாமரையில் பாபமற்ற முனிகள் அதை மேலானவீடு என்கின்றனர் உக. (அது) வேதவித்துக்களான முனிசிரேஷ்டர்களால் மிக்க அன்போடு பூஜிக்கப்பட்டது. சகலவுலகங்களின் இனிமையை விரும்பும் சிவபிரானலேயே உண்டாக்கப்பட்டது உஉ. சிவபிரானலேயே அவிமுக்தம், சிவபுரம், விருத்தாசலம், திரிகோடிகை (ஆகிய) இவைகள் முக்திஸ்தானங்களாக உண்டு பண்ணப்பட்டன. மற்றையஸ்தானங்களைப்போல் பிரமதேவரா லுண்டுபண்ணப்படவில்லை சிவபிரான் வியாபகனாயினும் ஓ! துவிசர்களே! கண்ணாடிமுதலியவற்றிற்போல நேராக உ௩. ஓ முனீசரே! மேலானவற்றில் எப்போதுமே பிரதிவிம்பிக்கின்றார். சிவபிரானுடைய மிகமேலான பிரசாதத்தையேனும் பிரீதியையேனும் எவர் விரும்புகின்றனரோ உ௫. புண்யசாலிகளான எந்தஜனங்கள் சாஸ்வதமான பதத்தை விரும்புகின்றனரோ. ஓ! விப்பிரேந்திரர்களே! அவர்கள் மேலான பக்தியோடுங் கூட ஆண்டு வாசஞ்செய்ய வேண்டியது உ௬. கண்ணுவர், பராசரர், ஜாபாலி, கௌதமர், வசிஷ்டர், வாமதேவர், கஸ்யபர், புளகர், உ௭. பரத்துவாஜர், அகஸ்தியர், ஜமதக்கினி, ஜடாலகர், அஷ்டாவக்ரர், ஆணிமாண்டவ்யர், நாரதர், ஔடுலோகமர், உ௮. வேதவேதாங்கங்களின் கரையைக் கண்ட இவர்முதலிய முனிவரர்கள் ஆண்டுச் சர்வேசுரத்வம் தேவத்துவம் மூன்றுகண்களாகியவற்றையுமுடைய இலிங்

கத்தைச், உகூ. சதருத்ரீய மந்திரத்தினலும், பலவிதமான ருத்திரசூக்த்தங்களாலும், திரியம்பகமந்திரத்தினலும், பஞ்சப்பிரமத்தைக்கூறுபவைகளாலும், ௩௦. உருத்திரோபநிஷத்தோடுங்கூடின பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினலும், அப்படியே புருஷசூக்த்தத்தினலும், (ஈசனை) அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தார்கள் ௩௧. கருப்பூரசந்தன முதலியவற்றாலும், தூபதீப உபசாரங்களாலும், தாமரை, வில்வம், ஊமத்தை, அறுகு முளையின் புதிய இதழ்கள், இவைகளாலும் ௩௨. ஈசானனைச் சிவன் ருத்திரன் முதலியநாமங்களால் அருச்சித்தார்கள். மகாநைவேத்தியத்தை ஈசனுக்கு முன்வைத்து நிவேதித்தவரானார்கள் ௩௩. சகலவுபநிஷதங்களிலுள்ள தோத்திரங்களினல் பலவிதமாகத் துதித்தார்கள். பின்னர்க்கருணையிலுத்தமமான சிவபெருமான் அவருக்குப்பிரசன்னரானர் ௩௪. மனந்திருந்தப்பெறுதவர்களுக்கு அடையமுடியாத சொரூபத்தைக் காண்பித்தார். (அது) கோடிசூரியப்பிரகாசமானது, கோடி சந்திரசீதளமானது, ௩௫. மேலானஆனந்ததத்தை நன்றாகக் கொடுப்பது, சத்தாயுஞ் சித்தாயுமுள்ளது, உவமையற்றது, பிரகாசங்களின்கூட்டமானது, அதனை முனிகள் ஞானக்கண்ணல் பார்த்து ௩௬. ஓ! விப்ரர்களே! கிரந்தி (அகங்காரத்திற்குயான்மாவிற்குமுள்ள தாதாத்மியவடிவானமுடிச்சு)விடுபட்டவர்களாய் அதிகசந்தோஷமுடையவரானார்கள். அதே விதமான தேவியையுங்கூடப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களால் ௩௭. முனிகள் நன்றாகஅருச்சித்தனர். இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள இரண்டுபுத்திரர்களையும் நந்திகேசுரரையும், விருஷபத்தையும் பிரமதர்களின் அதிபதிகளையும் ௩௮. அப்படிப்பட்ட பூஜையினல் மிகவும் உபாசனையைச் செய்தார்கள். ஆண்டு அந்தமுனிவர்கள் மூன்று இரவு வசித்து ௩௯. இந்

தப்பிரகாரமாகவே தினந்தோறும் நிந்தையற்ற பூஜையைச் செய்தனர். பிரசாதத்தாலடையப்பட்ட விக்ஞானமுடையோராய்ச் சிவனையும் சிவையையும் நமஸ்கரித்து சO. சிவக்ஞானத்தையும் அடைந்து எல்லோரும் வந்தவண்ணமேசென்றனர். இந்தப்படி ஏனைய முனிவரர்கள் சிவபுரேசரான சிவனை சக. நமஸ்கரித்துத் துதித்து வருத்தமின்றிச் சமுசாரக்கட்டினின்றும் விடுபட்டார்கள். முனிவரான நீங்களும் சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தைப் சஉ. பிறவிக்கட்டை நீக்கிக்கொள்ளச் சீக்கிரமாகவே சேவிப்பீர்களாக.

இங்ஙனம் இரண்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

மூன்ருவது அத்தியாயம்

ஓ வேதவித்துக்களே அளவிடமுடியாத தேஜஸையுடைய பிரமதேவரின் தவத்தின் காரணத்தைப் பின் நன்ருகச் சொல்லுகின்றேன் நீங்கள் கேட்பீர்களாக க. முன்னெருகாலத்தில் உலகைப் பரிபாலிப்பவரும், பகவானுமான, பிரமதேவர் சிருஷ்டிக்குந்தன்மையையடைந்து இது முன்போலுண்டாகுக என்று மனததால் நினைத்தார் உ. இவர் சிருஷ்டிக்கத்தக்க வுலகைக் கொஞ்சமும் யாண்டும் முன்னிலையில் பார்க்கவில்லை. வாடியவதனமுடையவராய் மனதில் நினைத்தார் ந. பலபிறவிகளிலியற்றியபுண்ணியங்களாலும்செய்யமுடியாததவங்களாலும் எவ்வாற்ருலோ (என்னல்) சிருஷ்டிகருத்துருக்தன்மை அடையப்பட்டது இது. சுரர்களாலும் அசுரர்களாலும் அடையமுடியாதது ச. சிதாநந்தகனவடிவமான சம்புவின் அனுக்கிரகப்படியே சிருஷ்டிக்க முயன்ற யென்னல் அற்பமுஞ் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை ரு.

உண்டாக்குஞ் சக்தி யேனில்லை? எனக்குத் தடைசெய்பவர் யாருளர்? யானெனிதோ முகநூண்டானவன் என்னலெனைத்து மியற்றப்படப்போகின்றன ௬. என்று சிந்திக்கின்ற அவரு க்கு ஓர்மாதுகாணப்பட்டாள். சுத்தஸ்படிககாந்தியுடையவள் மூன்று கண்களையுடையவள். அவள் நான்கு புஜங்களையுடை யவள் ௭. சகல ஆபரண அலங்காரமுடையவளும், மே லான வஸ்திரம், மாலை, சந்தனமுடையவளும், பாதிச்சந்தி ரனைச் சூடியவளுமான அவளை உலகைப்படைப்போர் பார் த்து ௮. ஓ தாமரை யிதழையொத்த கண்களையுடைய வளே!, நீயார்? என்று இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்தோஷப் பட்டவராகக் கேட்டார். ஓ பிரமதேவரே ! எனது பிறப் பை ஆனந்தவடிவான சம்புவினிடமிருந்து தெரிந்துகொள் வாயாக ௯. உலகத்தில் என்னைச்சரஸ்வதியென்றும், என்னைச் சத்தசொரூபியென்றும் சொல்லுவார்கள். ஞானசொரூபியாக வென்னைச் சம்பு சிருஷ்டித்து எனக்குப்பெயரையும் தொழி லையும் விதித்து ௧0. ஓ அழகுடையவளே! தேவியே! இந்தப்பிரமதேவர் உன்னால் சக்தியுடையவராயிருக்குக. இ தோ ஓர் களங்கமற்ற சோதிக்கூட்டம் காணப்படுகின்ற தல்லவா? ௧௧. அதில் நான் எப்போதும் எனது சத்தி யோடு தனிமையாக நிற்கின்றேன். ஆண்டுப் பிரமதேவ ரோடு என்னைப் பூஜிப்பாயாக என்று எனக்குச்சொல்லு கின்றவராய் ௧௨. ஓ வியாபகரே! உனது சமீபத்திற்குப் பரமேசர் அனுப்பினர். அதனால் ஈண்டு யான் சத்தியாயிருக் கின்றேன். நீ யென்னால் சத்திமானாயாவாய் ௧௩. பரமே சரது பூஜையின்பொருட்டுத் தேஜசோடுங் கூடின அவ் விடத்திற்கு நாமிருவரும் போவோமாக. ஓ துவிஜசிரே ஷ்டர்களே! அவளுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவ

ளோடுங்கூட கச. அக்ஞான இருட்டைப் போக்குவதாயும் கோடிசந்திர சூரியாக்கினி சொரூபமாயுமுள்ள பிரகாசக்கூட்டம் எந்த ஆகாயத்தின்மத்தியிலிருக்கின்றதோ அந்தஇடத்திற்குச்சென்றனர் கரு. முனிகள் வினவல்.—முதலில் பிரமதேவரொருவரன்றோ விருந்தனர்! பின்னர்ச் சத்தியுண்டானாள். இருக்கின்ற இவ்விரண்டுபேர்களாலும் உலகமுழுவதும் பின்னரன்றோ உண்டாக்கப்படப்போகின்றது? கசு. ஈண்டிடையிற் சிவபிரானாற் சொல்லப்பட்ட பிரகாசக்கூட்டம எப்படியுண்டானது? ஓ சூதரே! சகலார்த்தங்களையுமுணர்ந்தவரே. அப்படிப்பட்ட இந்தச்சமுசயத்தை யழிப்பீராக கஎ. சூதர்சொல்லல்:— உலககாரணரான சிவபிரான் நித்தியராயிருப்பதுபோல அவரால் எல்லாவுலகங்களிலும் மேலான நான்கு ஸ்தானங்கள் நித்தியமாக வுண்டாக்கப்பட்டன கஅ. உலகழியும்போது மழிவதில்லை. உலகுள்ளபோது முண்டாவதில்லை. வாராணசியும்விருத்தாசலமும்அப்படியே மகத்தான சிவபுரமும் ககூ. திரிகோடிகை யென்பதுமான இந்நான்குஸ்தானங்களும் நித்தியமானவை. அவை ஜோதிக் கூட்டவடிவாக, ஓ துவிஜர்களே! எபபோதும் விளங்குகின்றன உ0. பின்னர் அப்படியே பிரமதேவர் எழுத்துவடிவான சரஸ்வதியோடுங்கூட அஞ்சலியஸ்தராய் ஸ்தானத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்காரஞ்செய்தார் உக. எப்படி ஆகாயத்தில் சூரியனோ அப்படி அது விளங்குகின்றது. பிராகாரம் கோபுரம் உள்ளேயுள்ளஅறை திண்ணை இவற்றையுடையதாய், ஓ துவிஜர்களே! உஉ. தேஜோமயமாய் மிகவிளங்குவதை அப்போதுபார்த்தார். அந்தப்பிரகாரமாகவே வண்டுக்கூட்டங்களால் ரீங்காரஞ்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூக்களையுடையதாயும், உங. உயருகின்ற அலைகளால்

விழுங்கப்பட்ட படிவரிசைகளையுடையதாயும் இருக்கின்ற தீர்த்தத்தையும் ஆனந்தமாகிய அலையால் அசைக்கப்பட்ட மனமுடையவராய்ப் பிரமதேவர் பார்த்தார் உச. அந்தச் சரஸ்வதியோடுங்கூட வியப்பையடைந்த மனமுடையவராய் (அதில்) மூழ்கினர். ஆச்சரியத்தின் மத்தியிலுள்ளதாயும் பிரமதர்களால் சூழப்பட்டதாயும் உள்ள அந்த ஸ்தானத்திற்குப் போனார் உரு. பிரம்பைக் கையிலுடையவராய் வாயிற்படியிலுள்ள நந்திதேவரால் உத்திரவளிக்கப்பட்டும் அம்பிகையோடுங்கூடின சிவனையும் இரண்டு குமாரர்களையும் தரிசிக்கவில்லை உசு. பலவித வடிவங்களையுடைய பிரமதர்களை மாத்திரம் பிரமதேவர் பார்த்தார். ஓ பிரமதர்களே! நீங்கள் ஈண்டு எதன்பொருட்டுச் சுற்றிலும் நிற்கின்றீர்கள் உஎ. இவ்விடம் உள்ளே சூனியமாயிருக்கிறது. தேவனெனிடுனே? ஈண்டுக்காணப்படவில்லை என்ற அவரது வாக்கியத்தைக் கேட்டுச் சிவபிரானது ஏவலைச்செய்கின்ற பிரமதர்கள் கிருபையினால் பிரமதேவருக்குப் புன்னகையோடு சொன்னார்கள்.

பிரமதர்சொல்லல்.—மனநதிருந்தப்பெற்ற உம்மையொத்த அனைவர்களாலும் சிவபிரான் காணப்படக்கூடியவரன்று உகூ. பழமையாயும் பரிசுத்தமாயும்உள்ள வேதாந்தங்களாலுமுணரப்படக்கூடாதவர் சிவபிரானுடைய காளகண்டத்திலோபிரம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களின் ௩0. சிரசாகிய கபாலமாலைகளின் வரிசைகள் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. வீரனையழித்தவரும், மூன்றுகண்ணுடையவருமான உமையின் நாயகரை யாரறிவார் ௩க. பரமாயும், சம்புவாயும் கருணைரசக்கடலாயும் பக்தியாலறியத்தக்கவராயுமுள்ளவர். எதன்பொருட்டு எங்கள் முன்னிலையில் மோகமடைந்தவராய் அவசரத்துடன் பிதற்றுகின்றீர் ௩உ. ஓ பிரமதேவரே! இப்

பேர்து உமையின் நாயகனை அறிய விருப்பமுண்டானால் தாமரை யித்தைழயொத்த இந்தச் சரஸ்வதியோடும்பக்திபாவனையுடன் தவஞ்செய்வாயாக ௩௩. என்று நந்திகேசுரை முதன்மையாகக் கொண்டுச்செல்லும் பிரமதர்முதலியவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு மோகமற்றவராய்ச் சம்புவின் உபாசனையைச்செய்தார் ௩௪. மலர்ந்த தாமரையையுடைய கிருபாசமுத்திரமென்னு நாமமுடைய தீர்த்தத்தில் வாக்குவடிவான தேவியோடு ஸ்நானஞ்செய்து சஞ்சலமுடைய மனதை நிறுத்தி ௩௫. இருதயதாமரையின் மத்தியிலுள்ள கர்ணிகையின் நடுவிலுள்ளவராயும் நான்கு புஜங்களையும் அசைகின்ற சந்திரகலைபொருந்திய சுருட்டைமயிரையு முடையவராயும் ௩௬. நீலகண்டத்தையும் சந்திரகாந்தியையும் உடையவராயும், ஜோதிக்கூட்டமானவராயும், சமானமற்றவராயுமுள்ள சிவபிரானை அப்படிப்பட்ட தனது தேவியோடு தியானிப்பவராய் நெடுங்காலமிருந்தார் ௩௭. உபாசித்த அவரதுமனம் சரத்காலத்தில் அத்தியந்தஞ் சேறில்லாத குட்டையின் நீர்போல் சீக்கிரம் அதிக நிர்மலமானது ௩௮. சித்தத்தின் பரிபக்குவத்தைச் சீக்கிரமாய்ப் பரிசோதித்து ஆகாசத்தின் மத்தியிலுள்ள சம்புவான தேவேசர் சாந்தமனமுடைய பிரமதேவருக்குப் பிரசாதமளித்தார் ௩௯. (அப்போது) பேரிமேளத்ராளங்களின் அத்புதமான சத்தத்தைகேட்டார். அப்படியே வீணை குழல் முதலிய வாத்தியநாதம் பெரியதாக வுண்டாயிற்று ௪0. திக்குக்கூட்டம் செவிடாக்கப்பட்டது. மத்தளம் தம்பட்டம் இவற்றின் சத்தமும் சங்குகள் சல்லரிகள் இவற்றின் சத்தங்களும் பரவியெழுந்தன ௪௧. அநேக வாத்தியங்களின் கோஷமானது அதிகமாக உண்டானது. மகாநாதத்தைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் தியானத்திலிருந்து வெளிப்

பட்டார் ௬௨. தடாகத் தாமரைப் பூக்களைப்போல் வரிசையான கண்களைத் திறந்து தாமரையி லுதித்தவர் மனதின் விருத்தியை வெளியில் செலுத்தினர் ௬௩. எண்ணமுடியாத சூரியக்கூட்டம்போல் சந்திரகலையைத் தரித்த சிவபெருமான் மேலான இரிஷபத்தின்மீது வெளிப்பட்டார் ௬௪. நான்குமுகப் பிரமதேவரான இவர்தேவியோடும் அதிவிரைவாக எழுந்து சோம்பலில்லாமல் தண்டம்போல் அடிக்கடி நமஸ்காரஞ்செய்தார் ௬௫. சிரசில் இருகரங்களையுங் குவித்துப் பாதமுதல் சிரசுவரையிலுந் தரிசித்தார். தேவதேவனும் உலககாரணராயும் இரிஷபத்தின் மேலுள்ளவராயும், ௬௬. சரத்கால நூறு சந்திரகாந்தியுடையவராயும், வெள்ளிமலைக்குச் சமானமானவராயும், களங்கமற்ற சந்திரப்பிரகாசம் பொருந்திய கூட்டமான முகாரவிந்தங்களையும் ௬௭. பிறைச்சந்திரன் விளங்குஞ்சிரசையும், மின்னல்போன்றுபொன்னிறம்வாய்ந்த ஜடையையும், பாதிச்சந்திரனையொத்த அழகிய நெற்றியில் திலகம்போன்ற கண்ணையும் ௬௮. மிகவும் நீலநிறம்வாய்ந்த இமைகளோடுங்கூடிய புருவக்கொடிகளின் விளக்கத்தையும், படத்தின் மணிப்பிரகாசவடிவமான ஆதிசேஷனாகிய காதிலுள்ள குண்டலத்தையு முடையவராயும், ௬௯. விளங்குகின்ற ஆச்சரியமான இருகன்னங்களால் மனதிற்குப் பிரியமானவராயும், நிச்சயஞ்செய்யப்பட்ட தாமரையின் அழகுவாய்ந்த நீண்டகண்களையும், ௭0. எள்ளின்பூவின் அழகைக்கீழ்ப்படுத்துகின்ற நாசிகையும், முகத்தின் அழகாகிய பிரவாகத்திற்கு தடாகமாகிய மோவாய்க் கட்டையின் பிரகாசத்தையும், ௭௧. செந்தாமரை இதழின் காந்தியைச் செய்யும் அழகிய அதரத்தையும், புன்சிரிப்பாகிய முளைவிளங்கும் தளிர்போன்ற உதட்டின் சேர்க்கையின் ஜொலிப்பை

யும், ருஉ. துயரற்ற கண்டத்திற்பற்றியுள்ள கொடிய விஷமாகிய மணிப்பிரகாசத்தையும், முறையே வரமளிப்பதும் அபயமுத்திரையுடையதுமான கைகளாகிய இரண்டு தாமரையையுமுடைவராயும், ருங. வேறிரண்டு கைகளால் மான்குட்டியையும், பரசாயுதத்தையும், தாங்குகின்றவராயும், ஆதிசேடன் முதலிய சர்ப்பங்களின் மணிகள்கோத்த கங்கணத்தாலான அலங்காரத்தையும், ருச. நான்கு புஜங்களையும், உயர்ந்த மார்பினிடத்தில் முத்துமாலையையும், கோடிமன்மதரின் அழகைப்பழிக்கும் அங்கங்களின் காந்தியையும் ருரு. மூன்றுமடிப்பு மடிக்கப்பட்டு உயர்வாய்ப் பருத்து விளங்குகின்ற வயிற்றையும், மிகவுயர்ந்த நாபியையும், சுற்றப்பட்ட புலித்தோலாடையையும் ருசு. அழகாகிய அமிர்தமொழுகுகின்ற திரக்ஷியான துடைவிளங்கும் இடையையும், மாமிசம்பருத்தலினால் வட்டமான முழங்கால் சில்லியையும், பாதிச்சந்திரனையொத்த நகக்கூட்டங்களையும் ருஎ. செந்தாமரையைக் கீழ்ப்படுத்துகின்ற இரண்டு திருவடிகளின் அழகையுமுடையவருமான சிவபெருமானையும், அவரது இடதுபாகமாகிய இருப்பிடத்தையும், வண்டுமொய்க்கும் அழகிய கூந்தலையும், ருஅ. சுத்தமான ஞானவடிவத்தையுமுடையவளும், ஆனந்த இரஸப்பிரவாகத்தையும், உதயமாகின்ற அநேககோடி சூரியகாந்திபோன்ற செந்நிறத்தையும், ருகூ. மலர்ந்த தாழம்பூவின் இதழ்களால் மிகவுயர்ந்த மேகம்போன்ற கூந்தலையும், இடைவெளியில்லாமல் குங்குமம் விளங்குகின்ற உச்சியிலுள்ள வகுட்டையும், சூ0. முல்லையரும்பின் அழகை கீழ்ப்படுத்தும் தந்தவரிசையையும், சிறிதுமலர்ந்த ஆனந்த புன்சிரிப்பு அமைந்த சிவந்த அதரத்தையும் சூக. பருத்த முத்துமாலைகளின் அழகுவிளங்குகின்ற மடிப்புடைய கழுத்தையும், விலை

யற்ற பொன்சேர்த்து மாணிக்கத்தாற்செய்யப்பட்ட கண்டா பரணாலங்காரத்தையும் ௬௨. சமமாய்ப்பருத்து நெருங்கி உன்னதமான ஸ்தனகலசப் பாரத்தாலாகிய வளைவையும், இரத்தினம்பதித்த காதோலை, கடகமுதலியவற்றின் அலங்காரத்தையும், ௬௩. செந்நிறப்புடவையால் மறைக்கப்பட்ட அகன்றகடிதடத்தையும், ஒலிக்கின்ற சுவர்ணங்கலந்து மாணிக்கத்தினாற்செய்த கிங்கிணியுடைய ஒட்டியாணத்தாலாகிய விளக்கத்தையும் ௬௪. பலவிதமான மணிகள்கோத்த நூபுரங்களால்விளங்கும் பாதத்தையுமுடையவளும், சகலாபரணங்களோடுங் கூடியவளும், சகல அழகுகளாலும் சேவிக்கப்பட்டவளும், ௬௫. சகல வுலகங்களுக்கும் மாதாவானவளும், சகலவித்தைகளையும் கொடுப்பவளும் ஆனஅம்பிகையையும், அதற்குமேல் மேலான யானைமுகத்தையுடையவரும், விரோதியை யடக்கும் ஆறுமுகத்தையுடையவரும், ௬௬. சகலாபரணங்களோடுங்கூடியவர்களும், இரண்டு பக்கங்களிலும் சேவிக்கின்றவர்களுமான கணபதி சுப்பிரமண்யர்களையும், பகவானை பிரமதேவர் (அந்தத்தேவனுந் தேவியுமாகிய இருவரையுந்) தரிசித்தார் ௬௭. பலவித ஸ்தோத்திரங்களால் சங்கரனைத் துதித்துப் பிரார்த்தித்தார். முன் பார்க்கப்படாத தேவரீரைப் பார்த்ததினால் எனது கண்ணுக்குப் பயன்கிடைத்தது ௬௮. ஓ சங்கரா! சம்புவே! இப்போது தொண்டனான எனக்கு அனுக்கிரகிப்பீராக. பழிப்பற்ற பக்தியின்றித் தேவரீர் அறியப்படாதவர் ௬௯. தேவரீர் பிரசாத மெவனுக்குண்டோ அவன் அனைவருக்கும் மேலான குருவாகின்றான். தேவரீர் பிரசாத மின்றியவனுக்கு யாது மோக்ஷமுண்டாகின்றது? ௭0. சூதர் சொல்லல்.—என்று துதித்த அவரைப் பிறைசூத்தைதரித்தவரான தேவதேவர் பார்த்து ஓ பிரமதேவரே! உனக்கு

மங்களமுண்டாகக் கடவது வரத்தைவேண்டுவீராக. விரும்பியதைக்கொடுக்கின்றேன் ௭௧. என்று சங்கரரால் சொல்லப்பட்டது. இவர் பூமியில் தண்டம்போல் நமஸ்கரித்து அழிவற்ற சிருஷ்டிசக்திக்காக அந்தத் தேவனைப் பிரார்த்தித்தார் ௭௨. பிரமதேவர்சொல்லல்.—ஓ வியாபகரே! என்மீதுள்ள கிருபையால் தேவரீர் பிரசன்னமாயிருப்பீராகில் பிறப்பையழிக்குந் தேவேசரான தேவரீரைப் பூஜிப்பேன் ௭௩. ஈண்டு எப்போதும் மகாதேவியோடு எனக்குப் பிரசன்னமாயிருப்பீராக. சூதர்சொல்லல்.—என்ற அந்தப்பரமேஷ்டியான பிரமதேவரின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு ௭௪. பகவானை உருத்திரர் அங்ஙனமேயாகுகவென்று சிருஷ்டிதொழிலில்சாமர்த்திய முடைமையைக் கொடுத்தார். சம்பு, கருணையால் அங்ஙனமே சான்னித்யமாயிருந்தார் ௭௫. எந்த ரூபமுடையவராய், எந்தப்பிரபாவமுடையவராய், எந்த வைபவமுடையவராய், பகவான் எப்படிப்பிரசன்னமானாரோ அப்படியே அவருக்கு எப்போதும் பிரசன்னமாயிருந்தார் ௭௬. பின்பு அவரது பிரசாதத்தினாற் சகல வுலகையுஞ் சிருஷ்டித்தார். அதுமுதல் ஆண்டுத் தேவேசனைப் பொன்தாமரைமலர்களால் ௭௭. உலக வடிவான பிரமதேவர் பக்திபாவனையை முன்னிலையிலுடையவராய்ப் பூஜித்தார். ஆகையாலாண்டு மங்களவடிவான சதாசிவன் எப்போதும் சான்னித்திய மடைந்திருக்கின்றார் ௭௮. உலகநன்மையிற் பிரியமுடையவரான பகவானுன் உருத்திரர் பக்தியினாலேயே யறியத்தக்கவர். ஓ! வேதத்தையுணர்ந்தவருள் மேலானவர்களே! உங்களுக்கு (இது) சுருக்கமாய் நன்றாகச்சொல்லப்பட்டது ௭௯. ஓ த்விஜர்களே! நீங்களும் மகேசருடைய பிரசாதத்தினால் சீக்கிரமாகப் பிரதிபந்தமான சகலத்தையும் விடுத்துப் பக்தியோடு எப்போதும் பூஜியுங்

கள் ௨0. இவ்வத்தியாயத்தினை எவன் கேட்கின்றானோ, அல்லது அடங்கிய மனமுடையவனுக் கேட்பிக்கின்றானோ, ஓ துவிஜர்களே! அவனுக்குச் சம்பு, பிரயாசையில்லாமல் சிவபதத்தை யளிக்கின்றார் ௨க. பிறப்பினிடையில் ஒருதரமேனும் இதனைக்கேட்பிக்கவேண்டும் அல்லது படிக்கவேண்டும்.

இங்ஙனம் மூன்றாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்—ஓ முனிவரரே! கிருபாசாகரமென்று யாதொரு தீர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டதோ, புண்ணியமுடையோருள் மேலானவரே! அந்தத் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லியருளல்வேண்டும் க. சூதர் சொல்லல்.—சகலபாபங்களையுங் கெடுக்கும் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். சகல ஆனந்தத்தையுஞ் செய்வது. புண்ணியமானது. சகலசம்பத்தையுங் கொடுப்பது. சுபமானது உ. மூழ்கல் மாத்திரத்தால் ஜந்துக்களுக்குப் பரிசுத்தமான ஞானத்தைக் கொடுப்பது. முற்காலத்தில் அருந்ததி எதில் மூழ்கி மிக நிர்மலமானாளோ, எதனை ஆசமனஞ்செய்து ஐசுவரியமுடைய நாரதர் சகல வித்தைகளுக்கும் இருப்பிடமானாரோ, தவசிகளுக்குள் மேலான பகவானன வசிஷ்டர் எதில் மூழ்கி ௩. மிகவுந் தாண்டமுடியாத புத்திரசோகமாகிய பெரிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டினாரோ அந்த மங்களமான தீர்த்தமாகாத்மியத்தைக் கேட்டு, ஈசருடைய பதவியை யடைகின்றனர் ௫. ஓ மகா பாக்கியசாலிகளே! சாவதானமான மனதோடுங் கேட்பீர்களாக. முன்னொரு காலத்தில் மேலான தைத்தியர்கள் முப்புகழுடையவர்களாயிருந்தனர் ௬.

4

(அவர்கள்) மகா மாயாவிகள், குரூரமானவர்கள், பிரியம் போன்று வடிவை யெடுப்பவர்கள், மகா பலமுடையவர்கள், இரும்பு வடிவான பட்டணத்தை உடம்பாக வுடையவர் களாய்ச் சில பேர் விளங்கினார்கள் எ. சிலர் மேலான பொன் நகரத்தை உடம்பாக உடையவர்கள், அவர்கள் நூறுயோசனை அகன்றவர்கள், ஒரு காலத்தில் புருஷ வடிவ மாயிருப்பவர்கள், ஒரு காலத்தில் மலை ரூபமாயிருப்பவர் கள் அ. ஒரு காலத்தில் சமுத்திரம் போன்ற அங்கமுடைய வர்கள், ஒரு காலத்தில் மேகம் போன்ற ரூபமுடையவர் கள். ஓ துவிஜர்களே! விஷ்ணுமுதலிய சர்வதேவர்களா லும் வெற்றிகொள்ளப்படாதவர் கூ. சுர, அசுர, மனிதர்க ளோடுங் கூடின உலகனைத்தும் துன்புறுத்தப்பட்டன. பட் டணவடிவமான இம்மூவர்களால் மூன்றுலகும் கொளுத்த வும் முறிக்கவும் பட்டன க0. கதறுகின்றவர்களான தே வக்கூட்டங்கள் கஷ்டத்தைப் பொறுக்கச் சத்தியற்றவர்க ளாய் எல்லோரும் ஓடித் திக்குகளிலும் விதுக்கு (மூலை) களி லும் ஒளிந்தார்கள் கக. தேவசிரேஷ்டர்கள், மூவரையும் நேரில் வெல்ல ஆற்றலற்றவர்களாய் ஒரு காலத்தில் பரிகார ஆலோசனையைச் செய்யுமிச்சையால் ஆகாயத்தில் கூடி கஉ. இந்திரன் பிர்ம்மா விஷ்ணு முதலிய சர்வ தேவசிரேஷ்டர் கள் மகாமேருவின் சுபகையென்னும் குகையை யடைந்து கந. இவர்களுடைய மிகக்கொடியதான செய்கையை நினை த்துவருந்தினார்கள். தேவர்கள் சொல்லல்:—உலகங்களுக்குப் பதிகளான நாம் இப்படிப்பட்ட பொறுக்கமுடியாத கஷ்டத் தை கச. ஓ தேவர்களே! சில இடத்திலும் சில காலத்தி லும் சென்று அடைந்தோம். மனிதர், யக்ஷர், நாகர், தஸ்சி கள் இவர்களைக் குறித்து யாது இசைக்கவேண்டும்? கரு.

அவர்கள் சிவபிரானல் வரம்பெற்றவர்கள், செயிக்கக்கூடாத வர்கள், பயங்கரமானவர்கள், ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே ! எங்ஙனமிவர்களுக்குச் சீக்கிரம் நாசமுண்டாகும் கக. என்று நன்ருகச் சிந்திக்கின்ற அவர்கள் அழிவற்ற விஷ்ணுவைக் கேட்டார்கள். ஓ அசுரரை அழிப்பவரே ! பிரமவிஷ்ணுவமார்களுக்கு நீரே கதி கஎ. நீர் நிரம்பிய நேத்திரமுள்ள முகமுடைய அந்தத் தேவக்கூட்டங்களால் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஹரி தாமரையில் மறைந்துள்ள வண்டுபோல் மிருதுவான வாக்கியத்தைச் சொன்னர் கஅ. விஷ்ணு சொல்லல்.—அசுரர்களைச் செயிப்பதற்கு நான் சக்தனல்லன். பிரமதேவருமல்லர். தேவேந்திரனுமல்லன். எவர் அவர்களுக்கு வரங்கொடுத்தாரோ நெற்றிக்கண்ணையுடைய அவரைத்தவிர (ஜெயிக்கமுடியாது) கக. நாங்களும் அவரது பூஜையால் விஷ்ணுபதவி முதலியவற்றை அடைந்தோம். அவர்களும் லோகேசரான அவரைப் பூஜித்து வெல்லமுடியாத வலுவை யடைந்திருக்கின்ருர்கள் உ0. தபோவலுவின் அனுசாரமாக வலுவும் வீரியமுங் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் நம்மைக்கொல்ல வலுவுடையவர்கள். அவர்களை நாம் கொல்லச்சக்தியற்றவர்கள் உக. பக்தர்களையே யிருப்பிடமாகக் கொண்டவரும் ஆதாரமானவரும் அவர்களுக்கு வலுவைக்கொடுத்தவருமான தேவனை ஆராதிப்போமாக. தோத்திரங்களினல் துதிப்போமாக. அவர் பிரசாதமளிப்பார் உஉ. சூதர் சொல்லல் என்று விஷ்ணு சொல்லி இந்திரர் முதலியவர்களோடு உருத்திரலோகஞ் சென்ருர். பிரமத அதிபர்களால்சூழப்பட்டுள்ள உருத்திரரைப்பார்த்து (அவர்கள்) நமஸ்காரஞ் செய்தார்கள் உங. மன்மதனைக் கொன்ற மகாதேவரைப் பலவித தோத்திரங்களிற் றுதித்தார்கள். தேவர்கள் சொல்லல்.—சங்கரரே ! வெல்க. சர்வக்ஞரே ! வெல்க. நித்தியரே ! ஞானவடிவினரே ! உச.

வேதாகமங்களுக் கப்பாலானவரே! வெல்க. தாண்டவபண்டிதரே! வெல்க. உருத்திரரே! வெல்க. ஆனந்தரே! வெல்க. தைத்தியரைக் கொல்பவரே! வெல்க உ௫. பாதிச்சந்திரனைச் சிரசிலுடையவருக்கு நமஸ்காரம். சாந்திக்கு மேலான இருப்பிடமானவரே! நமஸ்காரம். பிரமதேவர் முதலியோரால் வணங்கப்படத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம், பரமாத்மாவான வுமக்கு நமஸ்காரம் உ௬. எவரிடமிருந்து இவ்வுலகனைத்து முண்டாகின்றதோ எவரிடமடங்குகின்றதோ மேலான அநுபூதி யொன்றுனேயே யறியத்தக்க (அப்படிப்பட்ட) குருவிற்கு நமஸ்காரம். உலகனைத்து மெவருக்கு ஓரம்சமா யிருக்கின்றதோ? எவரது விளக்கத்தால் விளங்குகின்றதோ? ஞானத்தா லடையத்தக்க பரிபூரணவடிவான (அப்படிப்பட்ட) வுமக்கு நமஸ்காரம் உ௭. ஓ ஈசரே! எவரது மாயையின் பிரபாவத்தால் நாங்கள் மோகமுற்றவர்களாய் உயர்வான இடத்தை உணர்ந்திலேமோ (அப்படிப்பட்ட) சேதன சொரூபியான வுனக்கு நமஸ்காரம் உ௮. "ஆவோராஜான" மென்ற மந்திரத்தால் முனிவர்கள் எவரைப் பூஜித்துத் தமதான்மாவை அறிந்தனரோ அவரை நாங்கள் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம் ௩0. எவரது பிரபாவத்தை யறியாமல் பிரமதேவரும் இந்த ஹரியாகிய நாணும், சிரசையும் பாதத்தையும் அளவிட்டறிய மூடாத்மாக்களாய் முயற்சி செய்தனமோ? ௩௧. ஓ சிவபிரானே! அப்படிப்பட்ட பகவனும் உருத்திரனுயுமுள்ள தேவரீரை நாங்கள் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம். அசுரர்கள் பிரபலர்களாயும், வீரர்களாயும், பொன்முதலிய லோக சரீரமுடையவர்களாயும் ௩௨. உலகனைத்தையும் நாசஞ்செய்கின்றனர். ஓ பிரபுவே! அவர்களைக்கொன்று எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்

டும். என்று துதிசெய்வதில் குசலர்களான நமஸ்காரஞ் செய்கின்ற தேவக்கூட்டங்களால் துதிக்கப்பட்டவரான ௩௩. தேவநாயகராயுள்ள உருத்திரர் சந்தோஷமான மனமுடையவராய்ப் பார்த்துச் சொன்னார். உருத்திரர் சொல்லல்.— ஓ தேவர்களே! நீங்கள் பசுக்கள் உங்களுக்கு நான் பதியாகவிருக்கின்றேன் ௩௪. ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! உங்களுடைய நூறு தோத்திரங்களினாலும் பிரசன்னமாயிருக்கின்றேன். முப்புரமாது முகத்தான திரிபுரத்தை நான் க்ஷணத்தில் நாசஞ் செய்வேன் ௩௫. தேவர்கள் சொல்லல்.—ஓ ஈசரே! அந்த அசுரர்கள் தேவ அளவினால் நூறு யோசனை அகன்றவர்கள். அப்படிப்பட்ட வேஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைக் குறித்துப் போகவேண்டும் ௩௬. பகவானை தேவரீர், வர்க்காலும், சிரிப்பாலும், பார்வையாலும், நகத்தாலும், அவர்களை அழிக்கச் சக்தியுடையவரே ௩௭. அங்ஙனமாயினும், சாமக்கிரிகளைக் கொள்ளுதலான நல்ல ஆடம்பரத்தின் பொருட்டுத் தேவரீருக்குப் பாணமாக நான் ஆகின்றேன். நல்ல மேரு கோதண்டமாகவும், பூமி இரதமாகவும், ஆகின்றன ௩௮. சூரியசந்திரர்கள் இரண்டு சக்கரங்களாகவும், யசுர்(வேத) முதலியவைகள் குதிரைகளாகவும், பிரமதேவர் தேர்ப்பாகராகவும், தேவர்கள் காலாட்படைகளாகவும், ஆகின்றனர் ௩௯. என்ற விஷ்ணுவின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு அங்ஙனமே யாகுகவென்று ஹரன் சொன்னார். அந்த க்ஷணத்திலேயே அவரனைவரும் அவ்வவ்வடிவமாக அமைந்து நின்றனர் ௪0. பூமியான இரதத்திலேறிக்கொண்டும் மேருவாகிய வில்லைத்தாங்கிக்கொண்டும் விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டும் திக்குக்கூட்டங்களைச் செவிடுபடுத்துவனவாயும், சமுத்திர சத்தத்தை மறைப்பனவாயும்

உள்ள தேவதுந்துபி (முதலிய) சத்தங்களோடு பிரளய காலத்துண்டாகும் அநேக கோடி காலாக்கினிக்குச் சமமான பிரகாசமுடையவராய் சஉ. பகவானுன ருத்திரர் திரிபுர ராக்ஷசர்களை அழிக்கப் புறப்பட்டார். மிகப் பயங்கரமானதும் மகாமாயையில் தெளிந்த சாமர்த்திய முடையதுமான திரிபுரம் யாண்டிருக்கின்றவோ சங. அங்குச் சென்று பாணத்திற்கிலக்கான திரிபுரங்களில் பாணத்தை விடுத்தார். அப்போது நெற்றியிலுள்ள அக்கினிக் கண்ணை நன்முகத் திறந்தார் சச. திறந்த நெருப்புக்கண்ணை யுடையவராய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் நெடுங்காலமிருந்தார். ருத்திராக்கினியினின்று முண்டான சுவாலை சகலத்தையும் விழுங்கினதாய்; சரு. புரவாசிகளின் முப்புரங்களையும் கொளுத்தி உலகையும் நன்முகப் பயமுறுத்தினது. அதனுல் சகல தேவகணங்களும் வற்றிப்போன உடலையும் மாலையையுமுடையவரானுர்கள் சசு. ஓ ஆஸ்திகர்களே! இந்திரர் முதலிய தேவர்கள் பயமுடையோராய் மகாதேவரான தேவரைச் சரணமடைந்து இந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்தார்கள் சஎ. ஓ சம்புவே! நேத்திரத்தைத் திறந்தது போதும். முப்புரமும் தகிக்கப்பட்டன. சுவாலையின் தாபத்தால் இந்தத் தேவர்களான நாங்கள் முழுவதுங் குடிக்கப்பட்ட இரத்த முடையவர்களானேும் சஅ. ஓ தேவதேவனே! உலகபதியே! தாபமுழுவதுந் தணிப்பாயாக, என்று சொல்லிப் புஷ்பமாரிக்கூட்டங்களால் ஈசனை யருச்சித்தார்கள் சசு. தேவர்களாலும் முனிகளாலும் தபோதனர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சங்கரன் சாந்தமான கோபமுடையவரானுர். உருத்திரர் கருணாரசத்தைக்கொண்டார் ரு0. அவரது கடைக்கண் வழியாக மகத்தான கிருபா அமிர்தரஸம் ஒழுகினது. பா

ணத்காலான தாபம் சாந்தியாதற் பொருட்டு அதில் தேவர்கள் மூழ்கினார்கள் ௫க. ஆண்டு மூழ்கின மாத்திரத்தால் விடுபட்ட வருத்தக் கூட்டங்களை யுடையவர்களாய்ச் சீக்கிரம் தேவர்கள் அடையப்பட்ட ஆனந்த சம்பத்தை யுடையவர்களானார்கள் ௫உ. ஓ துவிஜர்களே! சம்புவின் கிருபா அமிர்தரஸமே அந்த தீர்த்தமாக ஆனது. அதற்கு கங்கையும் சமமன்று. எந்த தடாகமு (சம) மன்று ௫ங. மிக மேலானவர்களே! பாபத்தை நீக்குவனவாய்ப் புண்ணியங்களான எந்தத் தீர்த்தங்கள் (உலகத்தில்) உண்டோ அவையனைத்தையும் இந்தத் தீர்த்தத்தில் (உண்டென) நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் ௫ச. குஷ்டமுதலிய வியாதிக்கூட்டங்கள் ஸ்தானத்தின் வைபவத்தினால் நாசமாகின்றன. ஈண்டுக் கால விசேஷமில்லை. மனிதர்களாலெப்போதும் ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ௫௫. சிவனுடைய கருணையை விரும்புபவரால் சோர்வின்றி ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது. நல்ல முமுக்ஷுக்களால் நித்தியகர்மத்தைப் போலவே ஸ்நானஞ்செய்யத் தக்கது ௫௬. கிருபாசாகரமென்னும் பெயருள்ள இந்தப் பரமேச தீர்த்தத்தில் நான்கு ஆசிரமங்களிலுள்ளவர்களாலும் ஞானசித்தியின் பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ௫எ. அதன் சம்பந்தப்பட்ட வாயு யாண்டு வீசுகின்றதோ அவ்விடம் பரிசுத்தமாகின்றது. விருக்ஷங்களும், கொடிகளும், பக்ஷிகளும், பசுக்களும், ௫அ. காற்றின் சம்பந்தத்தின் பெருமையினால் மோக்ஷமடைகின்றன. சமுசயமில்லை. எவன் காற்றால் தொடப்படுகின்றானோ அப்போது அவனுடைய பிதிரர்கள் சந்தோஷமடைகின்றார்கள் ௫கூ. இந்த மேலான தீர்த்தத்தில் எவன் ஸ்நானஞ் செய்து பிதிர்தேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்கின்றானோ அந்த வுபர்

ந்த மனிதன் எழுபத்தொரு குலங்களைக் கரையேற்றுகின்றான் ௯0. அதன் கரையில் செய்த பிண்டதானத்தால் கயையிலும், பல்குனிதடத்திலும், உருத்திர பாதமுதலிய தேசங்களிலும் செய்த பிண்டதான பலம் உண்டாகின்றது ௯௧. காதளவான ஜலத்தில் நின்று கொண்டு பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபிக்கவேண்டியது. ஆயிரந்தரம் திருப்புதல் மாத்திரத்தால் ஓரெழுத்திற்கு லக்ஷசெபமாகின்றது ௯௨. பலவிதமான மந்திரங்களை நாபியளவான நீரிலிருந்து செபிக்கவேண்டியது. ஒருநாட் செபித்த ஒருமந்திரத்திற்கு அநேக மந்திரங்களைப் பலதரஞ் செபித்த பயன் நிச்சயமாயுண்டாகும் ௯௩. ஓ பிராம்மணர்களே! அதிகமாகச் சொல்லுவதெற்றிற்கு, விரும்பிய பொருளனைத்துஞ் சித்திக்கும் பொருட்டு மேலான தீர்த்தத்தில் சிரத்தையோடுங்கூட ஒருதரமேனும் ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ௯௪. ஆறுமாசஞ் செய்த நியமமான ஸ்நானத்தால் வந்தியை புத்திரனையுடையவளாகின்றாள். ஓ துவிஜர்களே! சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன் மூன்று மாச ஸ்நானத்தால் சோகத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான் ௯௫. விதிப்படி வருஷ ஸ்நானத்தால் வித்தையை விரும்புமவன் வித்தையையடைகின்றான். ஈண்டு வெகுவாகச் சொல்லுவதால் யாது (பயன்) தீர்த்தம் மிகப்பரிசுத்தமாக்குவது ௯௬. மூழ்கலால் சகல ஜந்துக்களின் மகா பாபத்தை யழிப்பது. ஓ முனிவர்களே! பிரியத்தோடு தீர்த்தத்தின் வைபவம் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது ௯௭. நீங்களும் அதில் மூழ்கி விரும்பிய சித்தியெல்லாம் அடைவீர்களாக.

இங்ஙனம் நான்காவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தில், மகா பாக்கியசாலியான சரஸ்வதியும், தாமரைக்கண்ணையுடையவளுமாகிய வாணி தீவிரமான தவத்தைச் செய்தாள் ௧. உலக காரணரான பிரமதேவரைப் பதியாக அடைய விரும்பிச் சிவனுடைய இடது பாகத்தில் அலங்காரமாயுள்ள பூரணமான சக்தியைச் சிந்தித்து ௨. ஹிருதய தாமரையில் பவானியைத் தியானிப்பவளாய் மந்திரத்தை ஆதரவோடு ஜெபித்தாள். அதனால் நெடுநாளைக்குப் பின்னர்ப் பரதேவதை பிரசன்னமாய் ௩. ஓ சரஸ்வதியே! எதன் பொருட்டுத் தவஞ் செய்தாய்? தவத்தால் நான் சந்தோஷமடைந்திருக்கின்றேன். ஓ மகா பாக்கியசாலியே! வரத்தைக்கேள். உனக்கு விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றேன் (என்றாள்) ௪. சரஸ்வதி சொல்லல்.—சிரசுரமுனிவரர்களால் பூஜிக்கத்தக்க திருவடித் தாமரையையுடையவளே! மேலானவளுக்கு நமஸ்காரம், பார்வதிக்கு நமஸ்காரம். உலகையுண்டாக்குபவளுக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ௫. சிவைக்கு நமஸ்காரம். சிவனது இடது பாகத்தில் அலங்காரமானவளுக்கு நமஸ்காரம். உலக காரண ரூபமானவளுக்கு நமஸ்காரம். உலகாகார மூர்த்திக்கு நமஸ்காரம் ௬. பரமானவளுக்கு நமஸ்காரம். க்ஷேமமானவளுக்கு நமஸ்காரம். மங்களமானவளுக்கு எப்போதும் நமஸ்காரம். மங்கள ரூபமானவளுக்கு நமஸ்காரம் காத்தியாயினிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ௭. என்று சரஸ்வதியால் துதிக்கப்பட்ட மகா ஈசானியான பர்வத புத்திரி, சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கின்றேன். விரும்பப்பட்டதைக்கேள். முன் சொல்லப்பட்டதை உனக்குக் கொடுக்

கின்றேன் என்ற அ. இந்த அவளது வாக்கியத்தைக்கேட்டுச் சரஸ்வதி, முன்னிலையில் வணங்கி, உன்னிடம் நான் அடைக்கலம் புகுந்தேன். பிரமதேவரை எனக்குப் பதியாகச் செய்வாய் (என்றாள்) கூ. பிரமதேவர் சீக்கிரமாகவே உன்னை மனைவியாக வரிப்பார். உன்னோடுங்கூட உலகனைத்தையும் உண்டாக்கப்போகின்றார் சமுசயமில்லை க0. (என்று) இங்ஙனங் கூறி அந்தப் பராசத்தி மறைவினைச் செய்தாள். பராசத்தியின் பிரசாதத்தினால் (சரஸ்வதி) பிரமதேவரை அன்போடு கணவனாக வரித்தாள் கக. யாண்டு இந்த பாரதி பதியை விரும்பியவளாய்த் தவஞ் செய்தாளோ ஆண்டுத் தனது நாமத்தால் மாதுருகை என்னுந் தீர்த்தத்தை யவளுண்டாக்கினாள் கஉ. முனிகள் வினவல்.—எங்களுக்கு ஸ்தானத்தின் நிச்சயத்தையும் பரமேசரின் லிங்கத்தின் வைபவத்தையும் ஓ நல்ல விரதசாலியே! உள்ளபடி யெங்களுக்குச் சொல்ல அருகராயிருக்கின்றீர் கங. சூதர் சொல்லல்.—ஓ முனீசர்களே! சுற்றிலும் ஒரு குரோச விஸ்தாரமுடையதாய் எங்கும் எப்போதும் விளக்கமுடையதாய் ஸ்தானம் விளங்குகின்றது கச. அந்த க்ஷேத்திரத்தின் சுற்றிலும் அநேக தீர்த்தங்களும், ஸ்தானங்களும், ஓ மகாபாக்கியசாலிகளே! மகரிஷிகளா லுண்டுபண்ணப்பட்டன கரு. தேவ சிரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்பட்டன. சகல சித்திகளையுங் கொடுப்பன. வேதத்திற் சொல்லிய சகல புருஷார்த்தங்களையு மளிப்பன கசு. ஓ முனிவரர்களே! அநேக திவ்விய தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றன. அவற்றின் மத்தியில் பரமேசருக்கு (உரிய) பிரதானமான மேலான ஸ்தானம் கஎ. கின்னரர்களாலும் யக்ஷகந்தர்வர்களாலும், சித்தர்களாலும், சாத்தியர்களாலும், சாரணர்களாலும், மாணி

பத்திரர் முதலிய பிரமத கணாதிபதிகளாலும் கஅ. ரக்ஷஸ், பூத, பிசாசர்களாலும் பக்தியோடு எப்போதும் சேவிக்கப் பட்டது. தம்பட்ட முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பவர்க ளாலும் கக. சந்தோஷத்தால் நடனஞ்செய்கின்ற அப் சரஸ்திரீகளாலும் புகழப்பட்டது. வீணை வேணு மிருதங் கங்களின் சத்தங்களால் சத்தமுடையதாகச் செய்யப்பட் டது உ0. எப்போதும் பிரம்மத்தைப் பிரதிபாதிப்பவர்க ளால் பக்தியோடு யாண்டு மாராதிக்கப்பட்டது. உருத்திர அத்தியயனத்தையே செய்யும் ஏனைய மேலான ரிஷிகளால் சூழப்பட்டது உக. நன்றாய் மனவடக்கமுடையவர்களாக; வேதத்தையே சொல்லுகின்ற வேனையோர்களால் சேவிக்கப் பட்டது. ஜடை, மாவுரியோடுங் கூடியவர்களாலும், கமண் டலத்தைக் கையிலுடையவர்களாலும் உஉ. பஸ்ம திரி புண்டர ருத்திராக்ஷங்களைத் தரிக்கின்றவர்களான தபோத னர்களாலும், பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஜெபிக்கின்றவர்களாலும்; அழிவற்ற சிவத்தைத் தியானிக்கின்றவர்களாலும் உங. சோமனுக்கு நமஸ்காரம். உருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம். தாம் ரனுக்கு நமஸ்காரம். அருணனுக்கு நமஸ்காரம். சங்கானுக்கு நமஸ்காரம். சர்வனுக்கு நமஸ்காரம். பசுக்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம் உச. உக்கிரனுக்கு நமஸ்காரம். பீமனுக்கு நமஸ்காரம். அக்ரேவதனுக்கு நமஸ்காரம். தூரேவதனுக்கு நமஸ்காரமிருக்குக. சம்மரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம். மிகவுஞ் சங்கரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம் உரு. விருக்ஷரூபனான நக்ஷத் திரமானவனுக்கு நமஸ்காரம். சம்புவிற்கு நமஸ்காரம். சுகத் தை ஆக்குபவனான உனக்கு நமஸ்காரம். சங்கரனான உனக்கு நமஸ்காரமிருக்குக உசு. சிவனுக்கு எப்போதும் நமஸ்கா ரம். சிவதரனுக்கு நமஸ்காரம் என்று துதித்து மகேசனை

நமஸ்காரஞ் செய்கின்ற முனிகளாலும் உள. எங்கும் சூழப்பட்டதாயும், திக்குகளில் தேவதுந்துபி சத்திக்கப் பட்டதாயுமுள்ள அவ்விடத்தில் பகவானுனை ருத்திரர் பார் வதியோடுங் கூடியவராய் இருக்கின்றார் உஅ. வடிவமுடைய வேதங்களாலும், வடிவமுடைய யாக முதலியவைகளாலும், ஆகாரத்தோடுங்கூடின பிரணவத்தாலும், அப்படியே ஆகமங்களாலும், எப்போதும் சேவிக்கத்தக்கவராயும் உகூ. ஆசிருதியோடுங்கூடின சகல வித்தைகளாலுந் துதிக்கப்பட்டவராயும், வடிவையுடையனவாய் ஒழுகுகின்ற கெங்கை முதலியவைகளால் சூழப்பட்டவராயும் ௩0. கையிற் பிரம்பையுடைய கணத்தலைவர்களால் விலக்கப்பட்ட முன்னுள்ள ஜனங்களாலும், நந்தியால் குறிக்கப்பட்டவர்களாய் ஜயசத்த முதலியவற்றோடு நமஸ்காரஞ் செய்கின்றவர்களாலும் துதிக்கப்பட்டவராயும் ௩௧. சநகர் முதலிய முனிகளான முமுக்ஷுக்களாலும் துதிக்கப்பட்டவராயும், பைரவர் முதலிய அநேக அவதார சிரேஷ்டர்களாலும் ௩௨. விஷ்ணுருத்திரர் பிரமதேவர்களாலும் பகவான் உபசரிக்கப்பட்டவராய் எப்படி மேலான கைலயங்கிரியின் சிகரத்தில் இரத்தின மண்டபத்திலே இரமிக்கின்றாரோ ௩௩. அப்படியே சிவபுரமென்னும் க்ஷேத்திரத்திலே சகல மங்களவடிவான பார் வதியோடும் தனது பிரியத்தால் எடுத்த வடிவுடையவராய்ச் சகல வைபவங்களோடும் ரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் ௩௪. சிவன் சகல வித்தைகளுக்கும் ஈசானன், சகல பூதங்களுக்கும் ஈஶ்வரன், பிரமதேவருக்கு அதிபதி, பிரணவப்பொருள், சகல அனுக்கிரக இச்சையால் ௩௫. தனது பக்தர்களாலும் பிரமதேவராலும் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவராய் பூமியிலே இரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். உலகமாதாவோடுங்

கூடின எந்தப் பூதேசர் யாண்டு ௩௧. உலக காரணராயும் சுராசுரர்களால் வணங்கப்பட்டவராயும் விளங்குகின்றாரோ, (ஆண்டு) ஹிருதயக்கிரந்தி பேதிக்கப்படுகின்றது. சகல சந்தேகங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றன ௩௭. இவனுடைய கருமங்களும் அழிகின்றன. பராபரரான அவரைக் காணுங் காலத்திலே. சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் எந்தத் தேவன் கேட்கவும் நினைக்கவும் படுகின்றானோ ௩௮. அந்தச் சிவபுர ஈசனைத் தரிசித்தால் மீண்டும் பூமியிற் பிறப்பதில்லை. எவருடைய காருண்ணிய வீக்ஷணத்தினாற் பிரமவிஷ்ணுக்களின் பதப்பிராப்தியுண்டாகின்றதோ ௩௯. அந்தச் சிவபுர ஈசனைவிட மோக்ஷத்தின் பொருட்டு வேறு வழியில்லை. விராட்டும் அவரே. ஸ்வராட்டும் அவரே. ஸம்ராட்டும் அவரே. இந்திரனும் அவரே. பிரஜாபதியுமவரே ௪0. ஓ துவிஜர்களே! ஐசுவரியமுடைய அவரே அஷ்டமூர்த்தியென்று சுருதிகளில் கேட்கப்படுகின்றார். அணுவினுமிகவணுவாகவும், மகத்தினு மிகமகத்தாகவும் இருந்தாலும் உலகைப் பாலிப்பவராகவும் ௪௧. பாதிப்பெண் வடிவைத் தாங்குகின்றவராகவும் பக்தர்களை இரக்ஷிக்கும் பொருட்டுச் சிவபிரான் காணப்படுகின்றார். மனதோடு வாக்குச் சென்றடையாமல் எவரினின்றுந் திரும்புகின்றதோ ௪௨. அந்த உண்மையின் நாயகரைப் பரிசுத்தமான முனிகள் ஆண்டுப் பார்க்கின்றனர். மாயாசம்பந்தமின்றியவர்கள் எவரை யடைந்து மீளுதலில்லையோ ௪௩. வேதாந்தக்ஞானத்தால் மிக வலுவான அஞ்ஞான இருள் என்னும் வனத்தை அகதிபந்த மெரித்தவர்கள் மேலான அமிர்தத்தை வரிஷிப்பவரான (அந்தத்) தேவேசரை ஆண்டுப் பார்க்கின்றார்கள் ௪௪. அநேக பிறவிகளில் நன்றாகக் கிடைத்த புண்ணியங்களின் பரிபக்குவ பலத்தினாலேயே

சாதுக்கள் சிவபுரேசரை யுண்மையாகப் பார்க்கின்றார்கள் ௪0. சகல வுலகிற்கு மாதாரராயும், மாயாரகிதராயும், துயரற்றவராயும் உள்ள சிவபுரேசரைத் தெரிசித்தால், கர்த்தவ்வியமொன்று (செய்யத்தக்கது ஒன்று) மில்லை ௪௬. முனிகள் வினவல்.—அங்கே அம்பிகையோடுங் கூடியவராயும் சமுசாரத்தை விடுவிப்பவராயுமுள்ள சிவபிரான் சான்னித்தியமடைந்திருக்கின்றார். ஈண்டுக் கால விசேஷமில்லை என்பதாகத் தேவரீரால் சொல்லப்பட்டது ௪௭. தேவர்கள் எப்படிச் சேவிக்கின்றார்கள்? அதே பரமேசர் புண்டரீக புரத்தில் எப்போதும் எப்படி நடனத்தைச் செய்கின்றார்? ௪௮. ஓ பிரமவித்துவரே! அப்படிப்பட்ட இந்தச் சந்தேகத்தைக் கருணையால் கெடுப்பாயாக. சூதர் சொல்லல்.—சாக்ஷாத் பரப்பிரம்ம சுத்த சைதன்ய சின்மயமாயுள்ள சேதனம் ௪௯. தனது இச்சையால் தானே யெங்குமிருந்துகொண்டு அநேகமாவோ மென்று விரும்பினது. ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டர்களே! தனது மாயாசத்தியினால் வேறுபட்டதாய் அநேகமானது ௫0. முன்னர்ப் பிரம்மாண்டமாகவும், சமஷ்டி அபிமானத்தால் விராட்டாகவும் ஆனது. அங்ஙனமே வியஷ்டியான ஜீவர்களும் ஓ துவிஜர்களே! அநேக பிரகாரமாகவுண்டானார்கள் ௫௧. சகலத்திலுமுள்ளீடாய்ச் சன்மாத்திரமான சிவன், சத்தியமுதலிய லக்ஷணமுடையவராய், ஆகாயத்தைப் போல் வியாபித்து எப்போதும் நிர்விகாரராய் நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்றார் ௫௨. அத்தியாத்மத்திலும் அதிபூதத்திலும் விளக்குவனவான ஷடாதாரமென்னும் பெயருள்ள ஸ்தானங்கள், ஓ பிராம்மணவர்களே! மகேசருக்கு இருக்கின்றன ௫௩. அவை முக்கியமானவை. அவற்றில் தேவேசர் தன்னை, உபாசிப்பவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஓ பூசுரர்களே! விராட்டென்னும் பெயருடையவருக்குச் சிதம்பரம் ஹிருதய தாமரை ௩௪. ஆண்டுத் தேவேசர் பக்தர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றவராய் நடனஞ் செய்கின்றார். கோரமான சம்சாரத்தாலான துக்கத்தைக் கெடுப்பதும்; சமானமற்றதும் ௩௫. ஆன சம்புவின் ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி முதலியவர்கள் பூரண திருப்தியாகக் கழுத்துவரையிலுங் குடித்துக் கிருதகிருத்தியத்தன்மையை யடைந்தனர் ௩௬. பிரம்மாண்டத்தைத் திருமேனியாகக்கொண்ட சுத்த சத்துவமுடைய விராட் புருஷனுக்குச் சிவபுரமென்னும் ஸ்தானம் உருத்திரக்கிரந்தியென்று சொல்லப்பட்டதன்றோ? ௩௭. எவர்கள் மீண்டுந் திரும்புதலின்றிய மேலான இடத்தை விரும்புகின்றனரோ அவர்களுக்குச் சிவபிரான் உருத்திரக்கிரந்தியை யழித்துத்தானே காண்பிக்கின்றார் ௩௮. எம்மனிதன் கிரந்தி நாசமில்லாமல் மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றானோ அவன் பசுவை யுண்ணுதலினாலேயே தனது நீசத்தன்மையை நீக்க விரும்புகின்றான் ௩௯. இருதயக்கிரந்தி பேதிக்கப்படுகின்றது என்று சுருதி கூறிற்று. கிரந்தி ஸ்தானமாகச் சகல முமுக்ஷுக்களாலும் உபாசிக்கப்படுகின்றது ௪0. கிரந்தியை அழிக்குங் கிருபாநிதியாகிய சிவபிரான் ஆண்டிருக்கின்றார். அவரை விட்டு மனிதன் மிகவும் களங்கமற்ற மோக்ஷத்தை அடையமாட்டான் ௪௧. எவன் கிரந்தி நாசமாக யோக்கியமானவனோ அவனுக்கு அந்த மகேசரிடத்தில் இயல்பான புத்தியுண்டாகின்றது. கோடி ஜென்மங்களாலும் வேறுவழியாக இல்லை ௪௨. காசியிலேனும் புண்டரீக புரத்திலேனும் அல்லது வேறு க்ஷேத்திரங்களிலேனும் மனிதர்களா லுபாசிக்கப்பட்ட சிவபிரான் ஆண்டி

மோக்ஷமளிப்பவராகின்றார் ௯௩. ஆனந்த ரூபியான சம்புவின் நடன மாத்திரத்திற்கே புண்டரீகபுரத்தில் பிரதானமுண்டு. மோக்ஷமும் சாக்ஷாத் அனுக்கிரகத்தாலாகின்றது ௯௪. கிரந்திஸ்தானமான சிவபுரத்தில் கிரந்தி நாசஞ்செய்வதில் பிரதானமுண்டு. நடன முதலிய தொழில்களும் ஒவ்வோர் காலத்தில் சம்பவிக்கின்றன ௯௫. ஆகையால் ஓ விப்ரர்களே! மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றவர்களான கபிலர் முதலிய முனிகள் மூலக்கிரந்தியை அழிக்கு மிச்சையையுடையவர்களாய் ஆண்டுச் சிவபிரானைப் பூஜிக்கின்றார்கள் ௯௬. பிரசாதத்தினாலேயே மாயையினின்றும் சீக்கிரமாக விடுபட்டவரானார்கள். ஆகையால் அநாதி சம்சார மாயாபாசத்தை அழிக்கின்ற ௯௭. ஹரனை நமஸ்கரித்துத் துதித்துத் தியானித்துப் பரமபதத்தை யடையவேண்டும். ஓ புண்ணியசாலிகளுக்குள் மேலானவர்களே! அதனால் முக்தி க்ஷேத்திரமெனப்படுகின்றது ௯௮. நூறு ஜென்மங்களாலும் அதன் வைபவத்தைச் சொல்லமுடியாது. அந்த க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைச் சொல்ல வியாசருஞ் சமர்த்தரல்லர் ௯௯. சாக்ஷாத் சங்கரரான சிவனும் அறிகின்றாரோ இல்லையோ வென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மகேசருக்குப் பிரியமாயும் மோக்ஷத்தை யளிப்பதாயுமான அவ்விடத்து எந்த ஜந்துக்கள் வசிக்கின்றனவோ அவைகள் ஹரன் பக்கத்தில் வசிப்பனவாய்க் கஜமுக ஷண்முகர்களாக காட்டிலும் அதிகமானவைகளாய்ச் சந்தோஷிக்கின்றன ௱. பிராணிகளால் கொடுக்கப்பட்டதும், செய்யப்பட்ட யாகமும், ஜெபிக்கப்பட்டதும், மேருவிற்குச் சமமாந்தன்மையை யடைகின்றன. அம்பிகாபதியின் கிருபாபலத்தினால் அவனுக்குக் கருவினுதித்தலுண்டாகாது ௱௧. பசு பக்ஷி மிருக முதலிய உடம்பை

யுடையவர்களால் உமாபதியான ஆதிதேவர் எப்போதும் துதிக்கப்படத்தக்கவர். சம்சாரக்கட்டினின்றும் விடுவிப்பவரான இவர் தனது சேவடித்தாமரையைச் சேவிப்பவரை மிகுந்த கிருபையினால் கரையேற்றுகின்ருர் எஉ.

இங்ஙனம் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஆருவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—ஆகையாற் பின் லிங்கத்தின்வைபத்தைப் பிரியத்தோடு நன்ருகச் சொல்லுகின்றேன். மேலான பக்தியோடுங்கூடினவர்களாய்க் கேளுங்கள். மிகவும் மங்களமாயும், க. சகல புதுமையைச் செய்வதாயும், சகல சம்பத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுப்பதாயுமுள்ளது. எதனைக் கேட்டு ஈசருடைய சாஸ்வதமான பரமபதத்தை யடைகின்றனரோ உ. முன்னொரு காலத்தில் அளக்கமுடியாத வடிவையும், சக்கரம், வில், கதை இவற்றையுடைய கையையும், கிரீடத்தையும், பொன் குண்டலத்தையும் உடைய சகல உலக நாயகரான விஷ்ணு ௩. பகவான் மூவுலகையும், அளக்க முடியாத சாமர்த்தியத்தால் பரிபாலித்தார். சுராசுரர்களோடுங்கூடின கந்தர்வர், யக்ஷர், பன்னகர் இவர்களால் வணங்கப்பட்டவராய் ௪. மனைவியான லக்ஷ்மியோடுங்கூட ஹரி, வைகுண்டத்தில் வசித்தார். பின்னொரு காலத்தில் ஓ துவிஜர்களே! கஸ்யபரிடமிருந்து தைத்திய சிரேஷ்டர்கள் உண்டானார்கள் ரு. (அவர்கள்) மகா பலமுடையவர்கள், மகா வீர்யர்கள், மகா உத்ஸாக முடையவர், மிக முயற்சியுடையோர் ஒரே கையினால் பிரம்மாண்டத்தையும் பிளக்கப்பாறி

யவர்கள், ௬. சில பேர் பர்வதங்களையும் பந்துபோல் எடுக்கப் பழகியவர்கள், பிரவீண (மிகக்கெட்டிக்கார)ரான சிலபேர் ஏழுசமுத்திரத்தின் ஜலத்தையுங் குடிக்கச்சமர்த்தர்கள், ௭. மற்றுஞ் சிலர் பூமியையும், ஆகாசத்தையும் கீழும் மேலும் இருப்பச் சமர்த்தர். மற்றுஞ் சிலர் இந்திரன் முதலிய திக்குப் பாலர்களோடு யுத்தஞ் செய்ய நிபுணர்கள் ௮. சில வசுரர்கள் சந்திர சூரியரிருவர்களையும் தடுப்பதற்குக் கெட்டிக்காரர்கள். அங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் திக்கு யானைகளையுமொன்ருகக் கூட்டத் தடையற்றவர்கள் ௯. ஓ மதிமான்களே! இப்படிப்பட்ட தைத்தியர்களால் மூன்று புவனங்களும், மிகுந்த மேகங்களால் ஆகாயமும், இருட்டால் பூதலமும் போல வியாபிக்கப்பட்டன ௰. அப்போது நெருப்புகள் சாந்தமாயின. ஆகாயத்தில் சூரியன் பிரகாசமற்ருன். ஓடுகின்ற பெரியகாற்று, கோணலான நடைகளையுடையதாயோடிற்று ௧௧. உலக நாசகாரணங்களான அநேக அநிஷ்டங்களுண்டாயின. கொழுத்த அசுரக்கூட்டங்களால் மூன்றுலகங்களும் துன்புறுத்தப்பட்டன ௧௨. திக்குப்பாலர்களுடைய உலகங்களில் ஆக்கிரமித்துத் தேவக்கூட்டங்களைப் பலாத்காரமாகத்தள்ளினுர்கள். மிகுந்த தனங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, ௧௩. (அவர்களைக்) கட்டிவிட்டு மேலான தேவர்களுடைய மனைவிகளோடு பலாத்காரமாய் ரமித்தார்கள். சத்தியலோகஞ் சென்று தாடியைப்பிடுங்குதல் முதலியவற்ருல் எங்கு முகமுடைய பிரமதேவரை மிகவுந் துன்பப்படுத்தினுர்கள். விஷ்ணுலோகத்திற்குச் சென்று ஹரியின் லோகத்தைத் தடுத்தார்கள் ௧௫. தைத்தியர்களால், குறித்தறியப்படாத விஷ்ணுமாயையால் சீக்கிரம் வெளியேபோ

ஞர். அந்தப் புரத்தை மிகவுங் கொள்ளை யிட்டார்கள். விஷ்ணு கணங்களைக் கசு. கட்டி விஷ்ணுவைக் காட்டுங்க ளென்று மிகவும் பயமுறுத்தினார்கள். இந்திரன் முதலிய சகல தேவர்களும் மிகுந்த பயத்தால் உலகங்களை விட்டவர் களாய்ப் கஎ. பிராணனை மாத்திரங்காப்பதில் கருத்துடை யவராய் தேவிமார்களோடு ஓடினார்கள். பரமேசருடைய தோழனான குபேரனும் நிதிகளையும் உயர்ந்த இரத்தினங்க ளையும் தள்ளிவிட்டுக் கைலாசத்திலுள்ள வனத்தில் நுழைந் தான். துஷ்டர்களான அசுரக்கூட்டங்களால் இங்ஙனமுலகம் துன்பஞ் செய்யப்பட்டது கக. ஓ பூசுரோத்தமர்களே! ஸ்வாஹா என்பதும் ஸ்வதா என்பது முண்டாகவில்லை. யக்ஞங்கள் காரணத்தோடு அழிந்தன. தேவர்களும் பசியால் பீடிக்கப்பட்டார்கள் உ0. பூலோகத்தில் சகல முனிகளும் தவத்தின் நிலையைவிட்டனர். மிகக்கருணையின்றிய தானவர் களால், செய்பக்கூடாத காரியங்களில் செலுத்தப்பட்டவரா ஞர்கள் உக. எப்போதுங் குற்றேவலையே செய்கின்றவர்க ளாய் மிகவுந் துக்கப்பட்டவர்களாய் அழுதார்கள். ஓ துவிஜர் களே! சில முனிகணங்களின் மேல், சில தைத்தியர்கள் ஏறி ஞர்கள் உஉ. சிலபேருடைய ஜடைகளைப் பிடுங்கித் தான வர்கள் கட்டினார்கள். சில பேர்களை மாமிசங்களையுங் கட்குட ங்களையுஞ் சுமக்கும்படி செய்தனர் உ௩. நல்ல அழகான மனி தர்களைத் தினந்தினந்தின்றார்கள். மீன் பிடிக்கவேண்டுமென்று ஆசையால் சமுத்திரத்தைக்கலக்கினார்கள் உச. சூரியனுடைய இரதத்தை ஒடித்தனர். அவனுடைய குதிரைகளையு மடித்த னர். ஓ ஆஸ்திகர்களே! பிரளயத்திற்போல இங்ஙனஞ் சகல மும் பயமுறுத்தப்பட்டன உரு. சகல தேவர்களுங்கூடி, மேரு

வின் வடபுறத்திலிருப்பவரும், சித்தர் கந்தர்வர் இவர்களால் துதிக்கப்படத் தக்கவருமான பிரமதேவரை அடைந்தார்கள் ௨௬. சிரசில் அஞ்சலியைவைத்துப் பூமியில் தண்டம் போல் நமஸ்கரித்தார்கள். தேவர்கள் அஞ்சலியஸ்தராய்ப் பிரமதேவரைத் துதிக்க ஆரம்பித்தனர் ௨௭. தேவர்கள் சொல்லல்.—சர்வக்ஞரே! சகல வுலகேச்சரே! சகலத்திற்கு மதீதரே! பரத்திற்கெல்லாம் பரமானவரே! சகல வேதாந்தங்களாலு முணரத்தக்கவரே! சிருஷ்டி, திதி, நாசகாரணரே! ௨௮. சகல வேதங்களுக்கு மிருப்பிடமானவரே! சகல சம்பத்தையு மளிப்பவரே! ஐந்துமுகமுடையவரே! உமக்கு நமஸ்காரம். விஷ்ணு வடிவமானவருக்கு நமஸ்காரம் ௨௯. தேவர்கள் வணங்கத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம். நான்கு முகமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். ஓ பிரமதேவரே! சகல வுலகமும் இரவும் பகலும் துஷ்டர்களால் வருத்தப்படுகின்றன ௩0. முன்னுண்டாகாத மிகப்பெரிய துக்கம் எங்களுக்குண்டானது. புகலிடமின்றியவர்களாய்த் தேவரீரைச் சரணமடைந்த தேவர்களை (எங்களை) ௩௧. ஓ லோகேசரே! நீரே இரக்ஷிக்க யோக்கியமானவர். தேவரீரே உலகங்களுக்கு அடைக்கலமானவரன்றோ. இந்தச் சமயம் உபேக்ஷை செய்யக்கூடாது. துன்பத்தைப்பொறுக்கமாட்டோம் ௩௨. இங்ஙனந் தேவக்கூட்டங்களால் துதிக்கப்பட்ட பிரமதேவர், தேவர்களோடுங் கூடத் திருப்பாற்கடலை யடைந்து பரமபுருஷனை பகவான் யாண்டுச் சயனித்திருக்கின்றனரோ ௩௩. ஆயிரந்தூண்களோடுங் கூடின (அந்த) இரத்தின மண்டபத்தின் மத்தியில் முத்துக்களாலான மேற்கட்டியை யுடையதும், மந்தாரமாலைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டதும், ௩௪. கஸ்தூரி சந்தன முதலியவைக

ளாலும், தூபங்களாலும் வாசனைபாக்கப்பட்டதும், ஆயிரம் பணுமுடிகளாலழகு விளங்குவதுமாய் இருக்கின்ற ஆதி சேஷனுகிய கட்டிலிலே சயனித்துக்கொண்டிருப்பவரும் கூரு. நாரதர் முதலிய தேவரிஷிகளாலும் யோகீந்திரர்களாலும் துதிக்கப்படுபவரும், இந்திர நீலமணிப் பிரகாசமுடையவரும், மலர்ந்த தாமரைக்கண்களை யுடையவரும், கூசு. நவரத்தினக் கிரீடமுடையவரும், இரத்தின குண்டலங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கஸ்தூரிப் பொட்டால் கொள்ளப்பட்ட வளைந்த புருவமாகின்ற கொடியின் மத்தியையுடையவரும் கூஎ. ஆரம், கங்கணம், கேயூரம், கண்டாபரணம், இவற்றால் விளங்குபவரும், பீதாம்பரத்தை யுடையவரும், பருத்த தோள்களையும் மார்பினையுமுடையவரும், கூஅ. தேவியான இலக்ஷிமியால் எப்போதும் பிடிக்கப்பட்ட இருதிருவடிகளை யுடையவருமான பகவானைத் தேவர்களனைவரும் ஆச்சரியமுடையவராய் அமிர்தக்கடலைப் போலப் பார்த்தார்கள் கூகூ. அப்போது பிரமதேவரை முதன்மையாகவுடையவர்கள் விஷ்ணுவைப் பார்த்து, நமஸ்கரித்துத் துதித்தார்கள். பிரமதேவர் முதலியவர்கள் சொல்லல்.—ஓ விஷ்ணுவே! சகலவுலகத்தின் காரணரே! உலகைப் பரிபாலிக்கும் முயற்சியுடையவரே! சO. உலக பீடையை யொழிப்பவரே! லோகேசரே! தேவர்களாலருச்சிக்கப்பட்டவரே! உலகை யோம்புபவரே! மங்களத்தை யளிப்பவரே! வெல்க. ஆனந்தரே! வெல்க. மங்களவடிவினரே! சக. கிருபாசமுத்திரரே! வெல்க. லக்ஷிமியின் மனதிற்கு ரம்மியரே! வெல்க. அசுர குலத்தை யழிப்பவரே! வெல்க. கௌஸ்துப ஆபரணரே! வெல்க சஉ. பக்திகலையாலடையத்தக்கவரே!

வெல்க. கோவிந்தரே! சுந்தரரே! வெல்க. முரனை நேரே அழித்தவரே! வெல்க. கருடக்கொடியை யுடையவரே! யுமக்கு நமஸ்காரம் உஉ. உலகங்களுக்கு வரமளிப்பவரே! சுகமளிப்பவரே! நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.' சுகத்தை வகிக்குஞ் சீலமுள்ள வுமக்கு நமஸ்காரம். கருமத்தின் சாக்ஷியானவருக்கு நமஸ்காரம் உச. ஓ வியாபகரே! மத்ஸ்ய முதலிய அவதாரங்களால் நீர், தைத்திய குலத்தைக்கொன்று முன் உலகத்தைப் பரிபாலித்தீர். தேவரீர் கருமத்தின் கரையாகவுமிருக்கின்றீரன்றோ உரு. இந்தப் பதினான்குலகங்களும் உம்முடைய அவயவமன்றோ. ஓ பகவானே! விசுவ ரூபத்தின் அந்த அவயவங்களைத் திதியின் புத்திரர்கள் அழிக்கின்றனர் உசு. பிரமதேவர் முதல் நாங்களனைவரும் அவர்களால் எப்போதும் மலைக்குகையில் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களாய் அதிக பயத்தோடு பெயரைக்காட்டாமல் இருக்கின்றோம் உஎ. சத்தியலோக முதலியவைகளுமே அந்தத் துராத்மாக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. ஸ்வாஹா என்பதும் வஷட் என்பதும் ஸ்வதா என்பதும் அழிக்கப்பட்டன உஅ. இவர்கள் மனிதர்களை யுண்கின்றனர். முனிகளின்மீது ஏறி (அவர்களை) நடத்துகின்றார்கள். ஆகாயத்திற் சூரியன் சரிப்பதில்லை. சந்திரன் காணப்படவில்லை உகூ. கிரகங்களெல்லாம் மறைந்தன. ஓ வியாபகரே! அதற்கு கதியை நாங்களறியவில்லை. இவ்வளவு காலமும் நாங்கள் மேருவின் வடபாகத்திலிருந்தவர்களானோம் ௩0. ஓ தாமரைக்கண்ணரே! பரிபாலிப்பவரில்லாதவர்களாய் உம்மைச் சரணமடைந்தவர்களான எங்களையும் மூவுலகையும் இரக்ஷிப்பதற்கும் அவர்களை யழிப்பதற்கும் தேவரீர் யோக்கியராயிருக்கின்றீர் ௩க.

த்ரமதஞ் செய்யக்கூடாது. அவர்களால் இது எரிக்கப்பட்டதாய் விடும். சூதர் சொல்லல்.— என்று பிரமதேவர் முதலிய தேவர்களால் வாக்கியங்களைக்கொண்டு அரிச்சிக்கப்பட்ட விஷ்ணு ருஉ. பெரிய மேகம்போல் கெம்பீரமான வாக்கால் தேவர்களுக்குச் சொன்னார். விஷ்ணுசொல்லல்.— ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! மேருவின் சமீபமாக முன்போல் போங்கள் ருக. மதத்தினாற் கருவித்திருக்கும் தைத்தியர்களைச் சொற்ப காலத்திலே கொல்லுகின்றேன். அப்போது காரா (இருட்டு) கிருகத்தை யடையாமல் சகல தேவர்களுமிருக்கலாம் ருச. ஓ தேவர்களே! ஈண்டு எனது ஆணைப்படி பலவிதமான சத்தமிட வேண்டாம். சூதர் சொல்லல்.— உலக நியந்தாவாய்த் தைத்தியரைக் கொல்பவராய் இருக்கும் விஷ்ணுவால் ஆக்ஞை செய்யப்பட்டவர்கள் ருரு. ஜெகத்பதியை நமஸ்கரித்துத் திருப்பாற்கடலினின்றும் போய்விட்டார்கள். எப்படி அவர்களுக்கு நாசமுண்டாகுமென்று சிந்திக்கின்ற விஷ்ணுவிற்குச் ருசு. சிவபிரானாற் சொல்லப்பட்டவாக்கியத்தைச் சுணர்த்தனருணர்ந்தார். சேஷசயனத்தைவிட்டு மகா லக்ஷ்மியை மார்பில் ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டு ருஎ. கையில் சக்கரத்தையுடையவராய்ச் சமுத்திரத்தினின்றுந் தனிமையாய்ப் புறப்பட்டார். இந்தப் பூலோகத்திலே சிவபுரமென்ற இடத்தை யடைந்து கிருபாசமுத்திரத்தில் மூழ்கி ருஅ. மகாதேவரான சிவபிரானைக்குறித்து லக்ஷ்மிநாயகர் தவஞ்செய்தார். புராதன லிங்கத்தைக் கண்டு தாமரைகளா லருச்சித்தார் ருகூ. பழங் கிழங்குகளை நிவேதித்து விரும்பிய பயனை யெல்லாங் கொடுக்கும் தேவனை பார்வதியின் பதியை வேதத்திற் கூறிய

நாமங்களால் துதித்தார்கள் ௬0. இங்ஙனஞ் சிலதினங்கள் செல்லுகையில் சிவபிரான் பக்தியைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் ஒரு தாமரைப்பூவை ஒளித்து விட்டார் ௬௧. கொண்டு வந்த அந்தச் சகல தாமரைப்பூக்களாலும் உள்ள படி பூஜித்து இந்த பூஜையின் கடைசி நாமத்திற்கு ஒரு தாமரை மலரைக்கண்டாரில்லை ௬௨. தாமரையைப்போ ன்ற கண்ணைச் சீக்கிரமாகப் பிடுங்கினார். அதனால் மகாதே வரை விகாரமற்றவராய் நன்றாகப் பூஜித்தார் ௬௩. அவ ருடைய பக்திக்குணத்தால் சந்தோஷித்த சிவபிரான் திரி சூலத்தையும், டமருகத்தையும், சக்கரத்தையும், பாசாயுதத் தையும், பிரகாசமுடைய கட்கத்தையும், மணிக்கயிற்றையும், கபாலத்தையும், நாகத்தையும், மேலான கட்வாங்கத்தையும், பத்துக்கைகளாலுந் தாங்கிக்கொண்டு கோடி சந்திரப்பிர காசமுடையவராய் அந்த லிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட் டார் ௬௪. உலக மாதாவான தேவியோடு முன்னிலையில் பரமேசர் இரத்தின குண்டலங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவை களும், ஜடைகளான கிரீடத்தோடுங் கூடியவைகளும், பா திச்சந்திரனாகிய இதழோடுங்கூடியவைகளும், பலவித வர்ண முடையவைகளும், மிகத்தெளிவான புன்சிரிப்பாகிய முனை களின் பிரகாசமுடையவைகளுமான ஐந்து முகங்களோடும் அனுக்கிரகித்தார் ௬௫. அநேக வாயிரங்கோடி சுரர்களா லும், கந்தர்வர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரான சிவபிரானின், இரண்டு திருவடிகளில் வணங்கியவரும், கண்ணீரை வரிஷிப் பவரும், பரவசமானவரும், பரமானந்த சமுத்திரத்தில் மூழ் கிய மனமுடையவருமான விஷ்ணுவை எடுத்துத் (தயாநிதி) பத்துத் தோள்களாலும் ஆலிங்கனஞ் செய்தார் ௬௬. இவரை

மிகவும் அழுத்தமாய்த் தழுவிக்கொண் டுச்சிமுகர்ந் தார். சிவபிரான் சொல்லல்.—ஓ சௌரியே! இப்போது இந்த வுனது பூஜையால் சந்தோஷமடைந்திருக்கின்றேன் எ0. பிரசன்னமான நான் விரும்பிய வரத்தை யுனக்குக்கொடுக்கின்றேன், சொல்வாயாக. சூதர் சொல்லல்என்று இந்தச் சீதளமான வாக்கால் சிவபிரானால் கேட்கப்பட இவர் எக. மீண்டும் பரவசமாய் விழுந்தார், தாண்டினார், (மீண்டும்) விழுந்தார், தெளிந்த வுணர்வுடையவராய்ப் பிரசன்னமான சிவபிரானைத் துதிப்பவராய் நன்றாய் நின்றார் எஉ. கண்ணீரோடுங் தழுதழுத்த குரலோடுங்கூடின வாக்கியங்களால் விளக்கமின்றிச் சொன்னார். விஷ்ணுசொல்லல்.—ஓ தருணேந்து சேகரரே! தேவரீர் எனக்குப் பிரசன்னமாவீரேல் எங. அசுர குலத்தை யழிக்கும் உம்முடைய ஆயுதத்தைச் சீக்கிரங்கொடுத்து ஓ சம்புவே! நிந்தையற்ற தொண்டனை வென்னைக் கிருபையால் இரக்ஷிக்க வேண்டும் எச. ஓ சங்கரரே! தேவரீரின் லிங்கத்தின் மாகாத்மியத்தையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். மேலான பக்தியைப்பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஆண்டே அந்தர்த்தானமாயினார் எரு. சிவபிரான் காணப்படாத அப்போது ருத்திரநாமங்களால் (அவர்) தோத்திரஞ் செய்தார். மீண்டும் விஷ்ணுவால் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களால் பகவான் மிகப்பிரசன்னமானார் எசு. ஓ கோவிந்தரே! உமக்கு வசியமாயிருக்கின்றேன். சூரியப்பிரகாசமுடைய எனது சக்கரத்தையும் சத்துருவைக்கொல்லுவதில் சாமர்த்தியமுடைய இராஜமந்திரத்தையும் வாங்கிக்கொள்வீர் எஎ. ஓ கோவிந்தரே! இப்போது லிங்கத்தின் வைபவத்தையுஞ் சொல்லுகின்றேன் கேட்பீராக. அநேக விஷ்ணுக்கூட்டங்களாலும்

அநேக கமலாசனர்களாலும் எஅ. அநேக ருத்திரர்களா லும் மற்றுமுள்ளவர்களாலும் அழிவற்ற லிங்கம் பூஜிக்கப் பட்டது. ஓ அச்சுதரே! எவன் ஆண்டு என்னைப் பூஜிக்கின் றானோ அவனுக்கு நான் வசியனாகின்றேன் எகூ. ஓ கோவிந் தரே! வேறு லிங்கங்களைக்காட்டிலும் (இது) எனக்கு அதிக பிரீதியைக்கொடுப்பது. ஓ அச்சுதரே! என்னால் லிங்கத்தின் வைபத்தைச் சொல்லமுடியாது. அ0. அற்புதத்தியை யுடைய பிரமாமுதலிய வேனையோர்கள் எப்படி அறிவார் கள்? இந்த லிங்கத்தின் பூஜையினால் நான் உனக்குச் சீக்கி ரம் பிரசன்னமாயிருக்கின்றேன் அக. சூதர் சொல்லல்.— இங்ஙனம் லிங்கத்தின் மகாத்மியத்தைச் சொல்லித் தடை யற்ற சங்கைக்கொடுத்து மகா மந்திரத்தை அநுக்கிரகித்து, இலிங்கத்தினுள்ளே மறைந்தார் அஉ. பின்னர்ச் சங்கை வாங்கிக்கொண்டு கர்வித்துள்ளவர்களும், இராக்ஷசருள் மேலானவர்களும் பயங்கரமான தொழிலையுடையவர்களு மான இராக்ஷசர்களைச் சங்குத்தொனியால் நன்றாய்க் கொ ளுத்தி அங. ஓடுதலையே யுடையவர்களாகச் செய்து, இரா க்ஷசக்கூட்டங்களைக் கொன்றவராய் உலகத்தை முன்போல் தடையற்றதாகக் கோவிந்தர் இரக்ஷித்தார் அச. அற்புத மான லிங்கமாகாத்மியம் முழுவதும் சுருக்கமாகச் சொல்லப் பட்டது. ஓ முனிவரர்களே! சிவபுரமென்னும் பெயரை யுடைய க்ஷேத்திரத்தில் அத்புதமான லிங்கத்தின் மாகாத் மியத்தைச் சொல்லுகின்றவர்களாக அரு. ஓ ஆஸ்திகர் களே! பழமையான லிங்கத்தின் மேலான பூஜையால் ஓ வேதத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! பரமேசுரு டைய பிரசாதத்தை யடையுங்கள் அகூ. சாதுக்களுள் மே லானவர்களே! சிவபிரானுடையவும் லிங்கத்தினுடையவும்

மாகாத்மியத்தோடுங் கூடின இவ்வத்தியாயத்தை எவன் படிக்கின்றானோ ஒருபோது மவனுக்குச் சமுசாரபயமில்லை. கேட்பவனுக்கும் பிரபு பிரசாதமளிப்பார். அள.

இங்ஙனம் ஆறாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்.—ஓ வேதவித்தமரே! ஐசுவரிய முடைய வும்மால் சிவபுரேசருடைய பழமையான லிங்கத் தின் வைபவம் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது க. விஷ்ணு விற்குச் சங்குகொடுத்ததும் தைத்தியர்களைக் கொல்லுத லும் ஓ சூதரே! சகலார்த்தங்களையு முணர்ந்தோருள் மே லானவரே! விசேஷமாய் வருணிக்கப்பட்டன உ. அதன் பூஜாவிதியைக்கேட்க அதிகமான இச்சையுண்டாகின்றது. நல்ல சாது சிரேஷ்டரே! பரமேசருடைய அந்த லிங்கம் பூஜிக்கத்தக்கது ங. ஓ நல்ல விரதசாலியே! எந்த இருது வில் எந்தச் சவனத்தில் (மாசத்தில்) எந்த மந்திரத்தினால் ஓ நல்ல விரதமுடையவரே! தேவனுடைய பூஜைக்கு எந்தத் திரவியங்கள் பூஜிக்க யோக்கியமானவைகள் ச. எந்த ஆசா ரத்தினால் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டவராய் (அவர்) சந்தோ ஷத்தை யடைகின்றார். ஓ பகவானே! அவையனைத்தையும் காருண்ணியத்தினால் எங்களுக்குச் சொல்லல் வேண்டும் ரு. சூதர் சொல்லல்.—ஓ வேதத்தையுணர்ந்தோருள் மேலா னவர்களே! ஆண்டுள்ள லிங்கம் திவ்வியமாயும், பழமை யாயும் நித்திய சுத்தமாயும் பரஞ்ஜோதி சொரூபமாயும், வே தங்களாற் சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ளது சு. "ஊர்த்வாய

தே நமஸ்துப்பியம் ஊர்த்வ லிங்காயதே நம:" என்பது முதலிய லிங்கமந்திரக்கூட்டங்களான வேதங்களால் இலிங்கஞ் சொல்லப்பட்டது எ. நிஷ்களங்கமானது. நோயற்றது. நித்தியமானது. தேவர்களா லுபாசிக்கப்பட்டது. பூஜையு மந்திரமுமில்லை. ஆவாகன முதலியவையுமில்லை அ உபசாரமும் தோத்திரமுமில்லை. பூஜையின் முடிவில் விசர்ஜ்ஜனமுமில்லை. சுவானுபூதியொன்றினாலேயே யறியத்தக்கது. கேவலம் ஞானகலை வடிவமானது கூ. அதனது ஸ்மரண மாத்திரத்தால் பாதகங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். சச்சிதானந்த லக்ஷணமுடைய சிவனே லிங்கமாகின்றார் கΟ. சிவனுக்கு லிங்கமில்லையென்று ஹயக்கிரீவர் முதலியோர்கள் அறிகின்றார்கள். ஹிருதயதாமரையிலேனும் புருவமத்தியிலுள்ள தாமரையிலேனும், (லிங்கம்) எப்போதுந் தியானிக்கத்தக்கது கக. சிரசில் (பிரமரந்திரத்தில்) ஆயிரமிதழோடுங்கூடின தாமரையிலேனும், நல்ல யோகிகளால் பிரணவத்தோடு கும்பகத்தில் பிராணவாயுவை நிறுத்தி லிங்கம் கஉ. தியானிக்கத்தக்கது. மேலான லிங்கம் அமிர்தத்தை வருஷிக்கின்றது. ஞானத்தால் ஜென்ம மரண ஜரை சோகங்களால் விடுபட்டவனாய், அமிர்தத்தை (மோக்ஷத்தை) அடைகின்றான் கங. ஆஸ்திகர்களால் இந்திரியக்கூட்டங்களையடக்கிச் சத்துவத்தோடுங்கூடிய புத்தியினால் ஏகாக்கிரமாக அந்த லிங்கம் அனுசந்தானஞ் செய்யத்தக்கது கச. இங்ஙனந் தியானிக்கச் சக்தியற்றவர்களுக்கு வெளிப்பூஜை விதிக்கப்படுகின்றது. அது நித்தியம் அநித்தியமென்று இரண்டு பிரகாரமாகவுள்ளது. நித்தியமெனினோ, எக்காலத்திலு முள்ளது கரு. ஒவ்வோர் காலத்திலுள்ளது. அநித்தியமானது. மனிதர்களுக்குச் சகல சித்தியைச்செய்வது. சுருதி

ஸ்மிருதிகளில் லிங்கபூஜைக்கு வேறாய் மேன்மையான தொன்றுமில்லவேயில்லை கசு. பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் லிங்கத்தின் பூஜையின் மகிமையால் சிருஷ்டி திதி முதலிய கிருத்தியங்களில் நெடுங்காலஞ் ஜீவிப்பவர்களாக நிலைத்திருக்கின்றார்கள் கஎ. லிங்கபூஜா பிரபாவத்தால் யோகிகள் நெடுங்காலஞ் ஜீவிப்பவர்களாகச் செல்லுகின்ற தினங்களையும், பிரமகற்பங்களையும் பார்க்கின்றார்கள் கஅ. லிங்கபூஜையால் அணிமாதி யஷ்டசித்தியும் வித்தை பொருள் தயாளத்தன்மைகளும் மூன்றுலகிலும் பிரசித்தியு முண்டாகின்றன. ககூ. (அவை) லிங்கமென்ற மகிமையினாலேயே யுண்டாகின்றன. வேறு கருமத்தாலன்று. லிங்கத்தின் சேவையால் சாபமிடவும், அனுக்கிரகஞ் செய்யவும், சாமர்த்தியமுண்டாகின்றது உ0. மகாத்மாக்களுக்கு இந்தப் பரமேசலிங்கத்தின் பிரபாவத்தால் சிரவணஞ் செய்யப்படாத சாஸ்திரங்களை வியாக்கியானஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமுள்ள புத்தியுண்டாகின்றது உக. கந்தருவபதவியும், கருடபதவியும், யக்ஷஸ்பதவியும், உருத்திரபதவியும், பிரமபதவியும் விஷ்ணுபதவியும் ஆகிய இவைமுதலிய ஸ்தானங்கள் லிங்கபூஜாபரர்களான மனிதர்களாலடையப்படுகின்றன உஉ. யாதுயாது புதிய வானந்தமோ அதுவது லிங்கத்தின் பூஜையினால் அடையப்படுகின்றது. நிஷ்பலமான வேறு கோடி கருமங்களாலுண்டாகவே மாட்டாது உங. ஓ பூசுரர்களே! சிரௌதஸ்மார்த்த சகல கருமங்களும் லிங்கார்ச்சனையின் பலத்தின் ஒரு அம்சத்தில் பதினாறிலொன்றிற்குச் சமமாகாதன உச. சிவலிங்க பூஜையில் அதிகாரமற்றவர்களுக்கு அக்கினிகோத்திர முதலிய கருமங்கள் முனீஸ்வரர்களால் விதிக்கப்படுகின்றன உரு. நித்தியபூஜை மேலாகச்

சொல்லப்பட்ட பிரம்ம விக்ஞானத்தைக்கொடுப்பது. அநித்தியபூஜை சாதகனுக்கு மேலான சித்தியைக் கொடுப்பது உகூ. ஓ ஆஸ்திகர்களே! மூன்று காலத்திலும் (மகேசருடைய லிங்கபூஜை) பலவித வைதிக மந்திரங்களாலும், சோடசோபசாரங்களாலும் செய்யப்படுவதே உள. லிங்கபூஜையென்கின்றனர். நித்தியமெனப்படுகின்றது மேலானதாயும் சுத்தமாயும், சகல பாபங்களைக்கெடுப்பதாயும், சகலானந்தத்தையுஞ் செய்வதாயும், திவ்வியமாயுமுள்ள கிருபாசாகரமென்னும் பெயருள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நெற்றியினிடத்திலும், அங்ஙனமே மார்பிலும், நாபியிலும், இரண்டு கழுத்துப்புறத்திலும், இரண்டு தோள்களிலும், சிரசிலும், கழுத்திலும் "திரியாயுஷம்" என்பது முதலிய மந்திரங்களினால் வித்வான் திரிபுண்டரந் தரிக்கவேண்டும். உருத்திராக்ஷமுந் தரிக்கவேண்டும் ௩0. நித்தியகருமமனைத்தையுஞ் செய்து அடக்கிய இந்திரியமனமுடையவனாய் ஓ சௌரியே! சமுசாரத்திற்கு ஔஷதமான சிவனை பிம்பத்தில் தியானிக்கவேண்டும் ௩க. பின்னர் அடங்கிய மனமுடையவனாய்ச் சிவபுரேசரை நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். முன்னர் தேவதேவரான பிநாகியை ஐந்து பிரகாரமாக நமஸ்கரித்து ௩உ. ஆலயத்தில் நுழையவேண்டும். பின்னர்க் கணத்தலைவரான யானைமுகத்தையுடையவரை நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். விதிப்படி விபுவின் சந்நிதியை யடையவேண்டும் ௩௩. பூஜைக்கு நிர்விக்கினமளிக்கும் பைரவரைப்புத்திமான் வணங்கவேண்டும் "கணும்" என்ற மந்திரத்தினாலும் சோடசோபசாரங்களாலும் ௩௪. பிரமதர்களால் வணங்கப்பட்டவரும், சுராசுரர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவரும், சர்ப்பாபரணமுடையவரும், தேவதேவரும், சம்புவு

மான சிவபுரேசருடைய வாயுற்பட்டியிலுள்ளவருமான நடன கணபதியைச் சகல காரியார்த்த சித்தியின் பொருட்டு மேலான பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும் ௩௯. அவரது ஆணையைப்பெற்றுக் கிரமமாய்ப் பைரவரையு மருச்சிக்கவேண்டும். பின்னர் மகேசருடைய பின் பாகத்திலுள்ள ஸ்கந்தராகிய நீள, மயூரவாகனத்தையுடைய குகனை "சுப்ரமண்யோம்" என்று துதித்து, அந்த மந்திரத்தினாலேயே (ஸ்கந்தரை) அன்போடு அருச்சித்து ௩௪. பின்னர் அந்த ஸ்கந்தரை நமஸ்கரித்துப் பின்னர்ச் சர்வாபரண முடையவளும், சகல துஷ்டர்களை யழிப்பவளுமான ஈசான சண்டிகையை ௩௯. "ஜாதவேதஸ" என்ற இந்த மந்திரத்தினாலும் ஆவாகன முதலியவற்றாலும் பூஜித்துப் பின்னர் ஆக்ஞையைப் பெற்றுத், தேவனை நன்றாகப் பூஜிக்கவேண்டும். பிரணவத்தோடுங்கூடின பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினாலும் ஆவாகன்முதலியவற்றாலும் சிவபுரேசரான தேவனை லிங்கத்தில் சகல பக்தியோடுங்கூடிய மனதால் அன்போடு பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது பரமேசரை, ருத்திர மந்திரங்களினால் அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும். ௬௨. தயிர், பால், இனிமையான தேன், எலுமிச்சரசம், இவைகளாலும் கஸ்தூரி பச்சைக் கருப்பூரம், குங்குமப்பூ இவற்றோடுங்கூடின சந்தனங்களாலும் ௬௩. திவ்வியமான சுத்த ஜல முதலியவைகளாலும் பக்தியோடு அபிஷேகஞ் செய்துவைக்கவேண்டும். சுகந்தத்தோடுங்கூடின மிருதுவான பரிசமுடைய வஸ்திரங்களினால் தேவனை உடுத்தவேண்டும் ௬௪. "கந்தத்துவாரே" என்ற மந்திரத்தினால் லிங்கத்தைச் சந்தனங்களால் பூசி வில்வபத்திரங்களினாலேனும் அல்லது புதியகேசரமுடைய தாமரைகளினாலேனும் அருச்சிக்கவேண்டும் ௬௫. கொண்

றைப்பூக்களாலும், ஊமத்தைப்பூக்களாலும், எருக்கம் பூக்களாலும் (அர்ச்சிக்கவேண்டும்.) ஒரு கொன்றைப்புஷ்பத்தால் எப்படிச் சங்கரன் பிரியப்படுகின்றாரோ ருசு. அப்படி மற்றைய புஷ்பங்களினால் பரமேசர் பிரியப்படுகின்றதில்லை. லிங்கத்தின் சிரசில் வைக்கப்பட்ட ஒரு கொன்றைப் புஷ்பம் ருள. பிரம்மகத்தி முதலிய பாபங்களைச் சீக்கிரமாகவே (அது) அழிக்கின்றது. அப்படியே பரமேசரிடத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட நீலோத்பல புஷ்பம் ருஅ. கட்குடித்தலினாலான பாபத்தை உடனே க்ஷணத்தில் அழிக்கின்றது. சந்திர சூடரான தேவருக்கு அற்பித்த ஊமத்தம் புஷ்பம் ருகூ. குருத்துரோகமுதலிய வெல்லாவற்றையும் பஞ்சை (எரிக்கும்) அக்கினிபோல் எரிக்கும். கொன்றைப்பூ தேவனுக்குந் தேவிக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தைச் செய்வது ௬0. பிரசாதத்தை விரும்புகின்றவர்களால் தேவேசர் அதனாலேயே ஆதரவோடு பூஜிக்கத்தக்கவர். மாலைகளாலும், சுகந்தமுடைய புஷ்பங்களாலும், மகேசரைப்பூஜித்து ௬க. மற்றுமுள்ள புஷ்பபேதங்களாலும் பரமேசரைப்பூஜிக்கவேண்டும். அப்படியே தூபங்களாலும், தீபங்களாலும், பலவித நைவேத்தியங்களாலும் ௬உ. சிவபுரேசரைப் பஜிக்கவேண்டும், சிவத்தைத் தாம்பூலங்களினால் பிரீதி செய்யவேண்டும். திவ்வியமான நீராஜனத்தால் சிவத்தைக் கிரமமாக ஆராதிக்கவேண்டும். ௬௩. சாமரம், குடை, கண்ணாடி, விசிறி முதலிய உபசாரங்களாலும் விரும்பியவனைத்தையு மளிப்பவரும் காமனுக்கு விரோதியுமான உமையின் நாயகரை ஆராதிக்கவேண்டும் ௬ச. அழிவற்ற அம்பிகாபதியை வைதிகதோத்திரங்களினால் துதிக்கவேண்டும். மேலான பக்தியோடு இந்தப் பிரகாரமாக ஒருதரமேனும் பூஜை செய்யப்பட்டால் ௬௫. எந்த இடத்தி

யிருந்தாலும் சகல பாக்கியங்களும் நிரம்பினவனும் விரு ம்பியபடி போகங்களை யனுபவித்துப் புத்திரர் பௌத்திரர் முதலியவர்களோடுங் கூடினவனும் ருசு. சகல தேசங்களி லும் கீர்த்தியுடையவனும் சகல ஜந்துக்களாலும் பூஜிக்கப் பட்டவனும் மனிதன் நூறுவருஷம் ஜீவிப்பான். இதில் விசாரிக்கவேண்டிய காரியமில்லை ருஎ. யாண்டு வசித்த வனுலும் தேவனும் கிருபாசமுத்திரமாயுமுள்ள பூஜிக் கப்பட்ட சிவபிரான் தனது சாரூப்பியத்தை அவனுக்குக் கொடுக்கின்றார் ருஅ. அநித்தியமான இந்த மகா பூஜை மனிதர்களுக்குச் சர்வாபீஷ்டத்தையுங்கொடுக்கும். ஓ விப் ரர்களே! கிருபையின் வலுவால் இது விரிவாக வென்றுற் சொல்லப்பட்டது ருசு. ஓ சகல வேதார்த்தங்களையு முணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! சம்புவின் சாயுஜ்யத் தைக்கொடுக்கும் நித்தியபூஜை யென்றுற்சொல்லப்பட்டது. தேவர்களுக்குங் கிடைத்தற்கரியது சுO. ஓ விப்ரர்களே! உங்களுக்கு இப்போது இரகசியமுமுண்மையாக என்னுல் சொல்லப்பட்டது. எப்போதும் பக்தியோடு தேவனை சிவபுரேசனைப் பூஜியுங்கள் சுக. உங்களுடைய ஜென்மதுக் கத்தை அழிக்கின்றவரான சந்திரசேகரன் சீக்கிரம் அருச் சிக்கப்பட்டவராய்க் (கருணைமூர்த்தி) அனுக்கிரகஞ் செய் வார் சுஉ.

இங்ஙனம் ஏழாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்:—சிவனுடைய மேலான பூஜை உம் மால் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்பட்டது. சத்தியோடுங்

கூடின தேவனுடைய பூஜையைப் புகழத்தக்கது ௧. ஓ முனி
புங்கவரே! எதன் பொருட்டுத் தேவியின் பூஜை சொல்லப்
படவில்லை. ஓ குரவே! வியாபகரே! சக்தியின் ஜாவிதியைக்
காருண்ணியத்தால் சொல்லுவீராக ௨. சூதர் சொல்லல்:—
எதனைக்கேட்டு மனிதன் விரும்பியதைச் சீக்கிரம் அடை
கின்றானோ, அத்தகைய தேவியின் பூஜாவிதியைச் சொல்லு
கின்றேன். சிரத்தையோடுங் கேட்பீர்களாக ௩. முன்
சொன்ன விதியினால் நித்திய கருமங்களை யெல்லாம் முடித்
துத் தேவியைக் காயத்திரியினால் பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது
பிரணவத்தினால் யஜிக்கவேண்டும் ௪. "பிரஞ்ஞே தேவீ"
என்ற மந்திரத்தினால் புத்திமான் தேவியை ஆவாகனஞ்
செய்யவேண்டும். "ஆநோநிவ" என்ற இருக்கால் தேவிக்கு
ஆசனங் கற்பிக்கவேண்டும் ௫. "சோதயித்ரி" என்ற
இருக்கால் அடங்கியபனமுடையவனை அவளுக்கு அருக்
கியங் கொடுக்கவேண்டும் "பாவிரவி" என்ற மந்திரத்தினால்
பக்தியோடு பாத்தியங் கொடுக்கவேண்டும் ௬. "பாவகாஸ
ஸ்து" என்ற இருக்கால் பரமேஸ்வரியை அபிஷேகஞ் செ
ய்து வைக்கவேண்டும். மூன்று கந்தங்களாலும், குங்குமப்பூக்
களாலும், பச்சைக்கருப்பூரங்களாலும், மங்களஜலங்களாலும்
௭. சருக்கரை, தேன், பால், நெய், அரைத்த மஞ்சள்முதலிய
வற்றாலும் அருணோபநிஷத் மந்திரங்களாலும் பரதேவதை
யை அபிஷேகஞ்செய்து வைக்கவேண்டும் ௮. "இதத்வ"
என்ற மந்திரத்தினால் புத்திமான் ஆசமனங் கொடுக்கவேண்
டும். கஸ்தூரிவாசனையுள்ள குசும்பாவர்ண வஸ்திரங்களினால்
௯. சகலலோகத்திற்கு மொரே மாதாவான மகாதேவியை
உடுத்தி "யத்வாசு" என்ற மகாமந்திரங்களினால் இளகிய குங்கு
மங்களினால் பூசவேண்டும் ௰. மல்லிகை, புன்னாகம், செங்கழுநீர்

இவற்றாலும், முல்லை, பாதிரி முதலியவற்றாலும், தாமரைகளாலும், வில்வபத்திரங்களாலும், தாழை, மகிழம், நீலோத்பலம் இவற்றாலும் கக. வண்டுக்கூட்டங்கள் மொய்க்காத சம்பகங்களாலும், மலர்ந்த அசோகங்களாலும் "கௌரீமிமாய" என்ற மந்திரத்தினாலும் அகிலேசுவரியைப் பூஜிக்கவேண்டும் கஉ. "சத்வாரிவாக்கு" என்ற இருக்கால் நைவேத்தியத்தையு நிவேதிக்கவேண்டும். தூபதீபங்களையும் உலகமாதாவிற்கு வரிசையாகக் காட்டவேண்டும் கங. ஏலமுதலியவற்றோடுங் கூடின தாம்பூலத்தை உலகசாக்ஷியானவளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தேவிசூக்தத்தினால் சாந்திமந்திரங்களோடு உலகம் வணங்கத்தக்கவளைத் துதிக்கவேண்டும் கச. "அதாம்பிதம்" என்ற இந்த மேலான மந்திரத்தை நன்றாக உச்சரிப்பவனாய் தேவிக்குப் புஷ்பாஞ்சலியை மிகுதியாக அடிக்கடிச் செய்ய வேண்டும் கரு. மற்றுமுள்ள பலவிதமான தோத்திரங்களினால் உலகமாதாவைச் சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களாலும் பக்திபாவனையினால் குற்றமன்னிப்பை வேண்டவேண்டும் கசு. இதுவே சகல சித்தியையுமளிக்கும் சக்திபூஜையாம். சகலசௌபாக்கியத்தையும் மனிதர்களுக்குக் கொடுப்பது. சர்வவித்தையளிப்பது கஎ. அல்லது முடிவான ஆசிரமத்தி லிருப்பவரானால் பிரணவத்தினாலேயே பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது காயத்திரியினாலேனும் அல்லது சக்தி பஞ்சாக்ஷரத்தினாலேனும் தேவியை யஜிக்கவேண்டும் கஅ. வெளிப்படாத சக்தியைப் பூஜிக்கவேண்டும். இது வெளிப் பூஜையாகச் சொல்லப்பட்டது. பூஜைகளுக்குள் உத்தமமாக அறியவேண்டும். மனிதர்களுக்குச் சீக்கிரம் சித்தியை யளிப்பது கசு. தியானஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்களுக்கு இந்த வெளிப்பூஜை விதிக்கப்பட்டது. சுவானுபவத்தைக் கொடுக்

கின்ற சக்தியின் உட்பூஜையைக் கேளுங்கள் ௨0. எட்டு இத ழுடையதாயும் மாசற்றவிளக்கமுடையதாயும் சுருங்கிய கே சரங்களையுடையதாயுமுள்ள தாமரையை ஹிருதயத்தில் சிந் தித்துப் பிராணயாமங்களினால் மலர்ச்சியுள்ளதாக்கி ௨௧. ஹிருதயதாமரையின் நடுப்பொகுட்டில் ஜ்வாலையின் கூட்ட த்தால் பூரணமாயும் சூக்ஷ்மமாயும் வெளிப்படாததாயும் இருப்பதாக ஒருதுவாரத்தை நினைக்கவேண்டும். அந்தத் துவாரத்தில் எங்கும் முகமுடையதாகவும் கிரணக்கூட்டங்க ளால் மூடிய தேகமுடையதாகவும் நிலைபெற்றதாகவும் இருப் பதாக அக்கினியைசிந்திக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் மஹா ஜ்வாலையுடையதாயும் சூக்ஷ்மமான நூலையொத்த பிரகாச முடையதாயும் ௨௩. நீலமேகத்தின் மத்தியிலுள்ள மின் னல் கொடிபோன்று விளங்குவதாயும் நெல்லின் வால் நுனி போல் ரூபமுடையதாயும், மஞ்சள் வர்ணமுடையதாயும், நிலைபெற்றதாயும் ௨௪. அக்ஞானமான உள்ளிருட்டை நீக்கு வதாயுமுள்ள அதனைப் புத்திமான் நெடுங்காலந் தியானிக்க வேண்டும். அதனது ஒருபாகத்தின் நுனியை இருப்பிடமாக வுடையவளும், சேதன சலைபானவளும், பரமேசுவரியும், ௨௫. சச்சிதானந்த பரிபூரணமானவளும், ஞானவடிவினளும், சதாசிவையானவளுமான காருணிகையான சிவையை அடக் கிய இந்திரியக் கூட்டமுடையவனாய் வாயுவை யடக்கிச் சஞ் சலமற்றவனாய் உள்ளேகுறிப்பான மனதால் பார்க்கவேண்டும். அவளையே சிவமென்று சொல்லுகின்றனர். அவளைப் பிரம தேவனென்று சிலையோர் சொல்லுகின்றனர் ௨௭. அவளை விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். அஹோ! அவளையே இந்திரனென்றும் சொல்லுகின்றனர். அவளையே யுலக மென்று சொல்லுகின்றனர். அவளையே சரஸ்வதியென்று

சொல்லுகின்றனர் உஅ. அவளை வரங்கொடுக்கும் லக்ஷ்மி யாகச் சொல்லுகின்றனர். அவளைச் சந்திரமண்டலமென்று சொல்லுகின்றனர். மனதையடக்கிய யோகிகள் பிரம விஷ்ணுமுதலானவர்களாகவும் எப்போதுமுள்ளிருப்பவளாகவும், மனோவாக்குகளுக்குக் கோசரிக்க முடியாதவளாகவும் (கருதி) அவளையே நமஸ்கரிக்கின்றார்கள். ஒருதரம் அவளைத் தியானஞ் செய்தால் கோடி ஜென்மபாபத்தைக் கெடுக்கும் ௩0. மனிதர்களுக்குச் சகல ஆனந்தத்தைச் செய்வது. யோகிகளுக்குங் கிட்டக்கூடாதது. பூஜையில்லை. ஆசாரமில்லை. முத்திரையில்லை. திரவிய சேர்க்கையில்லை ௩க. அநுசந்தான மொன்று மாத்திரமே கைவல்லிய பதத்தின் காரணமாகின்றது. அதற்குச் சமானமான பூஜை சுருதிஸ்மிருதிகளிலில்லை ௩௨. வெளிப் பூஜையைப் பார்க்கிலும் பரமேசர் அநுசந்தானம் கோடிபங்கு அதிகமாகின்றது. அல்லது ஹிருதயதாமரையில் அவயவமுடைய தேவியும் மங்களமானவளும் ௩௩. கோடிசந்திரசமமான பிரகாசமுடையவளும் பாதிச்சந்திரனை யணிந்த சிரசையுடையவளும் நான்கு புஜமுடையவளும் விசாலமான கண்களையுடையவளும் நவரத்தினகிரீடத்தையணிந்தவளும் ௩௪. புதிய மாணிக்க மாலையைத்தரித்தவளும் சமமாய்ப் பருத்து உயர்ந்த தனங்களையுடையவளும் வரத்தையும், அபயத்தையும், அக்ஷமாலையையும், கண்ணாடியையும், தரிப்பவளும் ௩௫. அல்லது தாமரை அபயம் வரம் இவைகள் விளங்குங் கரமுடையவளும், ஆழ்ந்த நாபியையுடைய, வளைந்த இடையையுடையவளும் பெருத்த நிதம்பத்தின் பாரத்தால் வளைந்தவளும் ௩௬. மாணிக்க ஒட்டியாண சத்தமுடையவளும், கங்கணம் தோள்வளை இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், சிவந்த வஸ்திரத்தால் மனோ

க்கப்பட்டவளும், பொன்மாலையை யுடையவளும், சச்சி தானந்த பிரவாகமானவளும், ஹிருதய தாமரையின் மத்தி யிலுள்ளவளுமான தேவியைத் தியானித்துப் பின்னர் ஆசன முதலிய உபசாரங்களால் தேவியைக்கிரமமாக பூஜிக்கவேண் டும் ௩அ. கலையோடுங்கூடின இந்தத்தேவி பூஜை விரும்பிய சகலபலத்தையுமளிப்பது. பிரயாசையின்றி மோக்ஷகாரண மானது. ஓ முனிவர்களே! உண்மையாகச் சொல்லப்பட் டது ௩௯. ஓ விப்ரர்களே! முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவ ரின் புத்திரரும் தவசிகளுக்குள் மேலானவருமான நாரதர் வித்தையை விரும்பியவராய் உலககாரணமான பிதாவைக் கேட்டார் ௪0. ஓ பிரமதேவரே! உம்மிடமிருந்து சகல வித்தைகளும், என்னால் படிக்கப்பட்டனவன்றோ? அவை கள் மறக்கப்பட்டன. ஓ பகவானே! அவைகள் எப்படி எனக்கு நிலையுடையனவாகும் ௪௧. என்ற அநாரதர் வாக் கியத்தைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் ஒரு க்ஷணம் சிந்தித் தார். அம்பிகையோடுங்கூடியவரும், அழிவற்றவரும், ஈச ருமான மகாதேவனை யாண்டு உபாசிதத்தேனோ ௪௨. சரஸ் வதியையும் சிருஷ்டித்தொழிலில் சாமர்த்தியத்தையும் நான் அடைந்தவனானேனோ? ஆண்டுப்போகக்கடவீர் என்று பிரம தேவரால் தவசிகளுக்குள் மேலானவர் அனுப்பப்பட்ட வராய் ௪௩. அப்போது சுரர்களாலும் அசுரர்களாலும் நமஸ்காரஞ்செய்யப்பட்ட சிவபுரத்தை அடைந்தார். கிரு பாசாகரத்தில் மூழ்கி அந்த ஜலத்தை மந்திரத்தால் ஆசம னஞ்செய்து ௪௪. தேவியையும் ஈசானனை தேவனையும் முனீஸ்வரர் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார். நல்ல மன முடைய மாணிபத்திரனென்ற ஒருவர் நாரதரைப் பார்க்கவந் தார் ௪௫. தேவரீர் தீனனைப்போல் ஏன் காணப்படுகின்றீர்

றென்று கேட்டார். நாரதர் சொல்லல்.— ஓ மகா மதியு டைய மாணிபத்திரரே! ஈண்டுப பூஜையின் பொருட்டு வந்தி ருக்கின்றேன் ௪௬. புஷ்பங்கள் வண்டுகளால் கெடுக்கப்பட் டிருக்கின்றன. அதனுற் றுக்கப்பட்டவனாக இருக்கின் றேன், மாணிபத்திரர் சொல்லல்.—ஓ முனிவரே! துக்கப்பட வேண்டாம். சுவர்க்கத்திற்குப் போய் உனக்கு இப்போது ௬௭. நந்தன வனத்திலுண்டான திவ்வியமான மகத்தான புஷ்பங்களைத் தேவரீர் பூஜைசெய்யும் வரையிலும் நித்தியம் இங்கே அனுப்புகின்றேன் ௬௮. சூதர் சொல்லல் என்று மாணிபத்திரர் சொல்லிப் புஷ்பப் பெட்டியைக்கொண்டு வந் தார். முனி இனந்தோறும் சுவர்ண நிறமுள்ளனவும் எப் போதும் வாசனையானவையும் ௬௯. வாடாதனவும் வாசனை யாக்கப்பட்ட திக்குகளான முகமுடையனவும் ஆகிய புஷ் பங்களால் அருச்சித்தார். அப்போது தேவி தனது திருமே னியைக்காட்டுபவளாய்ப் பிரசன்னமானாள் ௫0. அவரது பூஜையால் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவரான சிவனும் பிர சன்னமானார். முனிவரர் நமஸ்கரித்துத் துதித்துத் தடை யற்ற வித்தைகளை வேண்டிக்கொண்டார் ௫௧. பிரசன்ன மான தேவனும் தேவியுமான இருவரும் (அதை) அவருக் குக் கொடுத்தார்கள். அதனால் முனிவித்தைகளுக்கிருப்பிட மாய்த் தனது இஷ்டப்படிபோனார். ௫௨. எப்போது சுவர் ணப் பூமாலைகளால் நாரதரால் அருச்சிக்கப்பட்டாளோ அப் போது மங்களவடிவமானவளை முனிகள் கனகவல்லியென்று துதித்தார்கள் ௫௩. ஓ ஆஸ்திகர்களே! சில முனிகள் அவளை வித்யா ஈஸ்வரியென்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆகை யால் கனகவல்லியென்னும் தேவியைப் பூஜிக்கின்ற மனிதர் களான ௫௪. மகாபுண்ணியமுடையவர்களுக்கு ஓ சாதுவர்

களே! அடையமுடியாதது அற்பமுமில்லை. என்றுசொல்லப்பட்ட விதியோடு கனகவல்லியென்னுந் தேவியை ௫௫. ஓ முனிவரர்களே! பிரம்மவித்தையை யடையும்பொருட்டுச் சீக்கிரம் நன்றாக பூஜியுங்கள். சிவபுரத்திற்குச் சமமான தலமெங்குமில்லை. கிருபாசமுத்திரத்திற்குச்சமமாய் வேறொன்றுமில்லை ௫௬. கனகலதா அம்மைக்குச் சமமாயெவளுமில்லை. சிவபுரேசருக்குச் சமமாயொருவருமில்லை.

இங்ஙனம் எட்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—ஆகையால் பின் ஸ்தானத்தின் வைபவத்தைப் பிரியத்தோடு சொல்லுகின்றேன். ஓ பிரமத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! கேட்டுக் கிருதார்த்தத் தன்மையை நீங்கள் அடையுங்கள் க. முன்னொரு காலத்தில் காதிபுத்திரரும், சகல ஐசுவரிய முடையவரும், அரசனுமான விசுவாமித்திரர் மகாத்மாவான வசிஷ்டரோடு காமதேனுவின் பொருட்டுப் போர்புரிந்தார் உ. காமதேனுவைப் பலாத்காரமாகப் பிடித்திழுக்கும்போது உக்கிரமான கீர்த்திவாய்ந்த விஸ்வாமித்திருடைய சைனியம் ஹுங்காரத்தால் எரிக்கப்பட்டது ௩. பின்னர் அப்போது அரசன் "க்ஷத்திரியபலம் சீ, சீ." என்று நினைந்துத் தேவனையடைந்து தவத்தால் அவனனுக்கிரகத்தையடைந்தார். ௪. சஸ்திரம், அஸ்திரம், சாஸ்திரம் இவற்றில் பிரவீணரான பிடிவாதமுடைய விஸ்வாமித்திரர் வசிஷ்டருடைய ஆசிரமத்திற்கு இருப்பிடமான வனத்தை அத்தியந்தம் எரித்து விட்டார். ௫. பின்

னர் கோபமுள்ள வசிஷ்டர் பெரிய பிரம்மதண்டத்தால் சாதகப்புள் மழைதுளிகளை(க்கொள்வது)போல் சகல அஸ் திரங்களையும் இழுத்துக்கொண்டார் சு. பின்னர் ஓ விப் பிரர்களே! யாதோவோர் காரணத்தால் காதி மைந்தர் அதிக கோபமுடையவராய் வசிஷ்ட முனிவருடைய நூறுபுத்திரர் களையும் சபித்தார் எ. அவருடைய சாபத்தால் வசிஷ்டர் புத்திரரான நூறு முனிகளும் அழிந்துவிட்டனர். வசிஷ்டர் அவர்களைப் பார்த்துக் கடக்கமுடியாத துக்கத்தை யடைந் தார் அ. அதிக துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவராய் மற்றைய ஜனங்களைப்போல் மிகவும் அழுதார். வசிஷ்டர்சொல்லல்.— ஓ புத்திரர்களே! ஆதரவின்றிய வென்னை விட்டு நீங்கள் போனீர்கள் கூ. அதிக தவத்தாலும், மிகச் செய்யமுடியாத விரதங்களாலும் நீங்கள் பிறந்தீர்கள். காமதேனுவின்பாலால் வளர்ந்தீர்களன்றோ கO. உங்கள் தவத்தின்வன்மை யாண்டு சென்றது. உங்கள் பெருமையு மெங்கே போயிற்று. ஓ மே னீச அரசனது சாபாக்கினிகளால் கொல்லப்பட்டீர்கள் கக. கீர்த்திசாலிகளான உங்களை எந்த வயற்றின்றுபெற்றேனோ, இந்தப் பெரிய சோகமாகிய காட்டெரி அதனிடத்தில் இங் கே எனக்குண்டானது கஉ. விடுபட்ட பிதாப் பொறுக்கின் றாரில்லை. ஓ புத்திரர்களே! ஜொலிக்கின்ற சம்சாரக்காட் டெரியை ஹிருதயத்தில் வைத்துவிட்டுப் பரலோகத்திலி ருப்பவர்களாய் ஏன் என்னை வருந்தச்செய்கின்றீர்கள் கங, நியமத்திலுள்ளவர்களும் சடைக்கூட்டங்களா லலங்கரிக்கப் பட்டவர்களும் பவித்திரத்தைக் கையிற்றரித்தவர்களுமான உங்களைப்பார்த்து எனக்குப் பசிதாகங்கள் ஓ புத்திரர்களே உண்டானதில்லையே கச. வசிஷ்டரான எனக்கு நூறுபுத் திரர்களாவென்று கோபத்தால் பிரமதேவன் பொறுக்க

லில்லேயோ. என்து ஐசுவரியம் யாது. பிரமதேவருக்கு என்னுல் யாது செய்யப்பட்டது கரு. அரசர்களுடைய சபையில் எனக்குச் சமானமானவர்களில்லையென்று நானிருந்தேன். எரிக்கப்பட்ட புத்திரர்களை யுடையவனுய் அரசர்களுடைய சபையின் மத்தியில்தான் எப்படி நிற்பேன் கசு. சோகத்தினுலுண்டான நீர் நிரம்பிய கண்களையுடைய அருந்ததியை யெப்படிப் பார்ப்பேன். துன்பமாகிய நெருப்பு எனது மனதிலுள்ளே வடவாமுகாக்கினியைப்போலிருக்கின்றது கஎ. விவேகமாகிய நீர் முழுவதையும் மேலே ஜொலிப்பதாய் வற்றச்செய்கின்றது. புத்திரர்களுடைய மலர்ந்த தாமரைக்குச் சமானமான முகங்களை நான் சஅ. பார்க்காமல் ஓ எனது விதியே! யெப்படி உயிர் வாழ்வேன். புண்ணியகருமமுடைய முனிகள் புத்திரர்களையுடையவர்களாக விருக்கின்றார்கள் கசு. என் தலையிலேயே அனார்த்தக்கூட்டம் பிரமதேவரால் போடப்பட்டது. உபாசனையால் யாது எனக்குண்டாகும். தவங்களால் யாது. விரதங்களால் என்ன உ0. என்னுல் சகலமும் செய்யப்பட்டு இப்படிப்பட்ட மிகப்பெரியதான பலன் அடையப்பட்டது. பர்வதத்தாழ்வரையினடியிலேனும் அல்லது மிகவுஞ் ஜொலிக்கின்ற நெருப்பிலேனும் உடலை விடுகின்றேன் உக. மகரமத்ஸியங்கள் விழுங்கும் பொருட்டுச் சமுத்திரத்தில் விழுவேன். இவர் வசிஷ்டரென்று அறிந்து என்னை மகரமத்ஸியங்கள் சொல்லாதனவாகும் உஉ. தர்மராஜரும் என்னைப்பாசத்தால் கட்டுப்பட்டவனுகச் செய்யமாட்டார். எப்படி யெனக்கு மரணமுண்டாகும். பூமியில் எப்படி யுடலை விடுவேன் உங. யாண்டு எனது புத்திரர்களிருக்கின்றனரோ இங்கே யுடலைவிட்டு அந்த லோகத்திற்குப்போவேன்

புத்திரர்களின்றி உயிர் வாழ மாட்டேன் உச. எப்படிப் பட்ட மகாத்மாக்கள், உருக்கிய பொன்னுக்குச் சமமானவர் கள். தவத்தால் நெருப்புக்குச் சமமாய் விளங்குபவர்கள். அதிக வலுவுடையவர்கள். எனது புத்திரர்கள் உரு. சிங் கக்குட்டிகள் யானையாற் (கொல்லப்படுவது) போல் அவர் கள் விசுவாமித்திரரால் கொல்லப்பட்டார்கள். எனது சோ காக்கினி எனது புத்திரர்களைக்கொன்ற அரசனை அத்தியந் தம் உசு. ஏன் சாம்பலாக்கவில்லை. எனக்கு இது எப்படி வந்தது. எனது பிரம்மபுத்திரத்தன்மை சீ. சீ. எனது புண் ணியசாலித்தன்மையுஞ் சீ. சீ. உஎ. எனது முனீந்திரத் தன்மையும் சீ. சீ. எனது புரோஹிதத் தன்மையுஞ் சீ. சூதர் சொல்லல்.—இப்படியே புலம்புபவராய்த் தீன ராய்ப் பூமியில் அடிக்கடி புரளுபவராய் உஅ. இரண்டு கைகளாலும் சிரசிலும் வயிற்றிலும் வாயிலும் மோதிக் கொண்டு, ஓ வேத முணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! வசிஷ்டபகவான் பெருங்குரல் விட்டழுதார் உகூ. ஒரு நாட்டிலிருந்து ஒரு நாட்டையும், ஓரிடத்திலிருந்து ஒரு இடத்தையும் அடைந்து ஓ பூசுரர்களே! தீனனைப்போலும், உன்மத்தனைப்போலும், அதிகமாகப் பிதற்றுபவராய்க் ௩0. கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளிலும், பரிசுத்தமான குளங் களிலும், புண்ணியமான காடுகளிலும், தேவாலயங்களிலும் ௩௧. பிதற்றுபவராய்ச் சஞ்சரித்தும் முனி, துக்கத்தின் கரையை யடையவில்லை. இரமியமான சிதம்பரத்தை யடைந்து அதினின்றுஞ் சிவபுரத்தை யடைந்தார் ௩௨. எப்போது சிவபுரக்ஷேத்திரத்தில், முனி பாதங்களை வைத் தவரானாரோ அப்போது அவரது சோகமாகிய நெருப்பு நீரில் (விழுந்த) நெருப்புப்போல் சாந்தமானது ௩௩. வசிஷ்

டர் வியப்பையடைந்தார். எனக்கு இது யாது வியப்பு. வசிஷ்டர் சொல்லல்.—என்னு மனதில் சாபத்தாற் கொளுத்தப்பட்ட நூறு புத்திரர்களுடைய ௩௪. எந்தச் சோகம் நன்கு ழந்துகொண்டு விருக்ஷத்தை (க்கொளுத்தும்) நெருப்புபோல் எப்போதுங் கொளுத்தினதோ அந்தச் சோகம் இப்போது என்னுல் அற்பமுமனுபவிக்கப்படவில்லை. இஃதென்ன வியப்பு ௩௫. மனதில் சாந்தி நன்ருயுண்டானது. தான்பமற்றவனாய்த் தாபமற்றிருக்கின்றேன். அமிர்தக்கடலில் மூழ்கினவனைப்போல் சந்தோஷமுடையவனாக அசைவின்றியிருக்கின்றேன் ௩௬. சஞ்சலமின்றியெனது மனம் நித்திய கருமத்தில் முயலுகின்றது. ஈண்டுத்தவஞ் செய்யத்தக்கதென்று சிரத்தை மனதிலுதயமாகின்றது ௩௭. துக்கத்தைக்கொடுத்த அவர்களுடைய மரணம் சொப்பனம் போல் விளங்குகின்றது. சிவருத்திராதி நாமங்கள் இயல்பாய் வாயினின்றுமுண்டாகின்றன ௩௮. எனக்கு முன்னிலையில் வேதங்களும் மந்திரக்கூட்டங்களும் மிக விளங்குகின்றன. எனது பிரமதண்டமும் அந்தத் தபோவனத்திலிருந்து வந்துவிட்டது ௩௯. இது அதிக புதுமையானது. இது மிக வியப்பானது. பரமேசருடைய யாதோ சிறிது மகத்துவம் ஈண்டு இருக்கின்றதென்று ஆராய்ச்சி செய்கின்றேன் ௪0. இல்லையென்ருல் சோகமாகிய நெருப்பில் மூழ்கினவனுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்தியெப்படியுண்டாகும். தேவியினுடைய அல்லது தேவனுடைய மேலான கருணையின் பெருக்கை ஈண்டு வெளிப்படுத்துகின்றது. மற்று வேறொன்று மன்று என்று நினைக்கவேண்டும். சூதர்சொல்லல்.—பிரமதேவரின் புத்திரரான அந்த வசிஷ்டமுனி இங்ஙனம் நன்ருக ஆலோசித்து ௪௨. க்ஷேத்திரத்தின் எல்லையில் மனதைப் பரவச்செய்தார்.

விச்வகர்ம்மாவாலுண்டுபண்ணப்பட்டதும், கோபுரத்தோ டுங்கூடியதும், யுத்தகளத்தோடுங்கூடின மதிலையுடையதா யும், இரத்தினங்கள் பதித்த திண்ணையை யுடையதாயு முள்ள இடத்தைப் பார்த்தார். ஆண்டு வில்வமரத்தின் நிழ லடியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்களும், விபூதி ருத் திராக்ஷங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், முனிவர்களு மான முனிகளையும், பின்னர்; மலர்ந்த செங்கழுநீர்த்தாமரைப் பூக்களையுடையதாயும், அதிக ஆவலோடுங்கூடின கண்களு க்கு விருந்தாளியைப்போல் அழகுடையதாயுமுள்ள தீர்த் தத்தையும் பார்த்தார். பின்னர்ப் பேரிகை மத்தளங்களின் உத்தமமான சத்தத்தைக் கேட்டார் ௬௯. எங்கும் மயிர்க் கூச்செறிந்த வுடம்பையும், அன்பால் தழுதழுத்த குரலையும், ஆனந்தக்கண்ணீரான நீரோடுங்கூடின கண்களையும், உடைய முனி அன்பால் பூரிக்கப்பட்டவராய்ச் ௬௭. சிவாவென்று உரக்க உச்சரித்துக்கொண்டு பூமியின்மேல் விழுந்தார். பக்தி யின் பெருக்கத்தால் தனது தேகத்தை அத்திபந்தம் மறந் தார். ௬௮. என்னமோ முனியெழுந்து கிருபாகர தீர்த் தத்தில், ஓ விப்ரர்களே! மந்திரவுச்சாரணத்தோடு மானச சரோவரத்தில் அழகிய அன்னப்பறவை (மூழ்குவது) போல் மூழ்கினார் ௬௯. அற்பகிலேசமுமின்றியவராய் குளிர்ச்சியாக் கப்பட்ட திக்குக் கூட்டங்களையுடையதாகிய பூரணசந்திரன் சமுத்திர தீரத்தினின்று மெழுவதுபோல் அந்தத் தீர்த்தத் தினின்று மெழுந்தார் ௭0. ஆண்டுச் சாவித்திரியைச் செபி த்து நித்தியகருமங்களைமுடித்து உலகங்களுக்குமாதாபிதாக் களாயும் மங்களவடிவாயு மிருக்கின்ற தேவனையுந் தேவியை யுந் தரிசித்தார் ௭௧. இந்தமுனி நமஸ்கரித்துச் சகலவுபநிஷ தங்களிலுள்ள தோத்திரங்களினால் யானைமுகத்தையுடைய

கணேசரையும், ஆறு முகத்தையுடைய ஸ்கந்தரையும் துதித்துத் ௫௨. தேவரிஷி பக்திபாவனையை முன்னிட்டவராய்ப் பூஜித்தார். பரமேசரான சிவபுரேசருடைய திருவடித்தாமரையை முனி ௫௩. மார்பிலும் சிரசிலும் இரண்டு நேத்திரங்களிலும் தோள்களிலும் மிகத்திடமாய்த் தழுவிக்கொண்டு தேவனுடையவும், தேவியினுடையவும், அனுக்கிரகத்தால் கிருதார்த்தனாக விருக்கின்றேனென்று ௫௪. ஓ முனியே! தபோவனத்திற்குப் போவாயாக வென்று சொல்லப்பட்ட வரத்தை அவர் கேட்டார். முனிசொல்லல்:—ஓ பகவானே! உண்டான உண்டாகப் போகின்றவைகளுக்கு ஈசனே! சகல வுலகங்களுக்குமொரே காரணரே! ௫௫. ஓ பக்தப்பிரியனே! உன்னுடைய மாகாத்மியத்தை உன்னை விட யாரறிவார். உனது மேலான இந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஓரடி வைத்த (மாத்திரத்தாலுண்டாம்) வைபவத்தை ௫௬. ஹரியும், பிரமதேவனுமறிகின்றிலர். தேவர்களும் மனிதர்களும் அறிகின்றிலர். ஓ வியாபகரே! சிவனே! உனது மகிமையை நாங்களெப்படி யறிவோம் ௫௭. எப்போது சந்திரனைச் சிரசிலணிந்தவரும், அம்பிகையை யுடையவரும், புத்திரர்களை யுடையவரும், அழிவற்றவரும், நீலகண்டத்தை யுடையவரும், சமானமற்றவரும், மனோவாக்குகள் செல்லுகின்ற வழிக்கப்பாலானவருமான உன்னைப் ௫௮. பார்த்தேன். அதனால் தன்னியனாக விருக்கின்றேன். கிருதகிருத்தியனாக விருக்கின்றேன். சந்தேகமில்லை. ஓ சந்திரகலையைத் தரித்தவரே! எப்போது உனது க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தேனோ ௫௯. (அப்போது) சகல அஞ்ஞானத்தினாலான துக்கங்களின் சிரசில் என்றால் அடிவைக்கப்பட்டது அத்தியாத்மஞான திடத்தின் பொருட்டு அம்பி

கையோடு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும் ௬௦. என்று வசிஷ்டரால் சொல்லப்பட்ட கருணைசமுத்திரமான மகேசர் சொரூபசாக்ஷாத்காரத்தின் பொருட்டு முத்திரையைக் காட்டினார் ௬௧. சின்முத்திரையைக் கண்டதினாலேயே சாக்ஷாத்காரத்தை அவர் அனுபவித்தார். ஓசம்புவே! உன்னுடைகிருபையின் பலத்தால் அடையவேண்டியவனைத்துமடையப்பட்டன ௬௨. என்று சொல்லிப் பூமியில் தண்டம் போல் லோகேசனையும், தேவியையும், நமஸ்கரித்து அவர்களிடம் விடைபெறுக்கொண்டு தனது தபோவனத்திற்குப்போனார் ௬௩. அக்ஞானநாசகாரணமான ஸ்தானம் அதற்குச் சமானமாய் வேறொன்றுமில்லை. ஓ துவிஜர்களே! ஆண்டு ஒருக்ஷணமிருத்தல் மாத்திரத்தினாலேயே ௬௪. அக்ஞானஇருள் விடுபட்டவனுய்த்தனது ஆன்மஞானத்தை யடைகின்றான். ஓ முனிவர்களே! அந்தத்தீர்த்தத்திற்குச் சமமாய் கங்கையுமாகாது ௬௫. இந்த க்ஷேத்திரம்தோஷமற்றது. இந்தத் தீர்த்தந்தோஷ மற்றது. அந்தச்சிவனுந்தோஷமற்றவர் நான் மூன்றுதரம் உறுதி செய்கின்றேன் ௬௬. சூதர்சொல்லல்:—பிரமதேவன் இந்திரன் முதலானவர்களாலும் தேவசிரேஷ்டர்களாலும் அருச்சிக்கப்பட்டதாயும் சிவனுக்கு மேலானதாயுமுள்ள க்ஷேத்திரத்திற்கு நீங்களும் போய்த் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி அப்பிகைபோடுங் கூடின சிவபெருமானை நமஸ்கரித்துப் பக்தியையுடையவர்களாய் வேண்டியசித்தியை யடைவீர்களாக ௬௭.

இங்ஙனம் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

பத்தாவது அத்தியாயம்

சூதர் சொல்லல்:—ஓ நல்லவிரதசாலிகளே! மீண்டும் மேலான க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். நீங்கள் மேலான சிரத்தையோடுங்கூட மேலானதும் இரகசியமுமான விதனைக்கேட்பீர்களாகவும் ௧. கொள்ளிவைப்பவனேனும், விஷங்கொடுப்பவனேனும், சுரா பானஞ்செய்தவனேனும், குருமனைவியைக் கூடினவனேனும், பிராம்மணனைக் கொன்றவனேனும், பூமியைப் பிடுங்கினவனேனும், ஸ்தானத்தைப் பார்த்தலினால் விடுபடுகின்றான் ௨. இவ்விஷயத்தில் மேலானதாயும், இரகசியத்தினு மதிரகசியமாயும் நன்மையானதாயு மோர்கதை யிருக்கின்றது. விசாலமென்னும் நகரத்தில் விசுக்கிரனென்னும் பெயரையுடைய ஒரு பிராம்மணனிருந்தான் ௩. சகலசாஸ்திரங்களிலுங் கெட்டிக்காரன். நற்குலத்தையுடையவன். புண்ணியகருமத்தைச் செய்பவன். யாகஞ் செய்வித்தவன். ஓ ஆஸ்திகர்களே! சகல யாகங்களுக்குந் தானே கருத்தாவுமாம் ௪. பிராம்மணர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனாய் வைகானசமதத்தில் நன்றாக விருந்தான். அவனுக்குச் சிவநிந்தையில் தக்ஷனுக்குப் போல் புத்தியுண்டானது ௫. ஓ பிராம்மணருள் மேலானவர்களே! பூர்வத்திற்செய்யப்பட்ட மிகுந்தபாபத்தினால் சிவனுடைய மாகாத்மியத்தை நிந்திப்பவனாய் விஷ்ணுவிற்கு மேன்மையைச் சொல்பவனாயிருந்தான் ௬. மூடக் கொள்கையுள்ள சில ஜனங்களைக் குருபாவனை செய்யும்படி கொண்டான். ஓ விப்பிரர்களே! யாண்டுச் சிவத்தியானபரர்களான யோகிக ளிருக்கின்றனரோ ௭. ஆண்டுச் சென்று எப்போதும் பலாத்காரமாய்ச் செய்யப்பட்ட வாதங்களால் பண்டிதனென்று

நினைப்பான். உடம்பை யுடையவர்களுக்குத் தமது ஆன்மவடிவானவரும் ஈசானனுமா யிருக்கும் ருத்திரரைத் தூஷித்தான் அ. சமுசாரத்திற்கு மருந்தானவரும், அம்பிகையோடுங்கூடினவருமான சிவபெருமானது பரதத்துவத்தை யார் அறிவார். அந்தத் தேசத்தின் அதிபதியான அரசன் சர்வக்ஞன். சகல சாஸ்திரார்த்தங்களையு முணர்ந்தவன் கூ. சிவநிந்தகன் யாண்டிருக்கின்றானோ அந்தத்தேசம் கொளுத்தப்பட்டதாகின்றது. விபூதி ருத்திராக்ஷமின்றிய பிராம்மணாதமன் யாண்டிருக்கின்றானோ க0. அந்தத்தேசம் சகல ஜனங்களாலும் கீகடதேசம்போல் தள்ளத்தக்கது. சிவ ருத்திராதி நாமங்களை நிந்திக்கின்ற மனிதன் யாண்டிருக்கின்றானோ கக. அது க்ஷேத்திரமாயினும் நரகமேயாகும். சமுசயகாரணமில்லை. பஸ்மம், ருத்திராக்ஷம், நாமகீர்த்தனம், இவற்றில் தற்பரனானவன் நீசனானாலும் கஉ. அவன் சத்துக்களால் எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவனே. இதில் விசாரிக்க வேண்டியகாரியமில்லை. சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமே தடையின்றிக் கூறுகின்றன கங. என்று (அம்) மகாராஜா தினைத்துச் சூத்திரத்தையும், சிகையையும், அறுத்து ஊருக்கு வெளியில் விசுக்கிரனைப் பலாத்காரமாகத் தள்ளிவைத்தார் கச. அதுமுதல் அவனது முகத்தைத் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்கள் பார்க்கவில்லை. பிராம்மணர்களது வீடுகளில் உணவின்றியவனாய் அன்னியர்களுடைய வீடுகளிலும், நீசரது வீடுகளிலும் தானே நுழைந்து அன்னங்களைப் புஜித்தான். பிறகு கெட்டுப்போன அவனை எல்லோரும் நுழையவிடவில்லை கரு. அவன் அந்தத் தேசத்தை விட்டுத் தெக்ஷிணதிசைக்கு வந்தான். கொடிய ராக்ஷசனால் ஆவேசிக்கப்பட்டு மயங்கியமனமுடையவனாய்ச் சுழன்றான் கசு. எப்போதும் மதத்தை யுண்

10

பவனைப் கற்களாற் ஜனங்களை யடிப்பவனையுந் திகப்பானைய் அனுகக்கூடாதவனைப், அநேக கெட்டவார்த்தைகளைச்சொல் லுபவனைப், கஅ. அவன் எந்தவீதியில் திரிகின்றானோ அங்கே ஜனங்கள் நிற்பதில்லை. குவித்தகையினால் மூத்திரத்தைப் பிடித்து ஜனக்கூட்டத்தில் இறைப்பவனையும் ககூ. மிகவும் பாலர்களால் நிந்திக்கப் படுபவனையும், கற்களாலடிக்கப் படுபவனையும் இங்ஙன மனேகதேசங்களில் சஞ்சரித்தான். வரிசையால் சிவபுரத்திற்குச் சென்றான் உ0. ஸ்தானத்திற்கு ஒரு குரோசதூரத்தில் இரவில் தனது இச்சைப்படி நடப்பவனைப் பெரிய சர்ப்பத்தால் கடிக்கப்பட்டு இரவில் விழுந்து மரித்தான் உக. அவனை இழுத்துக்கொண்டு போக யமபடர்களுள், சிலர் சிங்கப்பற்களுடன் பயங்கரமான செந்நாய் முகமுடையவர்களும், சில பேர் தேள் போல் மயிரையுடையவர்களும், சில பேர் காக்கையின் முகமுடையவர்களுமான குரூரர்களாய், உஉ. உலக்கையையும் பிண்டிபாலத்தையும், கதையையும், கோடாரியையும், அங்குசத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அடிக்க முயற்சி யுடையவர்களாக வெப்போது காலனாலேவப் பட்டவர்களாய் உங. விசுக்கிரனுடைய முன்னிடத்தில் வந்து நின்றனரோ, அதற்கு முன்பே திரிசூலத்தையேந்தியவர்களும், பயங்கரமானவர்களும், சிவாக்ஞையையுடைய கணத் தலைவரான நந்திதேவரால்ஏவப்பட்டவர்களுமான அந்தச் சிவகிங்கரர்கள் வந்தடைந்தனர். அடி, நன்றுயமழி, பாசத்தால் தூதர்களைக்கொல், தின் உருடு. என்று கோபத்தால் துவிஜனைக் கட்ட யமபடர்கள் ஆரம்பித்தனர். அப்போது சிவகணங்கள் அவனைக் கோடிசந்திரப் பிரகாசமுடைய விமானத்தீதாடு உசு. கொண்டுபோக விரும்பியவர்களாய்த் தமது கணங்களைக்குறித்து இவ்வாக்கியத்தைச் சொ

ன்றூர்கள். பரமேசரது விமானத்தில் அந்தப்பிராம்மணனை ஏற்றுங்கள் ௨௭. ஆபரணங்களாலலங்கரியுங்கள். மங்களசந்தனங்களால் பூசுங்கள் கற்பகவிருக்ஷத்திலுண்டான பட்டுக்களால் இவனை ஆடையணிந்தவனாகச் செய்யுங்கள் ௨௮. கற்பகவிருக்ஷத்திலுண்டான புஷ்பமாலைகளைச் சீக்கிரம் சூட்டுங்கள். கந்தர்வஸ்திரீகளும் அப்ஸரஸ்திரீகளும் இவனுக்குமுன்னிலையில் நடனஞ்செய்யட்டும். அப்போது ௨௯. நமக்கு நந்திகேசர் எப்படிப் பூஜிக்கத்தக்கவரோ இவனுமப்படிப்போல் பவனன்றோ? என்றுமே காலாகலமான பலசத்தங்களை(யெமபடர்கள்)பார்த்துப் பாபகருமமுடைய விசுக்கிரனை ௩0. ஓ பூசுரர்களே! பலாத்காரமாக நாகபாசத்தால் பிடித்திழுத்தார்கள். பின்னர் மிகுந்தகோபத்தோடு சூலத்தையும் உலக்கையையுமெடுத்துக்கொண்டு ௩௧. சிவகணங்கள் எமபடர்களை அப்போது மிகவுமடித்தனர். மீண்டும் அந்தப்படர்களும் உலக்கை முதலானவைகளால் சிவகணங்களை அடித்தனர் ௩௨. ஓ புத்திமான்களே! இந்தப்பிரகாரமாக அவர்களுக்கு மூன்று முகூர்த்தநேரம் யுத்தமுண்டாயிற்று. மிகபலமுடைய பிரமதகணங்களால் யமபடர்கள் தோல்வியடைந்தனர் ௩௩. சூலம், கன்த முதலிய ஆயுதங்களையுடைய கணங்களை நியாயவாதத்தினால் கேட்டார்கள். படர்கள் சொல்லல்:—உலகிற்குச் சாக்ஷியான அழிவற்ற சிவனே எல்லோருக்குந் தலைவராவார் ௩௪. அவருடைய கட்டளையால் நாங்கள் பாபமுடைய ஜனங்களை (நாங்கள்) வதைப்போம். விஷ்ணுவின் அவதாரங்களையும் சிவன் காலவடிவத்தாலுண்கிறான் ௩௫. கலங்கிய மனமுடைய கர்லனாகிய ஈசனால் நாங்களனுப்பப்பட்டுப் பாபத்தில் இரமித்துக்கொண்டிருக்கும் விசுக்கிரனை வதைப்பதற்கு (நாங்கள்) வந்தோம் ௩௬. நெற்றிக் கண்ணையுடைய அந்தச் சம்புவே

எங்களுக்குந் தலைவராவார். நாங்களெப்படியோ அப்படியே நீங்களும் அதிகாரத்தில் ஏவப்பட்டீர்கள் ௩௭. ஓ கணங்களே! விபூதி, ருத்திராக்ஷம், சிவார்ச்சனை, இவற்றின் வயமாயுள்ள சிவபக்தர்களைத் திவ்வியமான விமானத்தோடு கொண்டு போக எப்போது முங்களுக்கதிகாரமுண்டு ௩௮. எங்களுக்கதிகாரம் வேறு. அப்படியே உங்களுக்கும் வேறு. பாபத்தில் இரமித்துக் கொண்டிருக்கும் விசுக்கிரனைக் கொண்டுபோகத் தெரியாமல் வந்து விட்டீர்கள் ௩௯. உலக பயத்தையுண்டாக்கும் யுத்தம் நம்மால் ஏன் செய்யப்பட்டது. நந்திதேவர் உங்களை வேறொருவனைக்கொண்டு வரும்படி அனுப்பினார் ௪0. அந்த மகாத்மாவை மறந்து விட்டுப் பாபங்களுக்கிருப்பிடமான விசுக்கிரனைக் கொண்டுபோக இங்கே வீணாக வந்தீர்கள். நீங்கள் சிவனிடம் போங்கள் ௪௧. இப்போது தங்களையொத்தவரது இந்த வரவு பழிக்கத்தக்கதானது. யுக்தியோடும் விவேகப்போக்கோடும் நியாயமாகவும் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம், வேறன்று ௪௨. இந்தப் பிராம்மணன் பிறப்பால் தாந்திரீகமதத்தைப் பற்றியவனானதால் அகங்காரத்தால் அதிக மதம்பிடித்தவனாய் ஆசாரத்தை நழுவவிட்டவனானான் ௪௩. எவன் சகலவுலகிற்கும் பிரபுவான தேவேசனே அவனை நிந்தித்தான். சகலபாதகங்களுக்கும் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகின்றது ௪௪. ஒருதரமேனுஞ் சிவ நிந்தை செய்தவனுக்கு நரகக்கூட்டங்கள் போதாது. வாயையும், நாக்கையும், தலையையும், உடம்பையுங் குறுக்கே யறுத்துச் ௪௫. சூலத்தின் நுனியில் ஏற்றுதலையுஞ் சிவ நிந்தையின் பிராயச்சித்தமாகச் செய்கின்றார்கள். கேட்டவர்களுடைய காதுகளில் பழுக்கவைத்த எழுத்தாணியால் குத்துதலையும், ௪௬. நிந்தித்தவனைப் பார்த்தவர்க

ளுடைய கண்களைப் பிடுங்குதலையும், பிராயச்சித்தமாகச் செய்கின்றார்கள். சந்தோஷமடைந்த மனிதர்களுக்கு ஸ்மிருதியில் சித்திரவதை சொல்லப்பட்டது சுஎ. இதுவே சம்புவின்! எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையாகவுள்ள ஆக்ஞையாகும். பிரம்மவிஷ்ணு முதலியோர்களாலுங் கடக்கமுடியாதது. நம்மால் எப்படிக் கடக்க முடியும் சஅ. ஆகையால் ஓ சிவகண சிரேஷ்டர்களே! கிங்கரர்களே! நீங்கள் சந்தோஷத்தோடுங்கூடினவர்களாய் (நீங்கள்) சிவலோகம் போங்கள். நந்தீசருக்குத்தெரியப்படுத்துங்கள் சகூ. நாங்கள் பாபியான இந்த விசுக்கிரனென்பவனைப் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு யமனுடைய பட்டணத்திற்குப் போகின்றோம், ஓ கணத்தலைவர்களே! மங்களமுண்டாகட்டும் ருo. சூதர்சொல்லல்:- இந்தப் பிரகாரம் நியாயமானதாயும் தெளிவான வெழுத்துக்களை யுடையதாயுமான அவர்களுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்தச் சிவகணத்தலைவர்கள் சொந்சயுக்தியால் நிலைத்ததைச் சொன்னார்கள் ருக. கணங்கள் சொல்லல்:— உங்களாற்சொல்லியவனைத்து முண்மையேயாகும்.வேறன்று. அங்ஙனமேனும் இந்தத்துவிஜசிரேஷ்டன் ஆகாயவிமானத்தால் கொண்டு போகப்படுகின்றான். ருஉ. சிவ நிந்தைக்குப் பரிகாரங் காணப்படுகின்றதில்லை. (ஆனாலும்)எல்லோருக்கும் சிவப்பிரசாதமே சிவநிந்தையைக் கெடுப்பது ருங. நிந்திப்பவனுக்கு எப்படிச் சம்பு அருள்புரிவாரென்று சொல்லவேண்டாம். எந்தப் பிரகாரத்தாலும் எல்லோராலுமுபாசிக்கத்தக்கவராகவும், ருத்திரராகவும், சர்வவியாபகராகவும், யாரிருக்கின்றாரோ ருச. அவருக்கு இந்தஸ்தானம் ஓ புத்திமான்களே! மிகப்பிரியமானதென்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். யாண்டு மனிதர்கள் மரணமடைகின்றனரோ ஜனங்கள்

ஒருநாளேனு மிருக்கின்றனரோ ருரு. மனதினுலேனு நினைக்கின்றனரோ அவர்களுக்குக் கெட்ட கதியுண்டாகக்கூடா தென்று சங்கரரது ஆக்ஞையென்று சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன ருக. பகிரங்க (வெளி) சாதனந்தாழ்ந்த தென்றும், அந்தரங்க (உள்) சாதனம் மேலானதென்றும், நிச்சயிக்கபபட்டிருக்கின்றன. உத்தர (சித்தாந்த) பக்ஷங்கொள்ளத் தக்க தாகைபால் பூர்வ(தள்ளத்தக்க)பக்ஷத்தை வாதிக்கின்றது ருங. ஓ கிங்கரர்களே! உங்களால் அந்தத் தள்ளவேண்டிய பக்ஷஞ் சொல்லப்பட்டது. எங்களால் சொல்லப்பட்ட இதுசாஸ்திரத்தால் நிச்சயஞ் செய்யப்பட்டுள்ள அபவாத (தள்ளக்கூடாத) பக்ஷமாம் ருஅ. சூதர்சொல்லல்:—இங்ஙனங் கிங்கரர்களுக்குச்சமாதானஞ்செய்து த்விஜசிரேஷ்டனைத்தேவவாத்திய முழக்கங்களோடுங்கூட விமானத்தோடு அழைத்துக்கொண்டு சிவகணங்கள் அவ்விடம்விட்டுத் ருகூ. தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் வணங்கத்தகுந்த சிவபதத்திற்கு எல்லோரும் போனார்கள். கருணாநிதியான சிவபெருமான் அவனுக்குச் சாயுஜ்யத்தைக்கொடுத்தார் கூ0. ஓ விப்ரர்களே! ஆகைபால் உங்களுக்குச்சொல்லுகின்றேன். அந்தஸ்தானம் சிவபெருமானுக்கு மிகவும் இரகசியமானது ஓ புத்திமான்களே! நித்திய கருமத்தை விட்டவனேனும், ஆண்டு வசித்துச் கூக. சம்புவின் சாயுஜ்யத்தை யடைகின்றான். இதில் விசாரிக்க வேண்டியகாரியமில்லை. வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட பலவிதமான சித்திகளை மனிதர்களுக்குச்செய்வது. நன்றாகத்தரிசித்தலினுலும்மரணமாதலினுலும், இருத்தலினுலும், சாயுஜ்யத்தைக்கொடுப்பது. விஷ்ணு, பிரமதேவர் முதலியவர்களாலும், தேவேந்திரர்களாலும், பூஜிக்கப்பட்டது. ஓ பிராம்மணவரர்களே! இந்த க்ஷேத்திரத்தைப் பூஜிப்பீர்களாகவும் கூஉ.

இங்ஙனம் பத்தாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிவர்களே! ஆகையாற் பின்னர்த் தீர்த்தங்களையும், ஸ்நானங்களையும், நன்றாகச்சொல்லுகிறேன். அதிக அன்போடு விசேஷமாய்க் கேளுங்கள் ௧. தேவனுடைய ஆலயத்தின் மத்தியில் ஆனந்தவாபியென்னுந் தீர்த்தமுண்டு. களங்கமற்ற தீர்த்தம் (அது) குடிப்பவர்களுக்கு எப்போதுமானந்தத்தைக்கொடுப்பது ௨. பரமேசராலுண்டாக்கப்பட்டது. இடத்தினால் தீர்த்தம் மேன்மையானது. அபிஷேகத்தின்பொருட்டானது. தெளிந்தது. உருசியுள்ள நீரால் மனதிற்குப்பிரீதியானது ௩. ஆண்டுக்கங்கைமுதலிய நதிகள் தத்தமது பாபநிவர்த்தியின் பொருட்டுச் சூரியன் தனுர்ராசியோடுங் கூடும்போது முயற்சிப்பட்டு (இடத்தை) வந்தடைகின்றன ௪. தாமரை வாசனையோடுங்கூடின சீதளமான ஆனந்தவாபியினுடைய ஜலத்தால் (யாவன்) இலிங்கத்தின் சிரசில் பக்தியோடு அபிஷேகஞ் செய்கின்றானோ ௫. அவனுடைய புண்ணியபலத்தைச்சொல்ல ஆதிசேஷனுஞ் சமர்த்தனல்லன். ஆனந்தவாபியின் தீர்த்தத்தால் சிவபெருமான் எப்படிச் சந்தோஷமடைகின்றாரோ அப்படி பால் தயிர் முதலியவற்றின் அபிஷேகத்தாற் சந்தோஷமடைவதில்லை. தேவனான பரமேசனது ஸ்நானத்தின்பொருட்டு ஆனந்தமே ௭. ஓ விப்ரர்களே! சிவனுடைய கட்டளையாலேயே வாபீரூபமாகவானதன்றோ? ஆனந்தசக்தியோடுங் கூடின தேவதேவனான சூலத்தையுடையவனுக்கு ௮. அந்தத் தீர்த்தம் மிகப்பிரியமானதென்று எனக்கு வியாசர் சொன்னார் அதில்சாயையைப் பார்க்காமல் நிர்மலமான ஆனந்ததீர்த்தத்தை எடுத்துச் சகல துக்கங்களும் போகவேண்டி ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். மூந்

கினவனது சிரசில் கங்காதேவி யுண்டாகின்றாள். கண்டத்தில் கறுப்புண்டாகின்றது ௧0. நெற்றியிற்கண்ணுண்டாகின்றது. சிரசினிடதுபாகத்திற் சந்திரனும், உடனே ஒருகையில் மானும், மற்றோர்கையில் பரசாயுதமு முண்டாகின்றன ௧௧. அந்தத்தீர்த்தம் மனிதர்களுக்கு இந்தப்பிரகாரமாகச் சங்கரத்தன்மையைக்கொடுப்பதாகின்றது. எவனுக்குமேலான ஜென்ம மிருக்கின்றதோ அவனுண்டு மூழ்க விரும்புகின்றான் ௧௨. ஆண்டு எம்மனிதர் மூழ்குகின்றனரோ (அவர்கள்) நித்தியமான சாரூப்பியபதவியை யனுபவிப்பவராகின்றனர். அதனது மாகாத்மியத்தைச்சொல்ல நூறுவருஷங்களும் போதாது ௧௩. ஆண்டு எவர்கள் சிவபக்தருக்குத் தனத்தையும், தானியத்தையும், வஸ்திரத்தையும், பூமியையுங் கொடுக்கின்றனரோ அவர்களுக்குச் சிவவடிவமே பலமாகின்றது வேறன்று ௧௪. ஈண்டதிகமாகச் சொல்லதினல் யாது (பயன்) சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். மோக்ஷ்சுகத்தை அனுபவிக்க விச்சிக்கின்றவனே அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்க இச்சிக்கின்றான். மற்றவனன்று ௧௫. பைரவர் காலபாசத்தால் மிக்கப்பாபமுடையவர்களை வேறிடத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார். அதற்குச் சமானமான தீர்த்தம் மூன்றுலகிலுமில்லைவேயில்லை ௧௬. க்ஷேத்திரத்தின் ஈசானிபதிக்குமூலையில் சக்தி தீர்த்தம் (ஒன்றிருப்பதாக) எண்ணப்படுகின்றது. அதில் மனிதன்பக்தியோடு, மாக (மாசி)மாசத்தில் மகநக்ஷத்திரத்தில் மூழ்கிச் ௧எ. சக்தியளவாய்த்தனங் கொடுத்துச் சிவசாயுஜ்யத்தை அனுபவிக்கின்றான். க்ஷேத்திரத்தின் கிழக்குத் திக்கினிடத்தில் உத்தமமான குமாரதீர்த்தமுண்டு ௧௮ ஆண்டு விபதிபாதத்தில் (நித்தியமுண்டாகும் யோகத்தில் ஒன்று) சங்கராந்தியிலும் பௌர்ணமிதிதியிலும் (மூழ்கி)

விசேஷமாய்க் கிருத்திகையினு மூழ்கிச் சக்தியளவாய்த் தனத்தைத் தானஞ்செய்து ௧௯. சீக்கிரம் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். பிராம்மணனைக் கொன்றவனும் விடுபடுகின்றான். அதற்கு மேற்கில் ஸ்கந்தனை இஷ்டசித்தியின் பொருட்டு அருச்சிக்கவேண்டும் ௨௦. பின்னர் வடக்கில் காவேரி தீர்த்தம் சகலத்திலும் மேலுக்கு மேலானது. ஒரு தரமூழ்கல் மாத்திரத்தினால் உடலைத்தாங்குகின்றவர்களுக்குச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுப்பது ௨௧. ஆண்டே கன்னிகையையும் பூமியையும் வஸ்திரத்தையும் தானியத்தையும் தனத்தையுந்தானஞ்செய்து சீக்கிரம் நித்தியமான பதவியை யடைகின்றான் ௨௨. க்ஷேத்திரத்தின் தெற்குப் பாகத்தில் அங்குஷ்டமென்னும் பெயருள்ள தீர்த்தம் கிருபையினால் சிவனுடைய அங்குஷ்டத்தினால் கீறியுண்டுபண்ணப்பட்டது ௨௩. அருச்சுனனோடு யுத்தஞ்செய்து பக்தியின் திடத்தன்மையை யறியும் விருப்பத்தினால் அருச்சுனனை உருண்டையாகச்செய்து கட்டி ஆகாயத்தின் சந்தில் எறிந்தார் ௨௪. அவன் வீழ்வதற்கு முன்னர்த் தாமரை, செங்கழுநீர் முதலிய பூக்கள் நிரம்பிய தீர்த்தத்தைத்தானே ஈசர் அங்குஷ்ட விரலால் கீறியுண்டாக்கி ௨௫ அதில் வீழும்படி செய்தார். பின்னர்ச் சிவபெருமான் பிரசாதமளித்தார். வேடரூபத்தை விடுத்துப் பிரமதேவர் விஷ்ணு முதலியோர் வணங்கத்தக்கவராய்க் ௨௬. கருணாநிதி பிரகாசமுடைய பாசுபதாஸ்திரத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தார். அதில் மனிதன் மூழ்கினால் மீண்டும் பூமியில் பிறப்பை யுடையான் ௨௭. ஆண்டுக் கேவலனான முதற்கடவுளாயுள்ள சிவனைப் பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும். பின்னர் மாதுருகையென்னு முத்தமமான தீர்த்தத்தை நன்றாகச்சொல்லுகின்றேன் ௨௮.

இந்தத் தீர்த்தத்தில் எந்த மனிதன் மகா நவமியில் மூழ்கி மந்திரத்தைச் செபிக்கின்றானோ (அவன்) பிரம்மவித்தையை யடைகின்றான். நிச்சயமாய்க் கவிராஜனாகவுமாகின்றான் உகூ. மேற்குத் திக்கில் பிரமதேவரால் முன்னொரு காலத்தில் பிரமகுண்டமென்னுந் தீர்த்த முண்டுபண்ணப்பட்டது. ஆண்டு மகா தீர்த்தத்தில் மூழ்கிச் சிவபக்தனுக்குத்(தானம்) செய்யவேண்டும் ௩0. விஷுவக் (சித்திரை ஐப்பசி மாசங்) களிலும் அயனங் (தெக்ஷிணாயன உத்தராயண காலங்) களிலும் மூழ்கினவன் சகல பாபங்களினின் றும் விடுபடுகின்றான். கட்குடித்தல் முதலிய பாதகங்களினின் றும் விடுபடுகின்றான், இதில் சந்தேகமில்லை ௩க. அந்தத் தீர்த்தத்தின் சமீபத்தில், உத்தமமான பைரவதீர்த்தமுண்டு. சகல அபஸ்மார (காக்கை வலி பைத்திய)ம் குஷ்டமுதலிய வியாதிக்கூட்டங்களை யெல்லா நீக்குவது ௩உ. அதில் மங்கள வாரத்தில் அடங்கிய மனமுடையவனாய் மூழ்கித் தனது சக்திப்படி அனுசாரம் தனம் வஸ்திர முதலியவற்றைச் சிவயோகிக்குக்கொடுக்கவேண்டும். ௩௩. பைரவருடைய பிரசாதத்தினால் பயங்கரமான கஷ்டத்தை யடையமாட்டான். அதற்கு வடக்குத் திக்கில் உத்தமமான வாசிஷ்டதீர்த்தமுண்டு ௩௪. மூடபுத்தியுள்ள மனிதனானாலும் மூழ்கி முனிகணங்களால் சேவிக்கப்பட்ட வசிஷ்டேசுரனை நமஸ்காரஞ்செய்து சுபோசித்தியை யடைகின்றான் ௩ரு. ஆண்டுப் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தால் மனிதன் பிறப்பை யடையமாட்டான். அதன் வடக்குத் திக்குப்பார்சுத்தில் விநாயக தீர்த்த முண்டென நினைக்கப்படுகின்றது ௩௬. அதன் கரையில் கணங்களைப்பரிபாலிக்குந் தலைவரோடுங் கூடக்கணபதியான பிரபு விருக்கின்றார். ஆவணி மாசத்தில் சுக்கிலபக்ஷத்தில் சதுர்த்தியில் வெள்ளிக்கிழமையில் ௩எ.

மூழ்கித் தேவனாகிய கணேசரான விக்கின ராஜாவை விதிப்படி நன்றாகப் பூஜித்துப் பக்தியோடுங் கூடியவனாகப் பதினாயிரம் மோதகத்தை நிவேதிக்கவேண்டும் ௩அ. அறுகுகளாலும், கரும்புத் துண்டுகளாலும், பொரிகளாலும், தேன் நெய்களாலும், ஓ முனீசர்களே! கணநாதருடைய பிரசாதத்தின் பொருட்டு ஓமஞ்செய்யவேண்டும் ௩௯. அந்த மேலான மனிதனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்து வித்தையை யுடையவனாகவுந் தனபதியாகவுஞ் செய்கின்றார். அவனுக்குலகங்களும் வசமுடையனவாக ஆகின்றன ௪0. ஓர் காலத்தில் ஸ்ரீமானான கணபதி, பிரமதர்களால் சூழப்பட்டவராய்ச் சந்தோஷத்தால் வில்வவனத்தில் இங்குமங்கும் மிகுதியாகச் சஞ்சரித்தார் ௪௧. மிகுதியாகச்சுற்றினமையால் எல்லோருந் தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய்ப் பூமியில் விழுந்தவர்களானார்கள். அப்போது கணங்களுக்குத் தலைவர் பார்த்தார். தனது வலுமையால் சீக்கிரம் ௪௨. தனது துதிக்கையின் நுனியை நீட்டி அலைக்கூட்டங்களோடுங் கூடின கங்கையைச் சீக்கிரம் கொண்டுவந்து அவர்களுக்குக் குடிக்கும்பொருட்டு யானைமுகத்தையுடையவர் கொடுத்தார் ௪௩. அந்தச் சீதளமான ஜலத்தைக் குடித்துப் பிரமதர்கள் சிரமமற்றவர்களானார்கள். எவன் கணேச தீர்த்தத்தில் மூழ்குகின்றானோ அவனுக்குச் சகல விக்கினங்களுமில்லை ௪௪. மகோதயமான கிருபாசாகரமென்னு மிந்தத் தீர்த்தம் தீர்த்தங்களுக்குள் பிரதானமானது. எவன் மந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கி (எவன்) தீர்த்த சிரார்த்தத்தைச் செய்கின்றானோ ௪௫. அவன் இருபத்தொரு குலத்தைக் கரை யேற்றிச் சிவலோகத்தை யடைகின்றான். மேலான தீர்த்தங்களின் மாகாத்மியம் அன்போடு சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது ௪௬.

இவற்றின் மகிமையை முழுவதுஞ் சொல்ல நான்குமுகப் பிரமதேவருஞ் சமர்த்தரல்லர். ஓ தீரர்களே! இரகசியத்தினு மதிகரகசியமாயுமுள்ள வுத்தமமான ஸ்தானஞ் சொல்லப் பட்டது சஎ. அதற்குச் சமமான ஸ்தானமில்லை. மூன்று தரம் நான் சத்தியஞ் செய்கின்றேன். சில பேர் பிரகஸ்பதியி னிடமிருந்தும் அங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் வியாசரிடமிருந் தும் சஅ. மற்றுஞ் சிலர் நந்திகேசரிடமிருந்தும், அங் ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் ஸநகரிடமிருந்தும் சிவபுரேச ருடைய வேத சம்மதமான மாகாத்மியத்தைக்கேட்டு சகூ. ஆண்டுச் சிவனைப் பூஜித்துச் சாஸ்வதமான சித்தியை யடை ந்தனர். சிவனுடைய புரமென்னு மிந்தஸ்தானம் வேதத் தால் மிகவும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது ருO. ஆண்டு வசித் தல் மாத்திரத்தினால் * மூன்று கிரந்திகளையும் பிளந்து தேவ தேவனாகிய சிவன் தனது சாயுஜ்யமான நல்ல பதத்தைக் காண்பிக்கின்றார் ருக. இரம்மியமான தீர்த்தங்களும் ஸ்தா னங்களும் பலவிதமாயிருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் சிவ புரம் இரம்மியமானது. சீக்கிரம் ஈசரது பிரசாதத்தை யளிப் பது ருஉ. ஓ முனிகளே! இப்போதுங்களுக்கு ஸ்தானத்தின் வைபவஞ் சொல்லப்பட்டது. எவர்கள் ஸ்தானத்திற்கு அநிஷ்டத்தைப் பூமியில் மயக்கமுடையவராய்ச் செய்கின் றனரோ ருங. அவர்கள் கோரமான யமகிங்கரர்களால் நூறு பிரமதேவர்களின் கற்பகாலம் வரையிலும் துன்புறுத்தப் படுகின்றார்கள். பிராகாரம், கோபுரம், தீர்த்தமுதலியவை களையும் எவர்கள் செய்து வைக்கின்றனரோ ருச. அவர்கள்

---

* பிரம்மகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி, ருத்திரகிரந்தி என்பன வாம். அல்லது கர்ம்மகிரந்தி, சகஜகிரந்தி, பிரமகிரந்தி எனினு மாம். முன்னையதே யுண்மையானது.

சிவனுக்குச் சமானமானவர்களாய்ப் பிரம்ம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் துதிக்கப்படுகின்றார்கள். பழமையான மதில் முதலியவற்றைப் புதுப்பித்தால் உருத்திரசாரூப்யத்தையடைவான் ௩௫. கிருபாசாகர தீர்த்தத்திற்கு எவன் கெடுதியைச்செய்கின்றானோ ஓர்போதேனு மவனிடத்தில் யமன் கருணை செய்யமாட்டான் ௩௬. இந்தத் தீர்த்தத்தில் விளையாடக்கூடாது. ஓர் போதும் கைகளால் நீந்தக்கூடாது. மண்ணால் சுத்திசெய்யக்கூடாது. பாதங்களைக்கழுவக்கூடாது ௩௭. உடலின் மலத்தைக் கழுவக்கூடாது. வஸ்திர முதலியவற்றை வெளுக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தவனுக்குப் பாப நீங்காது. இதில் விசாரிக்கவேண்டிய காரியமில்லை ௩௮. எப்படிச் சிவனிடத்திலும் எப்படி வேதத்தினிடத்திலும் எப்படி மந்திரத்தினிடத்திலும் எப்படிக் குருவினிடத்திலும் (பக்தியுண்டோ) அதைவிட மிக அதிகமாகவே கிருபாசாகரத்தில் பக்திவைக்கவேண்டும் ௩௯. பிரம்மஹத்தி முதலிய சகல பாபங்களையும் காட்டெரி காட்டை முழுவதும் அழிப்பதுபோல் தீர்த்தம் எரித்துவிடுகின்றது ௪0. அந்த மகாதீர்த்தத்தில் பாபஞ்செய்பவன் அழிந்து போய் விடுகின்றான். ஆகையால் ஓ நல்ல விரதசாலிகளே! ஆண்டுத் தவறில்லாமல் வசிப்பவர்களுக்குச் சுக. சிவபுரேசருஞ் சதாசிவருமான அம்பிகாநாதன் கிருபை செய்கின்றார். இன்றேல் பாபஞ்செய்த ஜனங்களைப் பைரவர் கோபித்துக்கொல்லுகின்றார் ௪௨. இருபிறப்பாளரை ஸ்தானத்தின் தீர்த்தத்தில் நிந்திக்கக்கூடாது. தனதுக்ஷேத்திரத்தையவமானஞ் செய்தபடியால் சிவபெருமான் கோபமுடையவராய் எரித்து விடுகின்றார் ௪௩. ஆகையால் மேலான அந்த க்ஷேத்திரத்தில் பக்தியோடிருக்கவேண்டும். சக்தியளவாகத் தனத்தையும் தானி

யத்தையும் வஸ்திரத்தையும் புஷ்பங்களையுந் தீபங்களையும் ௬௯. மோக்ஷத்தின் வசமான ஜனங்களாலும் பக்தியுடையவர்களாக பரமேசரிடத்தில் செய்யவேண்டியது. மிகத்தனிகளால் தேவதேவனுடைய ஆலயக் கட்டுக் கோப்புக்குலைந்திருந்தால் ௬௭. நன்றாகச்செய்து சிவபெருமானுக்குப் பிரியமான நந்தவனத்தையு நன்றாக வுண்டாக்கவேண்டியது. பரமேசருக்கு ரம்மியமான உத்ஸவமுதலியவற்றையும் நடத்தவேண்டும். பதாகை(க்கொடி) முதலியவற்றாலலங்கரிக்கப்பட்ட இரதம், மேரு முதலியவற்றைச் செய்துவைக்கவேண்டும். மகேசருடைய பாலபிஷேகத்தின் பொருட்டு அநேக பசுக்களைக் கொடுக்கவேண்டும் ௬௭. வெள்ளிமயமாகவுந் தங்கமயமாகவும் பாத்திரங்களைப் பக்தியோடு செய்து வைக்கவேண்டும். பலவிதமான மேல் கட்டியையும் மிருதுவான விரிப்புக்களையும் ௬அ. சந்திரனை யணி(ய இச்சிப்) பவர்கள் அப்படியே சிவபுரேசருக்குச் செய்து வைக்கவேண்டியது. சம்புவிற்கு விருஷப முதலிய பலவித வாகனங்களையுஞ் செய்துவைக்கவேண்டும் ௬௯. தூபதீபமுதலிய பாத்திரங்கள் பக்தியோடுஞ் செய்யத்தக்கன. ஆலயத்தை நன்றாகக்கூட்டவேண்டும். புற்களையும் பிடுங்கவேண்டும் ௭0. மதில்களைச் சுண்ணாம்பினால் மெழுகவேண்டியது, படிகளையுஞ் செய்து வைக்கவேண்டியது. ஆண்டு நிச்சயமாகச் சிவபக்தர்களுக்குப் பிரியமானதை எவ்விதத்தினாலுஞ் செய்து நடக்கவேண்டியது ௭௧. இவை முதலியவைகள் தேவிக்குந் தேவனுக்கு மதிகப்பிரியத்தைச் செய்வனவாகும். இப்படிப்பட்ட செய்கைகளால் சீக்கிரம் பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடைய ௭௨. பதவிகளும் அடையயோக்கியமாகின்றன. மற்றுமுள்ள செய்கைகளினால் முடியாது. ஓ பிராம்மணோத்தமர்களே!

அதிகமாகச் சொல்லுவதால் யாதுபயன் ௭௩. முமுக்ஷுக்களால் மோக்ஷலாபத்தின் பொருட்டு அந்தப்புரம் எப்போதுஞ் சேவிக்கப்படத்தக்கது. சிவபுரத்தின் பெருமையை விளக்குவதாயும் எல்லோருக்குஞ் சுகத்தைக் கொடுப்பதாயுமுள்ள விந்தமேலான புராணத்தைக் கேட்கின்றவர்களும் ௭௪. இதனைச் சொல்லுகின்றவனும், தனம், வீடு, பாக்கியம், பொருள் போகம் இவைகளை அதிக சந்தோஷத்தோடு அந்நியர்களுக்குக் கொடுக்கின்றவர்களாய் சுகத்தையனுபவிக்கின்றார்கள் ௭௫. உலகத்திலே புத்திரனை விரும்புகின்றவன் இந்தப் புராணத்தைக் கேட்கவேண்டியது. அதனாலனேக புத்திரர்களை யடைவான். அப்படியே தனத்தை விரும்புகின்றவன் அதிக தனத்தையடைகின்றான். வித்தையை விரும்புபவன் வித்தையையும் அப்படியே முமுக்ஷு பரமபதத்தையு மடைகின்றான் ௭௬.

இங்ஙனம் ஸ்காந்தபுராணத்தில் ஸநத்குமார சம்ஹிதையில் சிவபுர மாகாத்மியத்தில் தீர்த்தத்தைச் சொல்லுவதில் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஹரிః ஓம் குருப்யோ நமః

இங்ஙனம் சிவபுர மாஹாத்மிய மென்னும் சிவபுரிபுராணம் முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத்.



ஆர்யகலா பிரஸ், பார்க் டவுன், மதராஸ்.

[illegible]

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

ஶ்ரீ ஶிவதத்த்வரத்நாகரே

ஷஷ்டோத்யாய:



ஜயாநந்தமயம் தேவமரவிந்ததளேக்ஷணம் ।
வந்தே த்ரிஶிரஸம் ஸர்வஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணம் ॥

விஷய ஸூசனம்

ஸர்வதந்த்ர ஸமுத்பந்ந வஸுமதீவேசாதிகோ

வித: । ஸுதர்ஶனசக்ர விக்ரமஶாஸ்த்ரேண ச ॥

ஊதாநீம் பேராதனாதிஸ்ஸூக்ஷ்மவஸ்துநாநி ஸாதநம் । ரக்ஷ

ஸ்யாநி விசித்ராணி ஶிவஸிஷ்டிகாராணி ச ॥௧॥ ப்ரஹ்வி

ஹ்விதிமேவ விதேஷு: வதிஜிதாநி ப்ரஹ்மாதிபி: । க்ரியா

யதி தவாஸ்ஸாஸ வ்ராவ ஶிவஷ்ட்ரஹ்மாதேத ॥௨॥ கய்யாதத்ர

விஶேஷேண தேராதனம் களதந்ததம் ஹி ந: । வாயம்

வாயபேவி ப்ருஹத்து ஶ்ரீஸ்ஸ்ரீ ஸுமாஸ்யா ॥௩॥

ந த்வதிஜயாய தஸ்ஸாகம் தவாந்நஸ்ஸதஸ்ஸதா । ஸம

யஸ்ரீ தேராதஸ்ஸிதா தேநா ஸம்யோ ஸம்யோ விதீயு

தே ॥௪॥ ஹிதாவதேவநாஸ்ஸாகம் க்ஷேத்ரஸ்ஸம் ஸம

வாந்து வக்ஷ । இதி ஸம்ப்ராயிதுதஸ்ஸதா ஸம்ஸிஸ்ய

தித்தீர்: ॥௫॥ ஶிவம் ப்ராக்ஸா ஸத்ஸம்ஹோஜ வதா

काङ्क्षित विग्रहः । उवाच मधुरं वाक्यं मुनीना
[illegible] संवृतः ॥ ८ ॥

सूत उवाच ॥

साधुपृष्टं मुनिश्रेष्ठैः सर्वैर्मुनिसत्तमैः । सर्वलोकहितं पुण्यं सर्वसिद्धिकरं शुभम् ॥ ९ ॥ यस्यां कृतार्था मुनयस्सर्वे पूताश्च सादरम् । यथा श्रोतॄन् महासिद्धिर्भवतां भवनाशिनी ॥ १० ॥ शिवस्थानानि रम्याणि दैवतानि शिवस्य वै । शिवभक्तावदानानि तीर्थान्यपि शिवस्य च ॥ ११ ॥ श्रोतुं कौतूहलं यस्य वर्तते मुनिसत्तमाः । सन्त्यत्र [illegible] सर्वशास्त्रेषु निश्चितम् ॥ १२ ॥ तस्माद्भवन्तो मुनयः कृतार्थाः स्थ इति मे मतिः । वक्ष्यामि भवतामद्य शम्भोरमिततेजसः ॥ १३ ॥ स्थानानि हि विचित्राणि [illegible] । यथोक्तं देवदेवेन हरये चन्द्रमौलिना ॥ १४ ॥ तदद्य भवतां विप्राः कथयामि समासतः । इत्युक्त्वा सूत[illegible] [illegible] ॥ १५ ॥ हृदि देवं महादेवं चन्द्रार्धकृतशेखरम् । व्याघ्रचर्मपरीधानं जटामुकुटमण्डितम् ॥ १६ ॥ भूतिभूषणदीप्ताङ्गं रुद्राक्षमणिभूषणम् । [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] स्फाटिकीमक्षमालिकाम् । भुजंगं भुजगेन्द्रश्च दधानं करुणाकरम् ॥

[illegible] । [illegible] 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑍇𑌷𑌜𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 [illegible] । 𑌨𑌮𑌃 [illegible] ॥ ௨௦ ॥

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 [illegible] । 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௨௧ ॥

[illegible] । 𑌨𑌮𑍋 [illegible] ॥ ௨௨ ॥

[illegible] । 𑌨𑌮𑍋 [illegible] ॥ ௨௩ ॥

[illegible] । [illegible] 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௨௪ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷 [illegible] । [illegible] 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௨௫ ॥

[illegible] । [illegible] ॥ ௨௬ ॥

[illegible] । [illegible] ॥ ௨௭ ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௦ ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 । 𑌪𑍍𑌰-
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌵
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌵𑌦 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌮 ॥ ௧௨ ॥ 𑌨
𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾 𑌦𑍃𑌤𑍇 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 ॥ ௧௩ ॥
𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।

𑌶𑌿𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥
𑌇𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍀𑌤𑌟𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌟𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௧௬ ॥
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀 𑌚 𑌵𑌟𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌮𑍍𑌬𑌰𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 । 𑌶𑍍𑌵𑍇-
𑌤𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑍂𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥
𑌕𑌮𑌲𑌾𑌲𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 । 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾
𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥ 𑌶𑌾𑌲𑍀
𑌵𑌾𑌟𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑍀
𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௧௯ ॥ 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯
𑌤𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌲𑍋𑌚𑌨 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯
𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌪𑍁𑌰𑌂

𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿 𑌶𑍋𑌣𑌪𑌲𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍀𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌶𑌤𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾
𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌮𑍋𑌪𑌨 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌾𑌭𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰
𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀 ॥ ௪௨ ॥ 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌨
𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௩ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌰
𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌵𑌯𑌾
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌉𑌭𑌾𑌷𑌾𑌣𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌜𑌵
𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌾 ॥ ௪௫ ॥ 𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌵𑍀𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌹𑌾𑌯𑌕𑌃 । 𑌪𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌗𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂
𑌪𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௬ ॥ 𑌵𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍋𑌵𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍 ॥ ௪௭ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋
𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌂𑌭𑍀𑌕𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௪௮ ॥
𑌕𑌂𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑍋𑌰𑌣𑌤𑌃 ।
𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌪𑍂𑌰𑌾𑌯 𑌜𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌪𑌾𑌂𑌶
𑌪𑌾𑌤𑍁 ॥ ௪௯ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑍍𑌸𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 । 𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌨
𑌚 ॥ ௫௦ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌕𑍃𑌪𑌾
𑌭𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂

பவேத் ॥ ௫௧ ॥ அவிமுக்தாதிதேஶேஷு யத்ஃபலம் ஜபகோ-
டிபி: । லப்யதே தத்ஃபலம் விஷ்ணோ ஸக்ருச்ச்ரவணமாத்ரத: ॥
கோதாவர்யாதிதேஶேஷு நைமிஷாதிவனேஷு ச ।
யத்ஸஹஸ்ராப்திபி: ஃபலம் விஶிஷ்டே தத்பவேத் ॥
அவிமுக்தாதிதேஶேஷு யத்ஃபலம் ஜபகோடிபி: । தத்ர
காலமாத்ரேண தத்ஃபலம் லபதே ஸதா ॥ கங்காதி
புண்யதீர்தேஷு ரவிசந்த்ரோபராகயோ: ॥ ௫௪ ॥
வேதவித்ப்யோ விஶிஷ்டேப்ய: ப்ராஹ்மணேப்ய: ப்ரதிபாதி-
தை: । தனைர்லப்யதே புண்யம் தத்ர தச்ச்ரவணமா-
த்ரத: ॥ ௫௫ ॥ லப்யதே நாத்ர ஸந்தேஹ: ஸத்யமுக்தம்
மயா ஹரே । அஶ்வமேதாத்யா: க்ரதுஶ்ரேஷ்டா: ஸாங்கோபாங்கா
ஸதக்ஷிணா: ॥ ௫௬ ॥ தபோபிருக்ரைர்கோரைஸ்தீவ்ரை-
ர்வர்ஷகோடிஶதைரபி । நந்திகேஶ்வரவாக்யாத்வா ஶிவ-
க்ஷேத்ரநிவாஸத: ॥ ௫௭ ॥ ததா ஶிவபுராணம் ப்ராப்ய
ஸ்நாத்வா ஸ்நானம் ப்ரணிபத்ய ச । ஸ்நாநாதேவ ஸம்ஸாரம்
நிஸ்தரேத்புத்தநந்ததாம் ॥ ௫௮ ॥ யதா ஸமுத்ரேஷு
ஸர்வேஷு பர: ரத்நாகரோ மத: । ஸர்வேஷ்வபி
ததா வேதானாம் ஶ்ரேஷ்ட: ப்ரணவோ யதா ॥ ௫௯ ॥ யதா
ஸ்நானம் ஸர்வதீர்தானாம் விஶிஷ்ட: ஶதகோடிஷு । ததா ஶிவ
புராணஸ்ய ஶ்ரவணம் ஸர்வதீர்தஸமம் ॥ ௬௦ ॥
தஸ்மாத்தத்ஶ்ரவணம் லோகே ஸ்நானம் தீர்தம் பவேத் । ஶ்ரு-
திஸ்ம்ருதிஷு யே ப்ரோக்தா அவிமுக்தாத்யஶ்ருதா: ॥ ௬௧ ॥

தேஷாமபி ப்ரியதமம் மம தம் வித்தி மாதவ । தத்ர பூ
ர்வம் மமஜ்ஞ: ஸ்ருஷ்ட்வா காமோऽபி மோஹநம் ஜகத் ॥ ௬௨ ॥ பூ
ஜயாமாஸ ஸாரத்யா ஸஹ த்வேஷ்டாஸ்தி கேஶவ । ப்ரா
ர்தயாமாஸ மாம் பக்த்யா தத: ஸ்துதிபிராதராத் ॥ ௬௩ ॥
ப்ரணம்ய தண்டவத்பூமௌ பத்தாஞ்ஜலிபுடோ விபு: । ஸ்து
த்வா ஸ்துத்ய தஹவேஶ விஶ்வஸ்யைககாரண ॥ ௬௪ ॥
ஸதாஹம் பூஜயிஷ்யே த்வாமத்ர ஹேமஸரோருஹை: ।
உமயா ஸஹ புத்ராப்யாம் வ்ருஷபேண ச நந்திநா ॥
ப்ரமதைரமரை: ஸார்த்தம் நித்யம் ஸந்நிஹிதோ பவ ।
இத்யாஜ்ஞப்தோ விதாத்ராஹம் ப்ரஶ்ரயேண மஹாமதே ॥
ததாஸ்த்விதி வரம் ப்ராதாம் ப்ரஹ்ருஷ்டேந கருணாமயாத் ।
தேநாஹமத்ர ஸததம் ஸஹதேவ்யாऽவிஶேஷத: ॥
பூஜித: கநகாம்போஜைர்முக்யைர்மத்தாநவஸம்ப
ஈவை: । நிவஸாம்யத்ர மயா ஸாயம் ஸம்ஸ்துத: பரமர்ஷி
பி: ॥ ௬௫ ॥ யஸ்மிந் தத்ர ச மத்யாஹ்நே விதிவத் ஸ்நாந
மைஹவம் । மமோபகே மஹீயஸ்தே நாத்ர காயயா விசா
ரணா ॥ ௬௬ ॥ ஶத்ருஷ்வபி யஸ்தேஷ்வத்ர ஸிம்ஹே ஸந்நிஹி
தஸ்ஸதா । ஶாஸ்த்ரீ வாஞ்சிதம் ஸர்வம் ஸஜதா மச்சரண
தா ॥ ௭௦ ॥ ஸ்நாநஶேஷம் ஸமேத்யேஷ கஷாயிஸ் ஸ
ரணம் மம । பார்ணீகபாரோ சாஹம் ஸதா ஶிவபாரா
ஹியே ॥ ௭௧ ॥ நிவஸாம்யத்யாஸாயம் வரம் விதி ரமா
பதே । க்ஷிதிஹம்ஸ ஸ்திரோஸாபோ நாஸ்தி மே தத்ர
ஜாக்ஷவீ ॥ ௭௨ ॥ ஸர்வதீர்த்தம் ஸமோபேந ஸ்நாநமைஹவ

மவ்யாத । தத்ர மாம் பூஜயித்வா த்வம் ஜயிஷ்யஸி தி³தே ஸுதாந் ॥ ௭௨ ॥

ஸூத உவாச ॥

இத்யுக்த்வா விஷ்ணவே ஶம்பு⁴ஸ்ஸாக்ஷாத் ஸஸுஜமத்ரஹ: விவேஶ ப⁴வநம் ரம்யம் ஸஹிதஶ்ஶைலகந்யயா ॥ ௭௪ ॥ இதி ஶம்போ⁴ர்வச: ஶ்ருத்வா விஷ்ணுர்விஶ்வாமரேஶ்வர: । வைகுண்ட²ம் ப்ராப ப⁴க³வாந் ஹாவிதை³த்யப⁴யம் ஸுராந் ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம் ஶிவபாத³ மாஹாத்ம்யே ப்ரத²மோऽத்⁴யாய: ॥ ௧ ॥

அத² த்³விதீயோऽத்⁴யாய:.

முநய ஊசு: ॥

க்வ தச்சி²வபாத³ம் ப்³ரஹ்மந் கேந வா நிர்மிதம் புரா தத்ர கே முநய: பூர்வம் பூஜயந்திஸ்ம ஶங்கரம் ॥ ௧ ॥ கிமர்த²ம் ப⁴க³வாந் ப்³ரஹ்மா தபஸ்தேபே ஸுதா³ருணம் । காம்வா ஸித்³தி⁴ம் அவாபாஸௌ தத்க்ஷேத்ரம் கிம்விஶிஷ்யதே ॥ அவிமுக்தாதி³ தே³ஶேப்⁴ய: கத²ம் ப்ரியதமம் விபோ⁴ । கிமாயாமம் கியத்³தூ³ரம் கிம் வைப⁴வமநுத்தமம் ॥ ௩ ॥ தத்ஸர்வம் ஶ்ரோதுமிச்சா²மோ விஸ்தரேண ப⁴வத்³வாக் ।

ஸூத உவாச

காவேர்யா உத்தரே தே³ஶே ப்ராக³ம்போ³தே⁴ஸ்து பஶ்சிமே த³க்ஷிணே ப்³ரஹ்மஸம்பா⁴யா ஜாஹ்நவீஸ்த்ரி பஶ்சிமே । க்ஷேத்ரமே

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥௫॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾-
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾-
𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥௬॥ 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌾𑌤-
𑌕𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌹𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕-
𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌵𑌾𑌪𑍀 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௭॥ 𑌸𑍌𑌰𑌾𑌹𑌿𑌰𑌾𑌗𑌾-
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑌾-
𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌭𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥௮॥ 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌶𑍍𑌚
𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌂𑌸𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 ॥௯॥ 𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋-
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑌨𑍀𑌨𑌾𑌤𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿 । 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌵𑌨𑌸
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌗𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥௰॥ 𑌤𑌤𑌾𑌲𑌤𑌾𑌲𑌹𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌲-
𑌕𑍇𑌤𑌕𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌦𑌲𑍀𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌕𑍇𑌰 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃
𑌕𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௧௧॥ 𑌪𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌹𑌾𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾-
𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂
𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ॥௧௨॥ 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌕𑌾-
𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃
𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௧௩॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌪𑌶𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௪॥ 𑌹𑍀𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌾𑌂-
𑌕𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍈𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚
𑌤𑍍𑌵𑍃𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥௧௫॥ 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿-
𑌸𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁𑌷𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇-
𑌤𑌾𑌶𑌾 𑌶𑌾𑌕𑌿𑌨𑍀𑌡𑌾𑌕𑌿𑌨𑍀 𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌨

ஶாஸநேந ஶௌநகஸ்ய । தத்க்ஷேத்ரம் பாவனம் தத்ர
ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரம் ஸத்ரம் ॥ ௧௭ ॥ ஸர்வே மஹர்ஷயோ தேவ
ஶ்ருத்வா தபஸ்ஸு । காஶ்யபாத்யா மஹர்ஷயஸ்தத்ர
ஸத்ரம் ஸமாரப்ய ॥ ௧௮ ॥ ந தத்ர வஸதாம் க்வாபி
ஶுச்ருதம் ஸமபவத்க்காக । க்ஷேத்ராணாம் ச க்ஷேத்ரம்
ஸமுத்பன்னம் தத்ராபி ॥ ௧௯ ॥ கலிதோஷாபஹம் தேஶம்
வக்துமர்ஹஸி தபஸ்ஸு । கவிராஜாஜிஷ்டோஜ்யோதிஷ்டோம
பஞ்ச ஜகத்த்ரயாணாம் ॥ ௨௦ ॥ ஸர்வதுஃகவினாஶனம் விராஜ
ஜோதிர்லிங்கம் ஶாஸனே । யத்ர தேவோ பஶுபதி தம் ப்ராஸாதமு
நயந் க்ஷீணகல்மஷாஃ ॥ ௨௧ ॥ தேவர்ஷிமுநிஶ்ரேஷ்டைஃ
பூஜிதம் புராணாத்மகம் । நிர்த்தூதம் ஶிவனிவாஸம்
லோக ஹிதைஷிணா ॥ ௨௨ ॥ கலிதோஷம் ஶிவலிங்கம்
ப்ரஜாதிப்ய தீர்தகோடிகா । ஸ்நாநாதி தேவதாநி
நிர்மிதாநி ஶிவேந து ॥ ௨௩ ॥ ந தத்ர லோகாந்தராணி
ஸ்வர்கதானி ஸ்வயம்பூர்வா । ப்ராபகோடி ஸர்வஶோ
க்ஷாகஸ் த்ரைலோக்யாதிஷ்வபி ராஜாஃ ॥ ௨௪ ॥ ஸமுத்ர ... திலம்
தேஷு விஶிஷ்டேஷு ஸ்தீர்த்தாஃ । பஶவஃ ... தீர்த்த
க்ஷீ ப்ராப்யம் வா ஸமஸ்து ॥ ௨௫ ॥ ஶாஶ்வதம் பதமுத்தமம்
யே ஜநாஃ ஸர்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞாஃ । ... த்ர விஶேஷேண ...
ஶோஷணக்ஷ்மா ப்ரயாஸம் ॥ ௨௬ ॥ ... வ ... ஶா
ஶைவ ஜாபாஸ்ம்ருதய ஶாஸ்த்ரஃ । வஸிஷ்ட வாமதேவஶ்ச
கஶ்யபஶ்ச வாமதேவஶ்ச ॥ ௨௭ ॥ ... ஜோதிர்ப ... ஶ்ச
ஜஹ்னு ப்ருதுராஜகஃ । கஷ்டாபத் ... ... நா ...

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌦𑍇𑌕𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌸 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌵𑍇𑌦-
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍇𑌵-
𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌶𑌤𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍀𑌯𑌜𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰-
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑍇𑌨 𑌜𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌕𑍈𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣
𑌜𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾 𑌸𑌹 । 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤-
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮
𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 । 𑌸-
𑌮𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌨𑌵𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 ॥ ௩௨ ॥
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 । 𑌸𑌹𑌾-
𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌈𑌶𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥ ௩௩ ॥
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿-
𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌅𑌥 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁-
𑌣𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌸 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌾𑌵𑌿-
𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍀-
𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩௫ ॥ 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾-
𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨-
𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥ ௩௬ ॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ௩௭ ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌂
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌷-
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯𑌿𑌵𑌤𑍀𑌨𑌵𑍈 ॥ ௩௮ ॥ 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁-
𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 । 𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌜𑌨𑍀

த்ரிஶூலஹஸ்தஸ்ய தே ஸந்நிவஸந்தோ ॥ ௩௯ ॥ ஸர்வதைவ ப்ரதி
தி நம் வக்ஷ்யாம: பாபஜாதநிவ்ருத்தயே । ஏவமாஹ புராஹ விஜ்ஞா
நாஸ்ஸர்வம் நக்ஷா ஶிவாலய: ॥ ௪௦ ॥ இது யயுக்யோகதம் ஸ
ர்வம் ஶிவஜ்ஞாநஸேவாபூர்வ । ஸர்வஸந்தோ ஸந்நிதௌ ஸேஷா
ஸர்வம் ஶிவபாரமேஶ்வர ॥ ௪௧ ॥ நக்ஷா ஸ்தம்பக்ஷா விஶேஷா
ஸம்ப்ராப்ய ப்ரஸவமாஹநாக । ஸர்வஜ்ஞாநேவ ஸந்நிவேஶ ஸ்தா
ஸாநம் ஶிவபாரமாஹ்யம் ॥ ௪௨ ॥ ஹஜ்ஞாமஸ்வரமேவ
ஸ்வமாஹாவிஶேஷயே ।

இதி ஸ்ரீ-ஸாந்தபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபாரமாஹாத்ம்யே த்விதீயோऽத்யாய: ॥

அத த்ருதீயோऽத்யாய:

அதா தஸ்ய ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வஸௌக்யஸௌக்யதம் சஜ்ஞம் ।
தபஸ: காரணம் யஸ்ய ப்ர ... வேத ... ஸ்தா: ॥ ௧ ॥
பாபாவிஶிஷ்டஹுதவாஹ ... ப்ரக்ஷம் ... ப்ரவிஶ்வ: ।
யதாவஸேவும் ஸர்வலக்ஷ இதி ... ஸேவஸா ॥ ௨ ॥
நாமஸ்ய கிஞ்சிதமேஷு ... ஜ்ஞாநம் ஜகக்ஷ ஸவ்யக்ஷ ।
விஷ்ணுப்ரமுகா ஸ்ரீநாஸ்ரஷம் ஸ ... ந்தி ॥ ௩ ॥ ஸ்ஸ
ஜாஜஸேக: பா ... ஸ்ததிஷ்டேகேஶ்வர: ।
கயஞ்சிக ... ஷ்டா ... ஸம் ஸர்வ
ஸமேஶ: ॥ ௪ ॥ ஸம்ஸோ ... ஹாஸேவ விதாநந்

ப_னாக்ருதே: । தயா விஶ்வமேவாக்ராந்தேந ஶ்யா கிஞ்சிஞ
வ்ருஜ்யதே ॥ ௫ ॥ வ்யாப்திஶக்தி: காலதா_நாஹ_ருக் ௨௨
கோவாந்தி விபக்ஷ்ருக் । ஈஹம் ஹி ப்ரயோ௨ஶா ஜாதோ ஶ்யா
லவ_ும் விஸ்ருக்ஷ்யதே ॥ ௬ ॥ இதி விசயதல்வஸ்ய ஶஶ்ரு
ணோ காவிதம்ஹநா । ஶாஐல்லேப்திகவஸ்ஸர்ஶா த்ரிணேத்ரா
வா புதாஹ_ுஜா ॥ ௭ ॥ தாஶாமோஸ்ய ஜமஸாதா லவ_ுர
ஹாண ஹாஷ்டிதாம் । த்வ்யாம்பரஸ்ய மாமோவாஶய_ுபு
நூவதம்வஸிஸாம் ॥ ௮ ॥ கா கம் க௨ஶுவத்ராக்ஷேத்ரம்
ப்ராஹ லஹவஷி_ுத: । ௨௨ ஜநூவியே விஷ்ணு ஶம்மோஹாரா
நநூரவிண: ॥ ௯ ॥ ஸர்வஸ்தீதி ஶாம் மோக்கே ஜமா
ஶம்வ௨யீதி௨ஶாவஸ்வா ஶாம் விநயீம் ஶம்ஹாநு_ுாஶக௨_ு
வியாயமே௨ ॥ ௧௦ ॥ கவயா வியிரஸள தேவி ஶக்திஶா_நஸ்த
ஸாநூநி । தேஜோராஶ்ரஸ்ய கஷ்டி௨ஜ்யதே வஜா
நிஶ_ுஜ: ॥ ௧௧ ॥ தத்விஞஹம் வயா ஶக்த்யா நித்யம் திஷ்டதி
கேவஜ: । தத்ர ஶாம் வியிநா ஸாய_ுாம் வ_ுஜயஸ்வதி
ஶாம் வஞநு ॥ ௧௨ ॥ மேஷயாஶாஸ்யதே ஸூர்நு ஸகாஶம்
வரமேஶ்வர: । தேநாஹம் ஶக்திரஸ்மீஹ கவம் ௨யா ஶக்திஶாநு
ஹவ ॥ ௧௩ ॥ வஜ்ஜாய_ுா வரமேஶஸ்ய ஶுத்தாவஸ்தஜஸா
ஸ்திதம் । ஐத்யாகண்ய_ு வசஸ்தஸ்யாஸ்யாஸாகம் ஜிஜ்ஞா_ு
ஸா: ॥ ௧௪ ॥ யத்ராஸ்தே தேஜஸாம் ராஶிர்ஜ்ஞாநதிஷ்ரா
வஹ: । ஜமாஶாம்பிரயோக்யம் வஜ்ராகா_ுா நமோகாபிஷ்: ॥

த்விதீய உள்ளாஸ:.

ஶ்ரீகள விபிஞ்சி: வஜ்வக: தத்ஶக்திரஹாவிஶள । ஈவ

தேர்தாம் ஜக்³ருஹ்வும் பஶ்யாஸ்ததா³ விஸ்ம்ருத்யதே ॥ ௧௬ ॥
க்ருதாஞ்ஜலேர் ஶிவேநாக்³ரே தேஜோராஶிமஹத்க்ஷயம் ।
தஸ்மிம் ஸம்ஶயம் சி²ந்தி⁴ ஸூத ஸர்வார்த²கோவித³ ॥ ௧௭ ॥

ஸூத உவாச ॥

யதா² ஶிவோ ஜக³த்³ப⁴ர்தா நித்யேநைவ விநிர்மிதம் ।
விஶிஷ்டம் ஸர்வலோகேஷு நித்யம் ஸ்தா²நவதா³ஷ்டயம் ॥
நாஸ்தமேதி ஜக³ந்நாதோ² நோதே³தி ச ஜக³த்ஸ்தி²த: । வாரா-
ணஸீ ச ப்³ரஹ்மாத்³யா ஸதா³ ஶிவபுரம் மஹத் ॥ ௧௯ ॥ த்ரி-
கோடிகாவ்யாப்திமேதத் நித்யம் ஸ்தா²நவதா³ஷ்டயம் ।
தத்தேஜோராஶிரூபேண ஸதா³ தீ³வ்யதே த்³விஜா: ॥
அஸ்ய ஸாகம் ததா² ப்³ரஹ்மா ஹரத்ர்யா வர்ணரூபயா ।
ஸ்தா²நம் ப்ரத³க்ஷிணீக்ருத்ய நமஸ்க்ருத்ய க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ யதா²ம்
வாரணீவேர்யாத்³ரி ததா² தத்ப்ரதிஹாஸதே । ப்ராகார
கோ³புராத்³யம் ஸகக்ஷ்யாமிந்த்³ராதி³கம் த்³விஜா: ॥ ௨௨ ॥ தே-
ஜோமயம் ப்ருத²க்ப்ருதே²ஶ ததா² பரமேஶ்வரம் । ததா²விய-
மணிதோமஸங்காஶிதஸரோவரம் ॥ ௨௩ ॥ தீர்த²-
ம்யதி³க்ஷக்ஷோக்ஷஸ்தோஸோபாநஸங்கீர்ணம் । ப்ருத²க்ப்ருத²க் விசி-
த்ராந்தக்ஷோக்ஷாம்போ⁴ஜக²சிதாஶய: ॥ ௨௪ ॥ ஸர்வஸத்த்வா
ததா² ஸாகம் ஸஸ்நேஹ விஸ்மிதமாநஸ: । விவேஶாம்ப³ர
மத்⁴யஸ்த²ம் ஸ்தா²நம் ப்ரவேஶேஷ்டித: ॥ ௨௫ ॥ ஆரோஹ்யோந்ந-
ஹ்யநக்ஷத்ராகோ³தா நாதி²நா வேத்ரபாணிநா । ப்ருத²க்ப்ருத²க் ஶிவம்
ஸாம்ப³ம் ந காமாராராவாஹாஸ்மஹி ॥ ௨௬ ॥ கேவலம் ப்ரம-
யாது ப்³ரஹ்மா ப்ருத²க்ப்ருத²க் விக்ருதாக்ருதீந்து । யத்ரயம் மியயா-ம்

ப்ருச்யா: பரிவாரெர்யுக்தா திஷ்டய ॥ உஎ ॥ ஶுத்ராஞ்ஜா
தீதம் ஸ்யாநம் நவெதொऽத்ருஷ்டிர்த்ருஶ்யதெ । இதி தத்வசநம்
ஶ்ருத்வா ப்ருச்யாஸ்ஸீதவத்வயுக்தய ॥ உஅ ॥ வஹாஷ்டிரெ
ஶிவஸ்யாஜ்ஞாகாரிண: க்ருபயா விபும் ।

ப்ருச்யா ஊசு:

ஶிவொ ந த்ருஶ்யதெ பவெத்யுக்தாத்ருஶொஶாக்ரு
தாக்ருதி:॥ ஸநாதநெ நவிஶ்ஶுஜெஸ்யு வெஷ்டாரெஞரவி
த்ருஶ்யதெ । ஶிவஸ்ய காரணெ தத் ப்ருஹ்மவிஷ்ணாதி நாகி
நாம் ॥ கo ॥ ஶிரஃகமாராநாம் பங்க்தய: பரிஜா
ஶ்ரு தி । கொ ஜாநீயாத்ரஶாகாஶம் க்ஷயதீரம் த்ரியொவ
நம் ॥கக॥ ஹ்க்ஷ்மந்ம் பரம்ஶம்ஶம் காரணாரவிந்தரயம் ।
கிஶயம் ஶொஷிதஸ்ஸ்ய: கஷ்டயொऽஸ்யாகஶ்ரு த: ॥கஉ॥
ஷிதுக்ஷாவெதஶொஷதச்ச்லவஶ்யர விபொऽயநா । கந
யா வந்தவத்ராக்ஷ்யா ஹக்ஷிஹாவநயா ஸஹ ॥ கங ॥ இத்து
க்தம் ப்ருச்யாதீநாம் நக்திகெஶாரயாயிநாம் । க்ஷணம்
ரதஶொஷஸ்ஸநு வகெ ஶம்ஶொரவாஸந்த்ரெ ॥ கச ॥
தீரெய விகஶிதாம்பொஜெ க்ருபாஸாகர நாஶகெ । ஸாங
கா தெவ்யா வபொ ஶித்ருதா ஸாயாய ஶநஶ்ருஷு ॥கரு॥
ஸ்வத்வர்ணரீகஷ்யஸ்யகர்ணீகாஞரவ திடநம் । வத
ஹர்ஜஞம்சுதந்ருகஷாவிஷஶீதாஷகு ॥ கசு ॥ நீஷத்ருவம்
ஶஶிதாயம் தெஜொராஶிஶுநவெஶு । யாபஶாந ஸ்ரீர
ஞஸ்ய தாத்ருஶெஶ்வ ஸஹாயயா ॥ கஎ ॥ உபாவிந

ஸ்ய தஸ்யாஶ்ச வேதோஹதீர்திமேவச । ஶர ஸ்தாஸ்ஜ
வாக்யம் ஸ்கந்தம் வக்ஷ்யேஹகம் ॥ ௩௮ ॥ ஸ்தவனம் வ
ஸீக்ஷ்யாஶ்ச ஶம்ஹாராகாஶமத்யஶஸ: । ப்ரவஸீத்தூல தேவ
ஶோ விஸீதேஜோஸ்ராஜவேதஸ: ॥ ௩௯ ॥ ஹேமீவஷ்டதாமா
நாம் ஶாஶ்வ்ரதவைஸ்ரதீரஸ்ராஸ: । தவேவ வீணாவேணா
திவாக்யநாஜே ஶேஹாநாம் ॥ ௪௦ ॥ பயீர்கஜநதீஶ்சம்
ஶ்ருதம் மாநக்ஷிஜீத்து । ஜஜம் ஸீரா ஶம்வாநாம் ஸ்துர்
ணாம்ச நிஷநா: ॥ ௪௧ ॥ காஹ்ஞாநாஶேநகாநாம் நிவேஷ்டா
ஷேஷாவத்ரவஹதே: । ஶ்ராகா வாக்ய ஶேஹாநாம் யஜ்ஞநா
தீர்பவாஶ்ச ॥ ௪௨ ॥ உத்தீர்த்ய நயநஶ்ரேணீம் தடா
காம்பாஶ்ராஹாணீவச । பஹி: ப்ரவதக்ஷயாஸாவ வே
தோ வக்த்ரம் ஸமோஜஹே: ॥ ௪௩ ॥ ஶ்ருதிராஸீத்வஸம் வ்யய
ரவிபிம்பகதம்பவச । வ்ருஷம் வரஶாஸாய ஶிவஶம்த்ர
கஶாயர: ॥ ௪௪ ॥ ஸஸம்த்ரஶம் ஸஶீர்ஷாய தேவ்யாஸஹ
வத்ஸ்தேஹாவ: । தணவச ப்ரணநாஶாஸ்ஸ ஶோஹாஶுர
ஹ்ராரதம்ஷ்ட்ரதஃ ॥ ௪௫ ॥ ஶ்ஶ்ஷீ கராஞ்சீம் பயா
தத்ஶுராவாதஶஸ்கம் । தேவதேவம் ஜகந்நாதம் வ்ருஷ
ஹோர்வரீ ஸம்ஸ்தித்து ॥ ௪௬ ॥ ஶரதீர்த்ஶஶ்த்ஸ்யம் கே
ஶாஸ்ஶிரீஸந்நம் । நிஷண்ணம் கஶாம்காலவத்நாம் ஹோஜ
ஶ்ணத்து ॥ ௪௭ ॥ வம்தாங்காரஸ்ஶாதாஷீம் தவீதீம் ஜட்டா
ஜகம் । கஜேந்த்ரஸ்ஸ்ரநாஸீக திவகாயிதவோவாத்து ॥ ௪௮ ॥
ஶ்ரீ நீலஶீதவக்த்ரம் ஶுதோஜ்யாம் விராஜிதம் । ஹணா
ஶீர்ஷப்ராதாரஶேவ கணாஹோஜீந்த்ர கஸ்ணத்து ॥ ௪௯ ॥

ஸ்யமோ நகவொஸஜ்ஞாம் ஸாவர்ணஜ்ஞாம் ஸ்ரேநாஸாஷ் ।
நிஷீத்வஸ்ரவஸாந்யத்யயோ நாயதேக்ஷணாஷ் ॥ ௫௦ ॥
திஷ்யவஸவஸாஸாஸ்யு திரஸாரகநாஸிகாஷ் । ஸ்ரவமாவ
ண்யமஸாஜீ தடாகவிலேகாஜ்ஞமாஷ் ॥ ௫௧ ॥ ரக்தோத்வமஷம
ஸாயா வியாயகஸ்ஸாயாஷ் । ஸ்நஸ்ஸாஸ்ம்கோமாஸ்யவி
வஸ்மொஷ்வஸ்பேடாஜ்ஞமாஷ் ॥ ௫௨ ॥ நிராதம்கமஸ்ரீஷ் ம
ரஸேந்ரஸ்ணிஸ்விஷ் । வரஷாஸாஸ்ரேஷாம்க கரகோகநஷ
ஸ்யாஷ் ॥ ௫௩ ॥ ஷயாநஸ்நஸ்ஸாஸ்ஸா ஸ்ணஸ்யாவம் வரஸ்
யாஷ் ॥ கநஞாஸ் ஸ்ணிஸ்ரூத கம்கணாம்கிதஸாஸ்ஷணாஷ் ॥
வதோஸ்ஸ்ஜ ஸ்ஷாரொரஸ்ம ஸ்ளக்ஷ்கஸாரிணாஷ் । கந
வஸ்கோபிவஸ்ரஸ்ய நிநகாவயவஸ்ஸாஷ் ॥ ௫௪ ॥ த்ருவஸீ
வமிதேஷாரோஷரவஸ்விஸ்வஸ்மாஷ் । மம்ஸீரதரநாஸீகம்
வ்யாவ்யக்ருக்த்வஸ்ரவாவ்ருதாஷ் ॥ ௫௫ ॥ ஸாவண்யாஸ்ருதநிஷ்த்ரி
வதோஸ்மொரஸ்மஸேக்ஷபிஷ் । ஸாம்ஸமாவ்ருக்ஷம்ஸாமஸ்யெ
நூநவமெவிகாஷ் ॥ ௫௬ ॥ கரணாம்ஸாரஸ ஸம்ஸ்யி
க்ஷாரீ வரணஸ்ரியாஷ் । தஸ்ய வாஸாம்கநியா ஸ்ஷேகாஸ்ம
கஞமாஷ் ॥ ௫௭ ॥ பஸ்ஷவிக்ஷவிகாகாரா ஸாநூரஸ
நிஸாரீஷ் । உஷ்ஷ்நகாரநேக கோபிஸீயிகிவாடமாஷ் ॥
வ்யேக்ஷாவேக்ஷதகீவஸா ஸஸாஸா வநவஸ்ஸிகாஷ் ।
ஸாஞ்ஸிஞரவிமஸ க்ஷீஸ்ஞஸர்ணீயதாஷ் ॥ ௬௦ ॥ க
ஞகோரகஸ்ரஜநந்நக்ஷவஷக்ஷவம்க்ஷிகாஷ் । மரம்ஷஷ
நிஷஷாநஞ ஸ்ஞஸ்ர்ஸாரணாயரீஷ் ॥ ௬௧ ॥ ஸ்யமஸ்ளக்ஷ
கஸாரஸ்ரீ ஸாஸ்வவிதகாயராஷ் । கபல்யஷ் நிக்ஷ ஸாணிக்ய

லெரௌ லெயகவிஶ்ரேஷ்டிதாம் ॥ கஉ ॥ ஸுசேஸீநவலெநாக்தாங்க
காவகாஙஹ ஹாரா நதாம் । சணிஸ்ருஷிதடாபஙக கடகாஷி
வஷிஷ்க்தாம் ॥ கங ॥ களஸாஙவஸஙவஸநங விஸீணஜவ
நஸ்ரூலாம் । க்வணத்நகசாணிக்ய கிங்கிணீ லெசெலௌஜ்வலாம் ॥
நாநாவிபசணிலெஶ்ராத தாலாலொகாபிஸஜ்ஜதாம் । ஸவர்ண
ஹாரணஸம்பாக்தாம் ஸவுஸநிபுரெஷிதாம் ॥ கரு ॥
ஸவுரொலெகக ஜநநீம் ஸவுவித்யா ப்ரதாயிநீம் ।
தலெதா ஶலெஜ்ஜர ஷதநம் ஷஙாநநசாபிநீம் ॥ கசு ॥ ஸவுர
ஹாரணஸம்வஙா வாஸ்ருவெயாரவஸெவிதா । தததஶ்ர
ஹரவாந்து ஷ்ரூஹா செதவம் செதவீஸு தாவஹா ॥ கஎ ॥
ஸ்தகா பஷவிலெயலெயாஸ்திலெஷ்ர: ப்ராகஷுயாசஸ
ஶங்கரம் । கத்ரஷ்டவ்ரவம் காகத்ரஷ்டா ப்ராவம் செ
வக்ஷஷ: ஹலாம் ॥ கஅ ॥ கஙஶ்ரஹஷ்டவ் சாம் ஶம்லோ
கிம்காரம் ஶங்கராயநா । நஹிஶக்ஷ்ரா ஹவாந்து த்ரஷ்டம்
விநா ஹக்தி நிஷ்டிதாம் ॥ ககூ ॥ ஹவந்த்ரு லாதெர பஸ்ராஹக்த
ஸ ஸவெஷாம் ஶாராஃ வரஃ । தவ ப்ரஸாதஹீநஸ்ய
கெயம் சக்திஹவிஷ்யதி ॥ எ௦ ॥

ஸத்ய உவாச — ஜக்திஸாவஜம் தம் வீக்ஷ்ய தெவ
தெவஃ விநாகஹ்ருக் । வரம் வரய ஹத்ரெஜ ஷ்ரூஹாஸு
தாஸ்யாமி வாஞ்சிதம் ॥ எக ॥ ஜத்யுக்தம் ஶங்கரொணாஸள
ப்ரணஸ்ய ஹாவி தஜ்ஜவக । ப்ராயஷுயாசஸ தம் தெவம்
ஸ்ருஷ்டிஶக்திவெஞ்சிதாம் ॥ எஉ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌕𑌾
𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍋 । 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌭𑌵𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௭௩ ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿
𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵 । 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ॥ ௭௪ ॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃
𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌦𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ௭௫ ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌵𑌕𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௭௬ ॥ 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨
𑌸𑌸𑍍𑌯𑌜𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ ௭௭ ॥ 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇
𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௭௮ ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃 । 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶 𑌪𑌾𑌠𑌕𑌂
𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௭௯ ॥ 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾
𑌦𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 । 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ ௮௦ ॥ 𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍀𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌵𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ ௮௧ ॥ 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌪𑌠𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍋
𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

अथ चतुर्थोऽध्यायः

मुनय ऊचुः — कृपासागर [illegible] तीर्थं यत्त्वन्निवेदितम् । माहात्म्यं तस्य तीर्थस्य ब्रूहि पुण्यवतां वर ॥ १ ॥ सूत उवाच — वक्ष्यामि तीर्थमाहात्म्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वानन्दकरं पुण्यं सर्वसम्पत्प्रदं शुभम् ॥ २ ॥ मज्जनादेव जन्तूनां विशुद्धज्ञानदायकम् । अरुन्धती पुरा यत्र स्नात्वा सुदती निर्मला ॥ यत्स्नात्वा नारदः श्रीमान् सर्वविद्यार्णवोऽभवत् । निमज्ज्य यत्र भगवान् वसिष्ठस्तपतां वरः ॥ ३ ॥ [illegible] लोकमहांसोऽयं तथा तीर्थवरम् । श्रुत्वा शिवस्य माहात्म्यं [illegible] ॥ ४ ॥ [illegible] महाभागाः सावधानेन चेतसा । [illegible] ॥ ५ ॥ महामायाविनः क्रूराः कामरूपा महाबलाः । अयोमयप्राकाराः [illegible] विजिताः ॥ ७ ॥ [illegible] कदाचित् पर्वताकाराः कदाचित् [illegible] रूपिणः ॥ ८ ॥ कदाचिद् [illegible] रूपिणः । अजेयास्सर्वदेवानां विष्णोरपि [illegible] ॥ ९ ॥ उपद्रुतं जगत्सर्वं [illegible] । [illegible]

जगत्त्रयम् ॥ १० ॥ क्रन्दन्तो नाशमात्मनः सीदन्तो देवा-
स्तीर्णाः । पलायन्त परास्मस्मिन् विद्रुता दिग्दिक्षु
च ॥ ११ ॥ नाशक्नुवन् सुरा योद्धुं निस्त्राणाः
सुरसत्तमाः । क्षुधा निर्विद्यमाना यान्ति प्रतीकारविक्ष-
ष्टया ॥ १२ ॥ समुदायेन मिलिताः सोमार्क-
श्रां प्राप्य सुरर्षभाः । प्रविश्य विष्णुलोक-
सुरा जग्मुः शरणं हरिम् ॥ १३ ॥ विविधैः स्तुतिभि-
स्तेषां स्तुत्या नारायणो हरिः । सुराः प्रणम्य-
मानं स्तुवन्तो जगतां पतिमव्ययम् ॥
संप्राप्ताः स्वस्वकर्माणि सर्वे पापहताः । दीन-
नाशस्य रक्षाणां सुराणां तपस्विनाम् ॥ १४ ॥
श्रियालिङ्गितवक्षाः प्रसन्नः प्रभुः कृपाभीषणः ।
कस्मात् विनाशस्य कर्मणा सुरर्षभाः ॥
इति संश्चित्य मनसा प्रत्युवाच सुरर्षभान् । प्र-
हृष्टचेतसां देवान् गतिर्देवानां शृणु ॥ १५ ॥
इत्युक्ते ते सुरश्रेष्ठाः समूचुः प्रणताः सुराः
ऊचुः । देवदेव नमस्तेऽस्तु वाक्यं श्रूयतां प्रभो
त्वं गतिः ॥ १६ ॥ विष्णुरुवाच — नाहं क्षमोऽस्य
संहर्तुं न ब्रह्मा न शिवोऽपि वा । मायया चालि-
तं विना ... ॥ १७ ॥ अयं प्रजापति-
सुतो ... ॥ तेन चैतं प्रजा-
विश्वं बलं प्राप्ता ... ॥ १८ ॥ ...
... बलं वीर्यं हि ... ।

கஸ்மாந்நு ஹஞ்ஞாம் வஸயோர்வஸ்த தாந்நு வயம் ஹஞ்ஞா ஸக்ஷ ஸா: ॥ ௨௧ ॥ தேஷாம் பஹுஷ்ஷாதாரம் தேவம் ஸர்வபார யணம் । யக்ஷாஸஹ நாஸஸ்வமேத்யஸ பூஸாஷம் கரி ஷ்யதி ॥௨௨॥ ஸுத உவாச — இத்யாக்ஷா ஹரிர்ருத்ரா தேவஸஹ ராஜ்யம் வஷம் யயௌ। ராஜ்யம் த்ருஷ்ட்வா நஸ்ரு த்வாராவ்ருதம் பூஜயாமிவை: ॥ ௨௩ ॥ தாஷ்டாவா விஷ்விமேயஸ்வமேத்யஹாதேவம் ஸுராஞ்ஞம் । ஸா ரா உவாச — ஜய ஶங்கர ஸர்வஜ்ஞ ஜய ஶாஸ்வதவிநய॥ ஜய வேதாந்தஸாதீத ஜய தாண்டவபண்டித । ஜய ராஜ்ய ஜயாநந்த ஜய தேவநிவஹா்ண ॥ ௨௫ ॥ நமஸ்ஸோஸா யஜ்வாபாய நமஸ்ஸாக்ஷிவராயதே । நமோ ப்ரஹ்மாதி வந்த்யாய நமஸ்தே வராஸாத்வே ॥ ௨௬ ॥ யஸ்யாக்ஷ ஸர்வ திஷம் விஶ்வம் ஜாயதே யத்ர லீயதே । நம: பராநந்த தேஜ்யஷ வேத்யாய ஶார்வே நம: ॥ ௨௭ ॥ யதேஸ்யகாம் ஶோ ஜகத்ஸர்வம் யஸ்ய ஹாஸா ப்ரகாஶதே । கபாலிநே த்ரிபுராய ஜ்ஞாநகம்யாய தே நம: ॥௨௮॥ யஸ்ய ஸாயா ப்ரஹாவேந மோஹிதா வயதீஸ்வர । நஜாநீம: பரம்யாஸ நஸ்ஸாஹ்யம் விதாத்ஸநே ॥ ௨௯ ॥ கூவோராஜாந தேதே ந ஸஞ்ஜ்ஞ ஸாநிவாஸம்ஹவா: । யம் வாஜயிஷ்வா ஸாத்ர நம் ஜக்ஞிர தம் வயம் நாஸ: ॥ ௩௦ ॥ யஸ்ய ப்ரஹாவஸஜ்ஞா க்வா ப்ரஹ்மா வாயஸஹம் ஹரி: । வரிஜ்ஞா தம் ஶிரஸ்வாம் வீர ஸாவாத்ரநள க்ருதோதஷ்யளை ॥ ௩௧ ॥ தாஷ்ட்ரஸ்வயம் ஹவம் ராஜ்யம் ப்ருணாஸ்ஸஸாம் வயம் ஶிவ । கஸ்மாராா: ப்ர

ஸயா வீராः கநகாதி வபுர்த்தராः ॥ ௩௨ ॥ நாஶ்யஞ்ஞீ
ஜகத்ஸர்வம் பூக்த்வா தாநு ரக்ஷந்ஃ ப்ருெஹா । இதிஸ்தா த
ஸ்ஸாரமெணந்ரு்ஜழிஸ்ஹஸ்த த்ஸ௦வமெட: ॥ ௩௩ ॥ ஸஞ்ஜா
ஷஹஸ்யஜெயா ரஜ்ரு: ப்ராஹ்மாமோக்யாஶராயிவ: ।
ருத்ர உவாச — அயம் ஹி பரமோ தேவः யாஷ்டாகம்
பதிரஷ்டஸ்ஹம் ॥ ௩௪ ॥ ப்ருஸமெஞாஸ்டி ஸ்தாதிஶெமக
யரு்ஷ்டாகம் நிஜருரெஶ்வரா: । ஹநிஷ்யாதி க்ஷெணநா
ஹம் வராணாம் த்ரியம் ஶஹக ॥ ௩௫ ॥ தெவா
ஶஹஉம்:— தெऽஸரா ப்ருஹ்டெநந ஶதயெஜந
விஸ்தரா: । தாத்ருஶம் வேஷிஸூாய யாதவ்யம் தாநு ப்ரு
தீஶ்வர ॥ ௩௬ ॥ வசெநநச ஹாெஸந வீக்ஷெணந ந
வெநச । ஸ்டரெணநச தாநு ஹஞ்ஞம் க்ஷஶெஸ ஹரவாநு
ஸவாநு ॥ ௩௭ ॥ தயாவீ ஸம்ஹ்ருஶாயுாய ஹவிஷ்யாதி தவா
ஶரஃ: । ஹவிஷ்யதிச கொத்ண்ஸ்ஸஶெரா ரவநீரயः ॥
ரவிசந்த்ராவாஹள உகெக்ரு ஹயாஶ்ச யஜராஜய: । ஹவி
ஷ்யதி வியி: ஸாரதெதா தெவாஸ்தவ வஜாதய: ॥ ௩௯ ॥
இதி விஷ்ணோ வசஶ்ருக்வா தயாஸ்கிதி ஹரோऽப வீக்ஷ ।
தத்க்ஷணாதெவ தெ ஸவெரு ஸஞ்ஜாதஸ்தஜாதடநா ॥ ௪௰ ॥
க்ஷூராஹ்ய ஸ்ருந்நம் ஹளஶம் யக்வா ஶெரா ஶராஸநம் ।
க்ஷூஜாய வெவஷ்ணவம் பாணம் தெவதெதாஹிநிஸ்வெநः ॥
பயிரீக்ருதஜிக்ஷூெக்ரு ஸ்திரொஹரதாம்பாயிஸ்வெநः ।
ப்ருஜயொஜித காஶாஜ்ஞ கொடிகொடி ஸஶஜ்யாதி: ॥ ௪௨ ॥
நியடியள ஹரவாநு ரதெத்ரா ஜெஸ்தம் த்ரிவாரராக்ஷ

ஸாந்து । ... ॥ ௪௩ ॥ ... ॥ ௪௪ ॥ ... ॥ ௪௫ ॥ ... ॥ ௪௬ ॥ ... ॥ ௪௭ ॥ ... ॥ ௪௮ ॥ ... ॥ ௪௯ ॥ ... ॥ ௫௦ ॥ ... ॥ ௫௧ ॥ ... ॥ ௫௨ ॥ ... ॥ ௫௩ ॥ ...

𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍋𑌃 ॥ ௫௪ ॥ 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿
𑌰𑍋𑌗𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌸𑌃 । 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍇𑌜𑌸𑍍𑌸𑌾 ॥ ௫௫ ॥
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ ௫௬ ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌶𑍌𑌚𑍇 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌾𑌰𑌾𑌶𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿 ॥ ௫௭ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌧𑍀𑌰𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌯𑍋𑌵𑍀𑌚𑌿 ॥ ௫௮ ॥
𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌹
𑌵𑌾𑌸𑌃 । 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌦𑌾
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫௯ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌪𑌃𑌪𑍂𑌤𑍇
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌉𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌃
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 ॥ ௬௦ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌯𑍇 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௧ ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌜𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌃 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌞𑍍𑌚
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௨ ॥ 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌭𑌿
𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌜𑌪𑍇 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 । 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௩ ॥ 𑌵𑍈𑌹𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑍇 𑌕𑌿𑌂
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 । 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍍𑌯
𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌸𑌹 ॥ ௬௪ ॥ 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌶𑌾

காஹ்லாகாதுஷ்டி மாஸஸ்நாநதோ த்³விஜா: ॥ ௧௫ ॥ வித்³யா
ர்தீ² ப்ராப்நுயாத்³வித்³யாம் விபுலம் ஸஜ்ஜநா: । த⁴நா
ர்தீ² கிமந்யேந ததீ³யம் பாவநம் மஹத் ॥ ௧௬ ॥ ஜந்
மாந்தரஸஹஸ்ரோத்த²ம் மஹாபாபம் ப்ரணாஶநம் । ஸத்ய
க³ர்க்கம் ஸந்நிரீக்ஷ்யாஸ்தீ²யு தே³வதே³வ மாநவா: ॥ ௧௭ ॥
தத்ஸ்நாநம் பவித்ரம் வா ப⁴க்த்யா விஶிஷ்டஸித்³தா⁴ம் ।

இதி ஶ்ரீஸ்காந்த³புராணே ஶங்கரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபுரமாஹாத்ம்யே சதுர்தோ²ऽத்⁴யாய: ॥

அத² பஞ்சமோऽத்⁴யாய:

ஸூத உவாச — ஸர்வஸித்³தி⁴ மஹாஸாரா ஸ்தா²நே
ஶிவபுராதி³கே । தத்ரைகே த்ரிதஶீர்ஷம் வாணீ மஹே
ஶ்வரா ॥ ௧ ॥ விஶ்வயோநிஜ்ஞ யாதாரம் ஸகுஶலமஹி
மாக்ஷதீ । ப்³ராயஞ்ச நிக்ஷேபம் ஶக்திம் ஶிவமாத்ருஸம்பு⁴ஷ
ணாம் ॥ ௨ ॥ ஸவாநீம் ஹ்ருதயாம் மோஹே ஜஜாபமந்
த்ரராஜ: । தத: காலேந மஹதா ப்ரஸந்நா பரதே³வதா ॥
ப⁴க்தம் தத்³யோ வாணீ தப⁴ஸா தோஷிதாஸ்யஹம் ।
வரம் வ்ருணு மஹாஸாமே ஜ்ஞாநப்ராப்திம் தவேப்ஸிதம் ॥
ஸர்வஸ்த்ரீ உவாச — ஸுரா ஸுர மநிப்ரேக்ஷை: ப்ர
ஜநீய பதா³ம்பு³ஜே । நம: பராயை பார்வத்யை
ஜக³தா³த்³யை நமோ நம: ॥ ௫ ॥ ஶிவாயை ஶிவஸம்ப
ஸம்பூ⁴ஷணாயை நமோ நம: । ஜக³த்காரணரூபாயை

ஜம்பூ⁴ர்காரப⁴க்தயே || ௯ || நம: பரமேஶாய ஶம்ப⁴வே ஶிவாய பத்தமை: | நம: கல்யாணரூபாய காத்யாயிநீப்ரிய நமோ நம: || ௰ || இதி ஸ்துத்வா மஹேஶாநீ ஶாரதா³ பஶுபாலஜா | த்ரைலோக்யஸ்ய மாதா ஸ்தா²ஸ்யதி ப⁴க்தயே || ௧ || இத்யா கர்ண்ய வசஸ்ததா³: ப்ரணத்யாமேஶ ஶாஶ்வதீ | ஶ்ரீமஹேஶ்வரம் ப்ராஹ தராநாதம் சண்டிகேஶம் || ௯ || கஸ்மாதே³வ யாதா த்வம் பரமேஷ்டிநீ ஶாந்தீம் | ஶ்ரீமஹாதே³வ ஜக³த் ஸம்ஸ்ருஷ்டவேத்ய நமஸ்ய: || ௰ || ஶிவ ஶங்கர பரமேஶ பூ⁴தப⁴வ்யேஶ ஶிவ ஶங்கர | பர்வதாத்மஜா ஶாரத³ ஶ்ரீ ஶாம்ப⁴வீ | ஸர்வ ஸ்த்ரீய ஶக்தி வர்ணாமாக்ஷராக்ஷ || ௧௧ || தேவஶ ப்ரமாதா² ஸ்ருஷ்டி பஞ்சாக்ஷர தத்த்வ | ஸதா³ஶிவ மந்த்ராகாராமா || ௧௨ || மாநய ப²லே- ஸ்தா²ணு பிநாகபாணி ஶூலபாணி கேஶவ | த்ரயம்ப³க ஸர்வேஶ்வர ஸர்வ ஸர்வத || ஸர்வ உமாபதி- ஶம்ப⁴: த்ரிபுராந்தக விஶ்வேஶ நீலகண்ட² | ஸ்தா²ணும் விராஜித பஶுபதிம் ஸத்யோஜாதம் ஸதா³ | ஶிவ: || ௧௩ || தஸ்ய ஶக்தேஸ்ய வசந: தீர்த²ஜலம் ஜலதி⁴ | ஸ்நாத்வா ஶ்ரீஶாஶ்வத: நிக்ஷிதாதி மஹா ஸிந்து⁴: || ௧௪ || பூஜிதாநி ஸர்வதீர்த²ஸேவா விஸர்ஜ்யதேதி | வேதோ³க்ததா³நி ஸர்வாணி பாப வாசஸ்பதி² || ௧௫ || விராஜதே தே³வேஶ்வரீ ஶிவ தேஜோமயாத்மநா | தேஷாம் ஸ்வர்க³ம் ஸ்தா²நம் ப்ரபா⁴வம் பரமேஶ்வர: || ௧௭ || கிம் பரமாத்⁴யக்ஷ தா³யத்வே

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈
𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿
𑌗𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚
𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍈𑌃 । 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌵𑍇𑌣𑍁
𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾
𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑍈
𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌪𑌰𑍈
𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌜𑌟𑌾𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌸𑌂
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍌𑌪𑍀𑌨𑌕𑌣𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥ 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁
𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑍈𑌃 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌨𑌮
𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌚 । 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶
𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌨𑌮
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌚 । 𑌨𑌮𑍋 𑌦𑍂𑌰𑍇
𑌵𑌧𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌨𑍀𑌯𑌸𑍇 ॥ ௨௫ ॥ 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌶𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 । 𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌯𑍋
𑌭𑌵𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌮
𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌤𑌰𑌾𑌯 𑌚 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍌𑌷𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾
𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌥𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰
𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌮𑌹𑌤𑍀
𑌮𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌗𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 । 𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௨௯॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿
𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌰𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌮𑌞𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥௩०॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌸𑍍𑌤
𑌗𑍁𑌣𑌪𑍇𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌰𑌾𑌜𑌪𑍇𑌨𑌃 । 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿
𑌨𑍀𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌪𑍇𑌷𑍍𑌟𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌸𑌨
𑌕𑌾𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍀𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌕𑌵𑌤𑌾
𑌪𑍇𑌰𑌪𑍇𑌨𑌪𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍇𑌹𑌰𑌵𑌪𑍍𑌶𑌾𑌪𑍇𑌪𑍇𑌵𑌰𑌪𑌿 ॥ ௩௨ ॥
𑌕𑍃𑌪𑍇𑌤𑌾𑌵𑌚𑌾𑌪𑍇𑌰 𑌹𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍇𑌕𑌷𑌾𑌵𑌪𑍇𑌶𑍇𑌮𑌂𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍇𑌰 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌰॥௩௩॥
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍇𑌰 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌶𑍂𑌲𑌧𑌾 𑌸𑌹 । 𑌰𑌶𑍇𑌤
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑌪𑍇𑌪𑍇𑌸𑍍𑌵𑌚𑌾𑌕𑌿𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌓𑌰𑌂𑌶𑌾𑌨
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌶𑌾𑌰𑌶𑌿𑌵𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑌿
𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௩௫ ॥ 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯
𑌞𑌾𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤 𑌨𑍇𑌜𑌹𑌪𑍇𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾
𑌹𑍍𑌵𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑍇𑌶𑍋 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌮𑌹𑌂
𑌪𑌯𑌾 ॥ ௩௬ ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌮𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌸𑌰 𑌨𑌶
𑌸𑍍𑌤𑌃 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂𑌥𑌿𑌶𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌵𑌂𑌸𑌂
𑌶𑌯𑌾𑌃 ॥ ௩௭ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌶𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇 𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌯𑍇𑌯𑌤𑍇
𑌸𑌯𑌶𑍍𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௩௮ ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍇𑌰𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌨
𑌪𑍁𑌨𑌹𑌿𑌵𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥௩௯॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍇𑌰𑌶𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑍍𑌶𑍍𑌰𑌾𑌡𑍍 𑌜𑌂𑌦𑍍𑌯𑍋𑌃

ஸ ஷூஜாவதீ: ॥ ௪0 ॥ ஸோமஷ்டேகாதிபுமி ஶ்ரீகோது ஶ்ருதியதே ஶ்ருதிஷ்ட ஸீஜா: । க்ஷோணீபாது உஹதோ உஹீயாநவீ விஶ்வ: ॥ ௪௧ ॥ உஶ்ஶ்யதே ஹக்ஷாக்ஷா யதுயோ ப்ரம்மஹவாஹாக ஶிவ: । யதோயோரோ நிவுதஞ்ஹ ப்ராவ்ய காஙவா க்ஷஹ ॥ ௪௨ ॥ வஶ்யதி தக்தோகாஜ்ஜநயஷ்ஷத்ரு வாவநா: । யம் ஷ்ராவ்ய நிவதுஜெ கோயாவஜ்ஞவிஜ்ஜுதா: ॥ ௪௩ ॥ வேஜாஜ்ஜாநநிஷுஸ்ரபவாஜ்ஜாநதஶோவநா:। வஶ்யதி தத்ருதேவே ஶம் பரகோஜதவஷீுண்டு ॥ ௪௪ ॥ க்ஷநஞைநஜதுஸம்ஹயிது வணூ்வாக பஜெநவே । ஸ்தஜ்ஶிவவரேசாநம் வஶ்யதி வரகோயுத: ॥ ௪௫ ॥ க்ஷசெஷஜஶதாயாசெ நிகோுயெ நிரவநதேவ । உஶ்ஷெ ஶிவவரேஶாஹத க்ஷுத்தவ்யம் கஜநவிஹ்யதே ॥ ௪௬ ॥ கநய உனதுரு: ஸநிதயேத ஶிவஷத்ரு ஸாம்பஸ்ஸம்ஸாரகோதக: । நஶி க்ஷோவிஶேஷாத்ரு உதைத்ம் கயிதம் கவயா ॥ ௪௭ ॥ ஸெவஜெவ கயதெவாஷ ஷவ வரகேஶ்வர: । வஞ் ரீகவநெர் நித்யம் நதுநம் கரமதே கயத ॥ ௪௮ ॥ தத்கே ஸம்ஶயம் ஷீநிகாரண்யாத ஷாவித்ர: । ஸஷித உவாச—ஷ்வி ஸாக்ஷாதர ஹ ஶரஷெதநவிந யது ॥ ௪௯ ॥ ஷேவயா ஸ்யகோவ்யதவ்ய ஷூஜாயெதவ்ய காஷயக । ஸகோயாஶக்திஸம்ஶ்ரீ: பஹயா ஹவிஜோ தகோ: ॥ ௫0 ॥ ஷ்ராஹ்மணோ: விராவஷெ ஸகேஷ்டீ்ஷுக்ஷ: வர । தயெவ வ்யஷ்ட்வா ஜீவா: பஹவபவ

आध्याधिजाः ॥ ௫௧ ॥ सर्वानन्दस्य भक्तस्य नाथस्य शिव
सत्त्वादि लक्षणः । द्व्यादिवक्ष्याम्यहं ततं कथ्यस्य
सम्प्रकाशते ॥ ௫௨ ॥ कस्यापि त्वायि हस्तेतेव व्यञ्ज
कानि पवित्रिताः । स्थानानि सन्ति विविधानि षडा
धाराधियानि च ॥ ௫௩ ॥ दिव्यानि तेषु देवेशा
व्यज्यते स्व दिवासतां । विद्रुमं हृदयं भोजनं
विराट्संज्ञस्य हस्तसाराः ॥ ௫௪ ॥ तत्र नृत्यति
देवेशो हरेर्ज्ञः कान्तकं ददन्तु । घोरसंसार
सञ्चारविच्छेदकरनिवेदं ॥ ௫௫ ॥ शान्तानन्दं
शंहोः व्यावृत्ता दोषरहितः । शान्तं वैराग्यं
वीक्षा संप्राप्ताः कृतकृत्यताम् ॥ ௫௬ ॥ पद्म
मुद्राभिर्विव्यातं स्थानं शिवपरात्परं । विराज
मानस्वस्य ब्रह्मणःपरिपाशः किल ॥ ௫௭ ॥ यः सृ
ष्टि परं स्थानं पादरावृत्तिवर्जितं । पद्मं मुद्रां
शिवेति देवाः शुभे स्वयम् ॥ ௫௮ ॥ मुद्रा
भेदं विनायस्य पादाक्रान्तिप्ति गानवः । सहि मोहक्ष
णेनैव तीर्थक्षत्राग्नीवतां ॥ ௫௯ ॥ हिरण्य
हृदय मुद्रिति पाद्भिरप्राहारः । मुद्रा स्थानतया
सर्वे तत्त्वतक्षिराप्रवास्यते ॥ ௬௦ ॥ मुद्राविशु
द्धकानां शिवस्तत्र कृपानिधिः । नतं विना नरः
प्राप्नोति कृत्यं विनिर्मुक्तम् ॥ ௬௧ ॥ मुद्राहिनश्च
योगेश्वरस्य तत्त्विनिर्वेशम् । कृत्तिगीर्वाण
दृष्टिनाम्ना जन्मकोटिभिः ॥ ௬௨ ॥ काश्यां वा
वाराणसीके वा वानः क्षेत्रान्तरेष्ववा । उवा

ஸித: ஶிவோ மமேத்யுக்த்வா முக்திம் ப்ராப்தோ பவேச்ச ॥ ௬௩ ॥
ப்ராயாந்தி தத்புரமேவைஷ்வ ஶம்போராராதநாத்புவிஶ: ।
பூர்ணஸீகே ஸவேந்த்ரக்திரபி ஸாக்ஷாத்தத்ர ஹாஸ ॥
ஶ்ருண்வந்தோ ஶிவபுராணம் ப்ராயாந்த்யம் ஶ்ருண்வந்த: ।
தத்புநாதீநி கர்மாணி ஸம்ஸேவ்யா: க்ஷாதந ॥ ௬௫ ॥
தத்ராபு மோக்ஷாயிநோ விப்ரா: மநய: கபிலாதய: ।
ப்ரஜயந்தி ஶிவபுத்ர மஹத்த்வ ஶ்ருதிஸிந்தயா ॥ ௬௬ ॥
ஸுவிரேண விநிர்முக்த: ப்ராஸாதே தேநைவ மாயயா ।
தஸ்மாதநாதிஸம்ஸாரமாயாபாஶ விநாஶிநீ ॥ ௬௭ ॥
நக்ஷத்ரஸ்வா ஸாரம் யாக்ஷா ப்ராதுர்பயா கர்மம் பதம் ।
முக்திக்ஷேத்ரமிதி க்யாதம் தேந பாஶ்யவதாம் வரா: ॥
ந தஸ்ய வைபவம் வக்தும் ஜந்தும்ஶேதோபி । தஸ்ய
க்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வக்தும் க்யாஸோபி நக்ஷம: ॥ ௬௯ ॥
நவேந்து ஶங்கரஸாக்ஷாத்தேவோ ஜாநாதிவா நவா । தத்ர
யேவ நிவஸந்தி ஜநவோ முக்திதாயிநி மேஶாத்தாந்
ப்ரியே । தேகஜாநநஷ்வாநநாயிகா: மோதயந்தி ஸார
பாஶுபதிநோ: ॥ ௭௰ ॥ உத்தமேபி ஜந்தவே நந்த்ரா
ணிஹிவ்ருஜதி மேரந்தர்யாதாம் । தஸ்ய ஶஹுபதந
ஷஸ்மவேதத் காபதி க்ருபாபமேந மேவ ॥ ௭௧ ॥ பஶ்ச
பக்ஷிம்ருகாதி தேஹஸாஜாம் ஸதத மாமவதிராதிதேவ
ம்ரம்ப்ய: । விதரதி நிஜபாதபத்மஸேவாமதிக்ருபயா ஸவ
பாஶமோசகோபஸள ॥ ௭௨ ॥

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபுராண மாஹாத்ம்யே பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

அஃ ஷ ஷோzயாயஃ ||

வஂஶித உவாச—அயாதஸஂஉவக்ஷ்யாமி ஙிஜஂவெஸஂஉ
ஃதராக் । ஶ்ருஃஙா பாமபோ வேதாஃ ஶ்ருதிசாதந்
ஷேஸாஂஙு || க || ஸஂஉரா ஸ்ருயஂவாஂ ஸஂஉஸஂஉதஂவி தவு
ஃராயஃகு ! யஸ்ஸஂஶஷ்ஷாவாமஂயா ஷீவதிஂஸாஸ்வதஜீஸிதஃ||
வாராவிஷ்ணுரசியாதா விஸ்வஜொஜெகஜாயகஃ । வசு
சாவ ஜநாவாணிஃ கீர்ட்டி ஷேஉசெஷ்ணுஸ்ரீ || உ || வாஙயா
ஊஸ் ஷஜவாதிஙொகீ உஹிதெஜஸா । ஸஸாராஸாரஜ
ஙஉ யக்ஷவஷஜவஹிதஃ || ௩ || ஷிஙயா மஉயா ஸாயஂ
வெகணொஙுவஸஃஸிஃ । கஷாவிஷய தெதஷ்ஂதுஃ
கஸுவாஜஜீமெ ஆிஜாஃ || ௪ || உஷாபஙா உஷாவ்யஉரஃ
உஷாதாஷா உஷாதுஉரஃ । பஙூராஉவீ ஙிஷேஉதூஂ
கமெணெகெஜ ஸிக்ஷிதாஃ || ௫ || கநுவெ தஷிதுவஙா
நவீ கெஷிஷிவக்ஷணாஃ । ஸஉாஂபாயிஜஙஂவாதஉவீ
கெஷி தவஜஙகாஃ || ௭ || வூதஂாஸயிதஉவூஙு ஸஉயஉா
க்ஷிதிஉஂபாமஂ । ஜஂதுராஜிஜிஉஜீஸெஸ்ஞ யொஙஉஙு
விவக்ஷணாஃ || ௮ || வஂதுஸஙிஉாயஜள ஜொஙஂ
ஒுவீணாஃ கெவநாஸாராஃ । ஜிகஷுராஷெயொஙஜெஙு
பாஂஜீகதஉஉஙிஜஉஙாஃ || ௯ || வூாவஉஷஂ வியெ
ஷெஷெஷுஃ ஸவநஜிதயஉயாஃ । வநாவஜெந
ஸிவ வெூாஉதிஉஜெஸிவ ஹஙதஙு || கo || தஷாநீஉஜய
ஸாஷா ஸஙயெஉzஸஙிஷஜொ தீவி । ஸூவஜெூா

வக்ஷ்யாமிந்த்ரஃ வபாஶ்சக்ஷ ஸஹாநிலாஃ ॥ கக ॥ உத்தாஶா
பஹவோ ஸப்தர்ஷயோ நாஶஹேதவஃ । உபேதே
தைத்யஸம்பாதைஃ பீடிதம் ஸாவந்த்ரயம் ॥ கஉ ॥
ஶ்ருத்வா ஶிக்ஷதீநாஞ்ச லோகாநாஸஞ்சயாந் । பலா
ஶாஸ்தாரயாஸாராஹ்யத்வ விபாலாஸநம் ॥க௩॥ பம்ஸீ
க்ருத்ய ஸாஶேஷாணாம் வநிதாரோஶிர பலாஸ் ।
ஸத்யலோகம் ஸமாஶ்ரித்ய ப்ரஹ்மாணம் விஶ்வதோஸுகம் ॥
வீபயாஸாஸாரத்ஞம் ஸ்ரத்தா ஶுத்தாநகாதிபிஃ । ஶக்வா
தா வைஷ்ணவம் லோகஸாஞ்சஸாரம் ஸரேஃ ॥ க௫ ॥
ஸஙஞதா ஹஸிதைத்யஸஹாயயா நிரமாஜ்வாஸ் ।
ஶ்ரமயாஸாஸாரத்ஞம் தத்வாரம் வைஷ்ணவாந் ஶணாந்॥
பத்வா ஸஞ்ஜாஸயாஸாவிஷ்ணுஸாஸ்யதேதி ச ।
ஜம்ஶ்ராஶய ஸாராஸவைத்யக்ஷலோகா ஸஹாஸயாஸ்॥கஎ॥
ப்ராஶ்ரவந் ஸஹதேவீஹிஃ ப்ராணத்ராணவராயணாஃ ।
காலைரஶ்ச நியீம்ஸ்த்வக்ஷா ரநிந்த்யாச்ச தராணிவ ॥ க௮ ॥
கௌலாஸ வரமேஶஸ்ய ஸபாஸநமாவீஶஸ் । ஸஸ
மாகாஶிதம் விஶ்வம் ஶாஷஶாநவஸஞ்சயைஃ ॥ க௯ ॥ ஸ்வா
ஹாகாரஸ்வயாகாரள நாஸத்தாம் ஸத்யஸாரோத்மாஃ ।
யஜ்ஞாஶ்ச ஸத்யதா நஷ்டாஃ ஸாராஶ்சக்ஷந்நிவீடிதாஃ ॥
ஸத்தவே ஸாநயஸ்ஸவைத்யஜக்ஷ்ஸாவஸீம் ஸ்திதிம் ।
நியோஜ்யமாநாட்ர்க்ருதேத்யேஷா ஶாநவேரதி நிவ்ருத்
தேணஃ ॥ உக ॥ ஶாஶ்ரத்ஷண வராநித்யம் ராராஶா
ஹ்ருஶ்ஶாஃவிதாஃ । காம்ஶ்சிந்ந்நிமணாதேஶத்யாஃ கேஷி
ஶாராராஹாஶிஜாஃ ॥ உஉ ॥ கேஷாஞ்சாஸ்ஸஶாத்வாத்ய

𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 । 𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌚𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵-
𑌰𑌾𑌚𑌾𑌂𑌸𑌵𑌟𑍍𑌟𑌾𑌨𑌵𑍀 ॥ ௨௩ ॥ 𑌅𑌹𑌕𑍍𑌷𑌯 𑌨𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾-
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌂𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 । 𑌸𑌾𑌮𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌜𑌯𑌾𑌚𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌨
𑌸𑌂𑌪𑍃𑌹𑌣𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ॥ ௨௪ ॥ 𑌰𑌯𑌂𑌬𑌹𑌂𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑍋𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌵𑌯𑌤𑍁 । 𑌸𑌵𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍇𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌵𑌦𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌯𑍁𑌰𑌾
𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑌰 𑌚𑍋𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑌧𑌿𑌤𑌂 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯
𑌸𑍇𑌵𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌚𑌾𑌨𑌚𑍋𑌵𑌾𑌯𑌚𑌤𑍁 ॥ ௨௬ ॥ 𑌶𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌚𑌾-
𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌚𑌾𑌹𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍 । 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌜𑌲𑌿𑌵𑌾𑌟𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑌚𑌾𑌰𑍇𑌰𑌹𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌷𑍁 ॥ ௨௭ ॥ 𑌸𑍁𑌰𑌾
𑌊𑌚𑍁𑌃— 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤 𑌪𑌰𑌾-
𑌤𑍍𑌪𑌰 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌕𑌾𑌰𑌣 ॥
𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕 । 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤-
𑌸𑌖𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 ॥ ௨௯ ॥ 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠-
𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌰𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ௩௦ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑌵𑌣𑌵𑍍
𑌜𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌚𑌹𑍀𑌤𑌚𑌂 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑌾𑌂𑌨𑍍
𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮-
𑌸𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 । 𑌨𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾-
𑌚𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌂 ॥ ௩௨ ॥ 𑌇𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑍀-
𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌚𑌣𑌿𑌚𑍍𑌞𑌪𑌚𑍍𑌯𑍇𑌚 । 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾

நமஸ்ஹிதே மந்த்ராஸ்ய ஹஜ்ஞ்யுதே ॥ ௧௪ ॥ கஸ்தூரீ ஊந்
நாகேஶ்வர் யதோரவிச வாஸிதே । ஶ்யாநம்
ஶேஷவயக்ஷே ஷணாஸாஹஸ்ய ஶோஹிதே ॥ ௧௫ ॥
ஸம்ஸ்தூயமாநம் யோகீந்த்ரை: நாரதாத்யை: ஸுர
ஷிர்ஷி: । ஜம்த்ரீஜ மணிப்ரவ்யம் ஷாஷுதாம ரவேக்ஷ
ணம் ॥ ௧௬ ॥ நவரத்நப்ரபாபும் மணிகாஞ்சநமஞ்ஜிதம் ।
கஸ்தூரீதிலகஸ்ரஸ்தகாபிலஹ்ரதிலதாஞ்சனம் ॥ ௧௭ ॥
ஹாரகஞ்ஜண கேயூரமேத்ரவையக விராஜிதம் । வீத
களசோயவஸநம் வீவராம்ஸ்யஸோரஸம் ॥ ௧௮ ॥ ஸம்வா
ஹிதவதத்தம் ததம் தெவ்யா கமலயா ஸதா । ததர்ஶாவிஷ்க்ரு
தாஸ்ஸவெ ஸாயாநியிதிவாமரா: ॥ ௧௯ ॥ ப்ரணிபத்ய
ஹரிம் தத்ர விபிதவ்யாஸ்தநாஸ்தவந் । பஹுதாய
மண்டூ:—விஷ்ணோ விஶ்வஜந்மேஶ விஶ்வஸம்ரக்ஷணா
த்மக ॥ ௨௦ ॥ விஶ்வாதிகாமிந் விஶ்வேஶ விஶ்வாயாதித்த
விஶ்வ । ஜய கல்யாணதாநந்த ஜயகல்யாண விக்ரஹ ॥ ௨௧ ॥
ஜய காருண்ய ஜலதே ஜயலக்ஷ்மீமநோஹர । ஜயதேத்ய
காலஶம்வஸிந்து ஜய களஸ்தஹஸ்தஷண ॥ ௨௨ ॥ ஜய ஹக்த
கமாஜ்ய ஜய கோவிந்த ஸநாதந । ஜய ஸாக்ஷாந்மார்வம்
ஸிந்து ஹரஸ்வஜதே நம: ॥ ௨௩ ॥ வரப்ரதாய தேவாய
நாம ஶமாதாய நமோ நம: । ஶமநிவாரணஶீலாய நம
ஸ்தே கமலாக்ஷிணே ॥ ௨௪ ॥ ஸ்வதாமோஶலக்ஷணதேஶ்
ஸம் ஹகவா தேதத்காமம் விஷோ । ஸ்வாமயவாரம்
விஶ்வம் யமலவேதஸஹவாந்வ ॥ ௨௫ ॥ தேவாகாஶ்வத

உபஸம்ஹ்ருத்ய தமேவாவயவா: ஸமம் । விஶ்வாமித்ரவ
ஸ்ய ஶரவந்து பாபமேவ தாந்து நிதேஜஸ்ஸ்தா: ॥ ௪௬ ॥ ஸஹ
ஷு ஸமேத்ய தேநிர்த்ர்யம் ஸ்நீதா: ஶிவஹரமே ।
ஸதுர்ஹோ ஹத்ய த்ர்யா நிஶ்ஶங்க்யா ப்ருஹஸ்பதேஸ்ஸுகா:॥
ஸத்யேராகாஜ்யஸேஸ்ய தேவாக்ருஹாஜ்ஞாநஜாமித: ।
ஸோஸ்மாகம்ராவஷ்டாராஸ்யாகாமா விநாஶிதா: ॥ ௪௭ ॥
ஶாந்தஷாந்தக்ஷயமேத்யேத ஶம்நீநாமாஹ்யாஷிவ । ந
ஸம்யுஸ்மரேத பேர்ஹ்யதி உப்ஶ்யேதந நிஶாகர: ॥ ௪௮ ॥
ப்ரஹாஸஸேவ உர்யமேவ நவிஷ்ஸஷ்டிம் விஹோ । ஸந்தா
வகம் வயம் காயம் ஶ்ரோணாமந்தஸ்தமஸ்யிதா: ॥ ௫௦ ॥ கா
க்ஷகாஸ்மராஜாக்ஷ ஶரணம் ஸ்வாதந்த்வாமதா: । ஹவாந
ஹர்த் தாதேதந்ந த்ராதஜ்ஞாஸாஜ்ஞதத்வய ॥ ௫௧ ॥
விஷம்மோ ந வியமேஷ்ய உபஸேத ஹவிஷ்யதி ।
ஸம்மத:—இதி ப்ரஹாதிவிபேயே: வாஹ்மணஹ்யவிர்
தோ ஹரி: ॥ ௫௨ ॥ உவாச வாசம் மம்ஶீராம் ஸநாஸந
ஜவாஶரா:। விஷ்ணுரேவாமஷ்யம் ஶேரவஸ்வியம் யயா
ஸம்ஸம் ஸமஷ்டும்ஸா: ॥ ௫௩ ॥ காமேந ஸ்வமநா
மேத்யாந்து ஹநிஷ்யாமி ஶேஷாஸ்தாந்து । தக்ஷாராமப்ரஹ
ஶப்ராவப்ரஸோசஸ்ய ஶேஷிமேஸ்ஸமேர: ॥ ௫௪ ॥ ஸத்ருகோஶா
ஹமமேநவா: ஶாகமாமயம் ஶஶாஜ்ஞயா । ஸம்மத:—இத்யா
ஜ்ஞாபோ ஜமமேத்ரா விஷ்ணுநா தேஷ்ர்யஜிஷ்ணுநா ॥ ௫௫ ॥
நியயுர்ய: க்ஷீரஜமமே: நஶஸ்த்ய ஜமதக்திம் । கயமே
ஷாம் விநாஶஸ்யாஜித் விஜயதோ ஹரே: ॥ ௫௬ ॥ ஶிவோ
க்தவநமேதஸ்ய பாஷ்யத ஜநாஜுந: । ஶேஷதஸ்ம்

வாஶித்ருஜ்ஞ்யா மூக்ஷ்ஸர்வீஜ்ஞ்ய வக்ஷஸி ॥ ௫௭ ॥ ஸநகாதீந் நிர்மல
த்ருஷ்டை: ஸக்ருபாணிபுராஶிரம் । த்யாநம் ஶிவபதம்
ப்ராப்ய நிஶ்ஶ்ரேயஸம் ஸக்ருபாம்பாலய ॥ ௫௮ ॥ தபோபிர்
ஸ்மாதேவம் ஶிவஶப்திஶ்ய ஸாயக: । கஸ்மைரேவபயாஸாஸ
ஶ்ரீஹம் த்ருஷ்டா புராதநம் ॥ ௫௯ ॥ பேதோதந்நாஸஹி
தேபுவம் ஸபுகாஸமேப்ரதம் । நிபேத்யமேஸ்ரோநி
தாஷ்டாவ கிரிஜாபதிம் ॥ ௬௦ ॥ ஸநவந்நிதேநஷ்ட க்ருதஸ்
ஶிவ: கதிவயேஷ்டவ । ரோவயாஸாஸ கஸ்மேஸகம் த்ருஷ்
க்ஷயா ॥ ௬௧ ॥ யதா ஸஸ்ராஹ்யேதஸ்யேபு: பஞ்
ஜயிக்வா ஸரோரா⁻ரேஹ: । நாவஶ்யேதஸ்மேஹாஜம்
நாஸ்த்ராஜ்ஞ்யஸ்யாஸ்ய பஞ்ஜநே ॥ ௬௨ ॥ ஜபேநோத்வாபு
யாஸாஸ பண்டீக்ஷிவேக்ஷணம் । தேந ஸம்பஞ்ஜயா
ஸாஸ ஸ்மாதேவஸ்விக்ரிய: ॥ ௬௩ ॥ தஸ்ய ஹஸ்தகராத்த
ஷ்ட: தத்ஸ்ருஜாத்தஹஸ்தஸ்ஸ்ரஹ: । த்ரி ஶம்பும் பஸ்மம் ஸக்ரம்
பரஶும் வப்ரேஜ்வம் ॥ ௬௪ ॥ பணாவாஶம் கபாலஞ்சு
நாகம் பட்டாங்கஸஸ்தம் । தஶஸிபுஹாஹியபுகவா
ஸஹஸ்ரகோடி ஸஸ்த்ருதி: ॥ ௬௫ ॥ ப்ரஸஸாதவரோரா
தேஶேதேவ்யாஸ ஜகதம்பயா । பஞ்சஹிவபுதநேநரீஶா
ஸணிகாண்டமஸ்ணீதேத: ॥ ௬௬ ॥ ஜப ॥ கிரீடஸஹமேஸ்ரயேபு
ஜ்யேத்கீர்மேத: । விஹிஹவமேணேப்ரதத்த்வ ஸந்தஹா
ஸாங்காரோராஜ்வேஷை: ॥ ௬௭ ॥ கநகேகோடிவஸாஹஸ்ரஸார
மாயவபுபஞ்ஜித: । பாதயோ: ஶ்ரணதம் விஷ்ணும் ப்ரஸ
ஸேர்தாஶ்ர பவஷிபுண்ய ॥ ௬௮ ॥ ஆவஶம் பரஸாதந்த லிங்க

𑌨𑌿𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌦𑌾𑌨𑌵𑌮𑍍 । 𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌹𑌿𑌤𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟-
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௬௯ ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵-
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑌿𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑌯𑌾 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௦ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾-
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑌵𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 —
𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌯𑌾𑌨𑌯𑌾 ॥ ௭௧ ॥
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌵𑌿𑌵𑌶𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌚 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾
𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ ௭௨ ॥
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑍁 ।
𑌹𑌰𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 — 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌮 𑌮𑌹𑍇-
𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ ௭௩ ॥ 𑌤𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬-
𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑌹𑌣𑌮𑍍 । 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌮-
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௪ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 । 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌯𑍀-
𑌯𑌤 ॥ ௭௫ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍌𑌷𑍀𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑍍𑌧𑍃-
𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿-
𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௭௬ ॥ 𑌤𑌵 𑌵𑌶𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮 𑌸𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁-
𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௭௭ ॥ 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇
𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌂𑌶𑌂
𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌤𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃 ॥ ௭௮ ॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈-
𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌜-
𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ ௭௯ ॥ 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍇

𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌮𑌮𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 । 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌾
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌮𑍃𑌡𑌵𑍈𑌭𑌵 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ ௧0 ॥ 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀-
𑌯𑍁𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌵𑌯𑍋𑌯𑌸𑌃 । 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌡-
𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌨𑍇 ॥௧௧॥ 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚—
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌡𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌶𑌂𑌭𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥-
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌡𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌨𑍇 ॥ ௧௨ ॥ 𑌕𑌥
𑌶𑌂𑌭𑍁𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁 । 𑌶𑌂𑌭
𑌵𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵𑌿 𑌮𑌾𑌸𑍁 ॥ ௧௩ ॥ 𑌪𑍌𑌰𑌾
𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿𑌵𑌹𑍍𑌨𑍁𑌣𑌃 । 𑌰𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥௧௪॥ 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍂𑌲𑌕𑌂
𑌸𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌡𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌗𑍋𑌵𑌿
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑍇 ॥ ௧௫ ॥ 𑌪𑍁𑌰𑌾-
𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌕𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ ௧௬ ॥ 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂
𑌪𑌠𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌚 ॥ ௧௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌉𑌵𑌾𑌚— 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑌃 ॥௧॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌪

ஹ்ருணம் । வண்ணித்துஞ் விசேஷேண ஸம்ஸ்தஸ்வபாய
வித்தம் ॥ ௨ ॥ தஸ்ய ஸம்ஜாக்ரம் ஸ்ரோதோம் வாம்ஹா
ஸ்வதி ஹம்ஸ்யவஸீ । த்ருஜும் வர்ஜேஸ்ஸ்ய ஸம்ஜநீயம்
ஸம்ஸத்ம ॥ ௩ ॥ க்வஸிந்த்கள் க்வஸ்வநேகந் ஸஞ்ஞண்
ஸம்வத் । காநி த்ருவ்யாணி தேவஸ்ய ஸம்ஜநாஷா
ணி ஸம்வத ॥ ௪ ॥ கேநாவாரேண விபிவஸ் ஸம்ஜித
ஸ்ஸ்வஸீததி । தத்ஸ்வம் வ்யம்ஷி ஹவந் காரணன்யா
திஸ்தரேண நம் ॥ ௫ ॥ ஸம்த உவாச—திவ்யம் வாரா
தநஞ்ஞ த்ஜும் வேதவிதாம் வரா: । நித்யஸம்ஸம் வர
ஜ்ஞாதிஸ்வரம் வம் நிரஹோதித்ஞ ॥ ௬ ॥ ஊஸ்ரயதே
நஸம்ஸ்ய ஸம்ஜுஜ்ஞாயதே நஸ: । ஐத்யாதி ஜ்ஞஸஞ்ஞா
வேதிம்மவேஸாம்ஜீபித்ஞ ॥௭॥ நிஷ்லைஜும் நிராதக்ஷம்
நித்யம் தேவேவரம்வாஸிதம் । ந ஸம்ஜநம் நஸஞ்ஞஸ்
நாவிரவாஹநாதிகஞ ॥ ௮ ॥ நேவவாரா நவஸ்மா
த்ரும் ந ஸம்ஜாஞெ விஸர்ஜநம் । ஸ்வாநம்ஹம்தெத்யக
ஸம்வேத்யம் கேவஸஞ்ஜிதம்ஜிதகஞ ॥ ௯ ॥ தஸ்ய ஸர்ண
ஜேஞ்ஞண வாதகேஷ்யா விஜம்வ்யதே । ஸிவ ஸவஷி
ஜ்ஜஸ்யாதஸ்திதாநஞ லக்ஷண: ॥ ௧௦ ॥ நவ ஜ்ஜும் ஸிவ
ஸ்யதி ஷயந்த்ரவாதபோ விதம்: । ஸ்தாபேயம் ஷந்தம்
ஷோஜெ ஹ்ஜிஸ்யேவாஸரோரஸம்ஜோஷ் ॥௧௧॥ ஸஹஸ்ர
தலே ஸ்தேவா ஜம்பிடு ஜ்ஜும் ஸம் யோமிஸி: । நிரஸ்ய
ப்ராணவநம் ஷண்வேநவ் கம்ஹிகெ ॥௧௨॥ ப்ராதஸ்யம்
வரஜம் ஜ்ஜும் ஸம்யாநிஷ்யதிவேதஸா । ஜநித்ஜத்யம் ஜரா
மோகெக: விஜம்கோ ஜதஜம்ஸம்தெ ॥ ௧௩ ॥ உவஷ்ய

நேத்ரம் ஶ்ரீயஶோராஶிம் ஸம்ப்ரயச்சந்தி தேஜஸா । ஸகலைஶ்வர்ய தாத்ருத்வம் ஶங்கரஸ்ய ஶரீரிணஃ ॥௧௪॥ ஸதாஶிவாத்மகானாம் பூஜா பாஹ்யா விதீயதே । நித்யாபி ஹேதுகீ ஸாதனா நித்யாபை ஸாதகாமிகீ ॥ ௧௫ ॥ காலாதிகாலஸ்ய நித்யம் ஸ்வாத்மஸம்வித்ஸ்வரூபிணாம் । நமஃ ஶிவபூஜனாதேவ ஸம்ப்ரதாயோபஸ்தேய ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தம் ॥ ஶிவஸ்ய பூஜா ஶரீராத்மகஸ்ய ஸர்வஶாஸ்த்ரோபஸம்ஹாரஃ । ஸர்வலோகஸ்ய ஸம்பூர்ண தேஹஸ்ய பரஜீவிநஃ ॥ ௧௭ ॥ ஶிவபூஜா ஸ்வயம்வேத யோகிநஶ்சிரஜீவிநஃ । பஶ்யேத் தோ ப்ரஹ்மஜ்ஞாநி ஜ்ஞாநிவ பாதிவ ॥ ௧௮ ॥ ஸ்ம்ருதி ஸ்ரீ ஸர்வஸம்பத்ஸ்வரூப ஶிவஸ்ய பூஜநாத் । விஶ்வாதிகம் ஸ்தாவரஜங்கமம் ஸம்பூர்ணம் ஜகத்ரயே ॥ ௧௯ ॥ ஶிவநாம ஸ்மரேத் நித்யம் பாதேந்த்ர ஸர்வதா । ஸர்வதோபாத்ரஸுபந் தத்ர ஸகலம் ஶிவபூஜநாத் ॥ ௨௦ ॥ ஸுப்ரபாதாநாம் ஶாஸ்த்ராணாம் பஞ்சிதஃ விஸ்தார பாதயதி । ஸகலேந்த்ர ஶரீரஸ்ய ஶிவஸ்யாத்ம ஸ்வரூபதஃ ॥௨௧॥ ஸாங்கமம் ஸாரம் யாஜநம் ராஜஸூயம் ப்ரஹ்மத்வே வைஷ்ணவம் । ஸ்வாநாந்த்யாநி ஶக்தே ஶிவபூஜாஸமோ நரஃ ॥ ௨௨ ॥ யஜ்ஞாதிஸம்பந்தம் ஸர்வ ஶிவஸ்ய பூஜநாத் । ஶக்தே நாந்யா ஸம்பூர்ணாஃ ஸமஸ்த நிஷ்டேஷு ॥ ௨௩ ॥ ஸர்வாண்யபி ஸம்பூர்ணாநி ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாநி ஸம்பாதநாஃ । ஶிவார்ச்சநம் ஏகமாத்ரம் ஶங்கராராதநம் ஷோடஶம் ॥ ஸகலாதிநாம் ஶிவஸ்ய பூஜநே । ஸம்ப்

ஹோத்ராதிகர்மாணி விதீயந்தே முநீஶ்வரை: ॥ ௨௫ ॥
நித்யபூஜா பரா ப்ரோக்தா ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநதாயிநீ ।
அநித்யா ச பராம் ஸித்திம் ஸாயுஜ்யாய ப்ரயச்சதி ॥ ௨௬ ॥
காம்யத்ரயே மஹோத்ஸவஸ்ய விஸ்த்ருதபூஜநோத்ஸவிகா: । ப்ரோக்ஷி
தே ச விபத்யே மந்த்ரே ராஜபராத்ரேஷு தோஷாப
ஹே: ॥ ௨௭ ॥ விஸ்த்ருதபூஜநத்வித்ர்யாஹா: நித்யமித்யபி
தீயதே । ஸ்நாநா தீர்த்தயோ வரே ஶாஸ்த்ரே ஸர்வபாப
விஶோதநே ॥ ௨௮ ॥ ஸர்வாநந்தகரோ திவ்யோ க்ருபயா
ஸாதர நாமகே । த்ரிபஞ்சாஶாரயேத்தாநு ஸாமவேத
ஶே தபோதரவ ॥ ௨௯ ॥ நாஹம் ஸங்க்யாதுமேவ பா
ஹ்வாமுமூர்த்திர்க்ககர்த்தவ்யே । த்ரியாபாஷாதிஹிமந்த்ரே
ராத்ராக்ஷாமவி யாரயேத் ॥ ௩௦ ॥ நித்யகர்மாவிஶம்
க்ருத்வா நியதம்ப்ரயமாநஸ: । த்யாயேத்ஸ்வாஶிவம் பிம்பே
ஶரண ஸம்ஸாரமோக்ஷஜம் ॥ ௩௧ ॥ பஶ்சாத் ஶிவபூரா
யீஶம் நமஸ்குர்யாத் ஸ்வஸம்யத: । ப்ரணம்ய பஞ்சதா
பூர்வம் தேவதேவம் விநாகிநம் ॥ ௩௨ ॥ ப்ரவிஶேத்தாம
யம் பஶ்சாத் கணநாயம் கஜாநநம் । நமஸ்குர்யாத்விபா
நேந ஸந்நிதிம் ப்ராப்நுயாத்ரிதோ: ॥ ௩௩ ॥ நிவிஷ்டபூதா
தயே பூஜாயா: ஸௌரவம் ப்ரணமேத்ஸ்வயம் । கணாநா
ஞ்சதி மந்த்ரேண தோஷாபதேஶ ராஜவாரகேம் ॥ ௩௪ ॥
ந்ருத்யமாநம் கணேஶாநம் ப்ரமோதயேஷ வந்திதம் । ஸ
ராஸரேஶ்ச கணவேஷ்டஸ்வீதம் ஸஹிஸம்பூஷணம் ॥
ஆர்த்ஸம் தேவதேவஸ்ய ஶம்போஶ்ஶிவபூரஶிதா: ।

पूजयेत्त्वरया भक्त्या सर्वकामार्थसिद्धये ॥
तदनन्तरं [illegible] [illegible] [illegible] ।
अस्य स्कन्दं [illegible] [illegible] [illegible] ॥ १७ ॥
सर्वे [illegible] [illegible] [illegible] वाहनम् । अस्य
[illegible] च गन्धेन [illegible] [illegible] ॥ १८ ॥
अस्य पुण्यदं स्कन्दं पञ्चाक्षरसमन्वितम् । सर्वा-
भरणसंयुक्तं सर्व[illegible] ॥ १९ ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]वाहनादिभिः । परिजपि-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] सर्वपूजयेत् ॥
पञ्चाक्षरेण गन्धेन पुष्पेण [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] शिवपूजया ॥ २१ ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] च । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ २४ ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ २५ ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ २६ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ २७ ॥

ப்ரஹ்மஹத்யாதிகாந் தோஷாந் நாஶயேத்ஸத்யமேவ து ।
தயா நீராஜநம் யஸ்ய பூஜிதம் பரமேஶ்வர ॥ ௪௮ ॥
ஸர்வாபாநஸ்ய சார்பிதம் ஸத்யோ நாஶயதி க்ஷணாத் ।
உத்தமாஸநம் தத்தம் தேவாய ஶம்பவே ॥ ௪௯ ॥
ஶர்வதேவாஹநாதிகம் பவம் தேஹாந்தமோ ஶிவாநந: ।
க்ருத்வா ஶமோஹஸ்ய தேவ்யா ஶ்சாத்திவ்யம் கரு ॥ ௫௦ ॥
தேநைவ பூஜ்யோ தேவேஶ: ப்ரஸாதேச்சாஹிராதி-
ராத் । ஹாரோ ஸர்வபூஜ்யோ ஸர்வதே: பூஜயித்வா மஹே-
ஶ்வரம் ॥ ௫௧ ॥ க்ஷேத்ரப்ரஸந்நமோதேஶ பூஜயேத்
பரமேஶ்வரம் । யத்நேந தீபமேவேஶ தேநைவதேவ்ய:
தயா பஹுவிதேயாவலி ॥ ௫௨ ॥ யதேஜ்ஜீவம் பரமேஶா-
நம் தாம்பூலமேயை: வர்ணயஜ்ஜீவம் । நீராஜநேந
தீவ்யேந ஶிவஸாரயேத்க்ருதாத் ॥ ௫௩ ॥ வாஸாத்ரிகா
தஶபூர்வ்யஜ நாதந்யவஸாரதைகை: । ஶூராயதே தாஸாகாஷம்
காஸம் காஸதேவேஶிண்ட ॥ ௫௪ ॥ ஸர்வே ததேவதிஶோஷதேத்ர
ரம்பிகாவதிஶவ்யம் । ஸகலம் பூஜா யதி க்ருதாஸக்ரு
தரஸமர்பித: ॥ ௫௫ ॥ யத்ர கர்த்ருஸமே திதேஷு தவஹாஶ்ய
ஸஷ்ருஜிஸாநு । ஹஸ்தா ஹோமாநு யதா வாதும் வர்த்ர
வர்த்தாதிஸம்யத: ॥ ௫௬ ॥ ப்ரஸிஷ: ஸவ்யதேமோஷ-
பூஜித: ஸவ்யஜந்ஹி: । வாஸாந்ஷ்யபூதம் ஜீவேத்
நாத்ருகாயயா விசாரணா ॥ ௫௭ ॥ யத்ர கர்த்ராவலி வஸத:
தஸ்ய பூஜாக்ருதஶிவ: । ஶதாதி நிஜஸாரமேவ்யம்
தேவ: காருண்யவாரிதி: ॥ ௫௮ ॥ அநிதேத்யம் மஹா

பூஜா ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா ந்ருணாம் । விஸ்தரேண மயா விப்ரா: கதிதைஷா க்ருபாபராத் ॥ ௧௯ ॥ நித்யபூஜா மயா ப்ரோக்தா ஸர்வவேதார்த்தவித்தமா: । ஸாயுஜ்யதாயிநீ ஶம்போ: தேவாநாமபி துர்லபா ॥ ௨௦ ॥ ஸத்யமுக்தம் மயா விப்ரா: ரஹஸ்யமபி கோபநா । பூஜயத்வம் ஸதா பக்த்யா தேவம் ஶிவம் பரேஶ்வரம் ॥ ௨௧ ॥ பவதாம் பவஸந்தாபநாஶந: ஶம்பு ஶிவோ பர: । ப்ரஸீதேத் க்ஷணாத் முக்திமுக்திப்ரதஸ்ததா விரேணத ॥ ௨௨ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம் ஶிவபுர மாஹாத்ம்யே பூஜாக்ரம நிரூபணம் நாம ஸப்தமோऽத்யாய: ॥

அத அஷ்டமோऽத்யாய:

முநய ஊசு: — ஶிவஸ்ய பரமா பூஜா பவதா கதிதாऽதுநா । ஶக்த்யர்க்கஸ்ய தேவஸ்ய பூஜநம் ஹி ப்ரஶஸ்யதே ॥ ௧ ॥ ந தேவ்யா: கதிதா பூஜா கிமர்த்தம் முநிபுங்கவ । தத் காருண்யேந ப்ரப்ரூஹி ஶக்தே: பூஜாவிதிம் பரம் ॥ ௨ ॥ ஸூத உவாச — தேவ்யா: பூஜாவிதிம் வக்ஷ்யே ஶ்ருணுத ஶ்ரத்தயா ஸஹ । யதாகர்ண்ய ஶாம்பவேத வாஞ்சிதம் மநுஜர்ஷப: ॥ ௩ ॥ பூஜயேத் ப்ராக்விதிநா ஸர்வம் நித்யகர்ம ஸமாப்ய ச । காயத்ர்யா பூஜயேத்தேவீம் ப்ரணவேநாதவா யஜேத் ॥ ௪ ॥ ப்ரணவேந

வீதி க்ரமேண தேவீகாவாஹயேஜ்ஞாயஃ । கூர்மோ நாபிவ
ஜத்வா தேவ்யா கூஸநம் வரிகல்பயேத் ॥ ௫ ॥ வோஷ
யித்ரா த்வா தயைஸ்ய தத்ராதவ்யும் ஸமாஹிதஃ । வாவீ
ரவீதி க்ரமேண வாதத்வாத்யாஞ்ச ஸக்திதஃ ॥ ௬ ॥ வாவகா
நவிதி ஜவாஸாவயேத்ரமேஶரீம் । மாஸத்ரயேயஸகா
ஶ்ரீமெரஸகவுநெரஶாஹொதகெஃ ॥ ௭ ॥ ஶகுரா
மயாதாஹாஜெயஹுரிதாவம் கிமெநவ । கரணெணாவ
நிஷந்தேஃ ஸாவயேத்ரதேவதாம் ॥ ௮ ॥ ஜதகவ ஜதி
க்ரமேண தத்ராதாவமநம் பயஃ । களஸம்ஸவணவஸ
நெநமஜநாஹிஸமந்த்ரிஹிஃ ॥ ௯ ॥ வரியாவ்ய மஹாதே
வீம் ஸவுமொமேககோதரம் । யதாஶக்தி மஹாமேத்ர
ஶுவயேத்ரம்கமக்ரமெவஃ ॥ ௧௦ ॥ மூவஙாமக்ஷா
மெரஃக்ருதவாடவ்காதிஹிஃ। ஸமராமெஜஸிருவமேத்ர
ஶ கெதகீவகமொஷாதமெஜஃ ॥ ௧௧ ॥ வ்மகெவிருகவா
மெஶாமகொரஹஜகமவமஸிமெதஃ। மஸ்ரிதிமாயமம்மேத்ர
ண வரஜமெ தவிமெஶரீம் ॥ ௧௨ ॥ வஙாரிவாமிதி
ஜவா மெநவெதரஜ நிவெதயேத் । யவவதீக்ஞ ஜமு
தாம் ஜநமெந்ய தஶருயேத்மாத் ॥௧௩॥ தாமவஜம் விஶ
ஸாக்ஷிமெணந்ய தத்ராதெஜாதிஸம்யாதம் । தேவீஸவமேக்த
ஜருமஜத்ராம்ஸவீத ஸஹ ஶாக்திமெகஃ ॥௧௪॥ கயாம்ஸி
தம ஜமெத்ரதநம்த்ராராஜம் ஸமதுராநு । வஷாஜுஜம்
ப்ரகவீருத தேமெவ்ய ஹவயஃ வநஃ வநஃ ॥ ௧௫ ॥
கமெநஶ்ஶ விவிமெயஃ ஷாமேத்ரஷாஷயேஜமஜம்ஸி

𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑌾𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 । 𑌸𑌰𑍍𑌵-
𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥௧௭॥ 𑌕𑌰𑍍-
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 ॥௧௮॥
𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑍇𑌯𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌪𑍂-
𑌜𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌯𑌾𑌗𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍀 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥௧௯॥
𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌦𑌲𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑌦𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾-
𑌯𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌸𑌰𑌮𑍍 ॥௨௧॥
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌦𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥௨௩॥
𑌨𑍀𑌲𑌨𑍀𑌰𑌦𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 । 𑌨𑍀𑌵𑌾𑌰𑌶𑍂𑌕𑌵-
𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌣𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥௨௪॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰-
𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥௨௫॥ 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂-
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌧𑍇-
𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌽𑌸𑍌 𑌪𑌾𑌪𑌭𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥௨௬॥ 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞-
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵
𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍇 𑌜𑌗𑍁𑌃 ॥௨௭॥
𑌜𑌗𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।

தாமேவவிஶ்வாமித்ராஹ்ராத: தாமேவாஹ்ரா: ஸர்வஸ்தீர்த்தே அ॥
த்ராஶாஹ்ரவர்ணகாம் லக்ஷ்மீம் தாம் ப்ராஹ்ரஶ்ரோத்ரணேம் ।
தர்ஶேவ ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶர்வா:, யோகிநோ யதயோ தபஸ்வி ।
ப்ரணதி ஸகாம் தஸ்யாம் தேநா வாசாரேஶோரவராம் । ஸ்கந்த
கந்தஸ்ஸ்நாநம் ஜநகோடிபி ஸநாஶநம் ॥ ௨௦ ॥ ஸர்வத்ர
நக்ரம் வாஸம் யோகிநாவேவி காமமுக்ஷம் । நவநீஜ
நம் நவாசார: ந ஶக்ரோதவ்யஸஞ்சய: ॥ ௨௧ ॥ கேவல
ஞ்ஞாநஸ்நாநம் கேவல்ய பதகாரணம் । ந தஸ்ய
ஸத்யஶ் பவிஜா விதேரதிவ ப்ருதேள ஸ்வதேள ॥ ௨௨ ॥
॥ வாஹ்ராவ ॥ வாஹ்ராயர்: கோடிதீர்த்யம் ஸ்ரீகண்ட
ஸ்நாநஶேஷ்ஶ்ரம் । கஸ்யா ஹ்ருதயாம் ஜாநேஜ தேவீம்
ஸர்வயவாம் ஶம்ஸாம் ॥ ௨௩ ॥ ஸம்த்ரகோடி ஸஶ்வவ்யாம்
ஸம்த்ராயமுக்ததேஶவராம் । மதஹஸ்ரஜாம் விஶாலாக்ஷீம்
நவரக்தகிரீடிநீம் ॥ ௨௪ ॥ நவரத்நக்ஷமாராவ்யாம் ஸஶேவி
நேத்ரதஸ்நீம் । வராஹயேவ தகதீ ஶக்ஷோராஜு தவம
ண்டு ॥ ௨௫ ॥ கஸ்யா பக்ஷஜாஸீதி வாராஶதீராஜஸ்தாராம் ।
நிருத்நாஸிநஶதேஸ்வ்யாம் ப்ரயாமயரதாணி ஹாராநதாம் ॥ ௨௬ ॥
ஶாணிக்யகாஞ்சிகவிதாம் கக்ஷணாக்ஷதஶேணிதாம் । காராணாம்
ஶம்ஸாநாம் தேவீம் கநகஶோவிநீம் ॥ ௨௭ ॥ ஸவிஜய
நக்ஷமஹஸீம் யாகவா ஹ்ரதஜஶ்வ்யகாம் । கயாஸநாஜிஷி
தேவீ ஶவசாரேரேமஜேதத ஶோகா ॥ ௨௮ ॥ பஞ்சஜே
ஷா ஸக்மா தேவ்யா: ஸவமவாமஹா ஹமவ்ரதா । ஶக்தி
கேஹதராயநேத்ந ஸத்யஶக்ம் ஶநீஶ்வரா: ॥ ௨௯ ॥ பாரத

ब्रह्मणोक्ता विप्राः नारदस्यैतां वरः । विष्णु
कारेण जगदेतद्विधानं यच्च प्रवृत्त ॥ २० ॥ अथ
तावकस्माद्विष्णुः समेत्य ब्रह्मणा सह । विस्मितौ
सादरं मयानन्दं संस्थाप्यासाः श्रिया सह ॥ २१ ॥ इति तस्य
वचः श्रुत्वा ब्रह्मा क्षणं विस्मयम् । पप्रच्छ तस्य
माहात्म्यं सर्वं वेदविदां वरः ॥ २२ ॥ सर्वस्थितिं
ब्रह्मा सायुज्यं सृष्टिकारणम् । तत्र गत्वा विधि
नारदस्यैतां वरः ॥ २३ ॥ तथा शिवरात्रं
प्राप्य सर्वासु नक्षत्रम् । लोका कारणं
जगदा वीक्ष्य संप्रेक्षण तत्त्वं ॥ २४ ॥ देवि देव
दीशानं ध्यायमानो महेश्वरः । रोहिण्याः सहाय्य
तस्मिन्काले दृष्टो महादेवः ॥ २५ ॥ प्रवृत्त नारदं
तत्र एव किं लक्ष्येत भवान् । नारद उवाच
जायते महता सृष्ट्या रोहिण्या मासि ते ॥ २६ ॥
माघमासे चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे सदा निशि
तः । रोहिणी उवाच विष्णो भवानेव सर्वं
गत्वा तपसा च ॥ २७ ॥ दिव्यानि नक्षत्राणि कालस्य
गतिं महानीव । नित्यं तत्र विष्णुर्यावत् पूजयेत
भवान् ॥ २८ ॥ सन्ति उवाच इत्युक्ता रोहिणी
तस्य पादपद्मे प्रणम्य । इति ब्रह्मणा सह
देवैः सर्वैर्मुनिभिः कृष्णपक्षे ऋषिः ॥ २९ ॥ अथ नारदेन
पृष्टा वर्णितं सर्वं सह पूजितं देवैः । तथा ब्रह्म
ज्ञानेन देवी दयापूर्वं सर्वकार्यम् ॥ ३० ॥ शिवरात्रि

ப்ரஸந்நோ ஹரிஸ்தஸ்ய ஸம்ஸாராதிதாபித꞉ । நத்வா
தஸ்மை ஸம்ஸ்ருதிப்ரஜ்ஞா ஸத்வ விஷ்ணு ஸிரஸம்ஸ்ய꞉ ॥௧॥
தஸ்ய ப்ரஸந்நா யுதயதோய் தேவஸ்தா வாஸநா ।
தேந விஷ்ணுமயோ ஹரிணா ஜநார்த ஸேவயா ஸம்யக் ॥
ஸர்வஸம்ஸாரஸ்ய ஸ்ரீ நாராதேந யதாவிதா ।
ததா ச நந்தயிதி நாஸ்தி ஸம்ஸாரஜ்ஞாநயஸ்யாஹ்ம ॥ ௨ ॥
விஷ்ணு ஸர்வ் இதி தாம் ஸுகம் ஸ்ம்ருதய꞉ ஸம்ப்ரார்வாணஸம்ஸ்கார꞉ ।
தஸ்யாத் தந்தயம்யாஸ்யாம் தேஸவி ஸம்ஸ்ராயதாம் நாஸ்ஸ்ம ॥
ஸஹஸ்ராவார்ண்யஸ்தாம் ஸம்விநாஸ்ய ஸர்வம் நாஸ்தி ஸமஸ்த꞉ ।
ஸமயாஸ்விதிநா ஸ்வப்நேஸ்யம் ச நந்தயத்ஸ்ய ॥ ௩ ॥ ஸாம்ப்ர
ஜ்ஞாநம் ஸம்ஸ்ருதிர் ஸுஷ்மவிஷ்ணுவயக்ஷ விராஜ ।
ந ஸர்வஸம்ஸ்ராயதாஸ்யுஸ்தி தோஷே ந ஸம்யதி காரணாவி
தாஸ்யஸ்த்ய ॥ ௪ ॥ நவ ஸந்தஸ்தாம்ஸ்யா ஸஹாந்தாந
ஸர்வஸம்ஸ்ருதிஸாராவி தோஷவி தாஸ்ய꞉ ॥

இதி ஸ்ரீபாகவதே மஹாபுராணே ஸந்தக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே
ஸர்வஸாரஸங்க்ரஹே நவமோऽத்யாய꞉ ॥

அத நவமோऽத்யாய꞉.

ஸூத உவாச — அதாதஸ்ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸோமநாதஸ்ய
ஸம்ஸாரஹாரக꞉ । ஸ்ரோதவ்யம் க்ருதாயுக்தம் யத்ஸம்ஸாரஜ்ஞாநம்
ஸம்ஸ்ருதிக்ஷேத்ர꞉ ॥௧॥ ஸாகரா நாம ஸம்ஸ்த꞉ ஸ்ரீ ஸோமேஸ்வர
க்ஷேத்ரா ஸமீபத꞉ । தேஷாம் மத்யே க்ஷேத்ரம் ஸர்வம் ஸம்ஸ்ருதி

ஷேண ஸஹாத்₃ரிணா ॥ ௨ ॥ வைராக்₃யாக்ருஷ்டேணாயாம் காஶ
யேஸ்வாம் ஸஹஸ்ரம் | விஶ்வாமித்ரஸ்ய த்₃ருஶம் ப₄வஸாக்₃ரமோ
ணாத்₃ய தேஜஸ: ॥ ௩ ॥ அத₂ க்ஷத்ரப₃லம் த்₃ருஷ்ட்வா ப்₃ரஹ்மகா
ந்யவஸ்ததா | ஏவம் ப்ரயாஸ்ய ஶிவஸா ஸம்ப்ராப்ய
தத₃ந்த்₃ய ஹ ॥ ௪ ॥ ஶஸ்த்ராஸ்த்ர ஶாஸ்த்ரகாமோ விஶ்வாமித்ரோ
த₃ரித்₃ரஹ: | ததா₃ ஹ வநே த்₃ருஷ்ட்வா வஸிஷ்டஸ்யாஶ்ரமம்
ஸ்வத₃ம் ॥ ௫ ॥ அத₂ க்ருத்₃தோ₄ வஸிஷ்டஸ்ய ப்ரஹ்ரேத₃ணேந
ஹஸ்திநா | ஜக்₃ராஹாஸ்த்ராணி ஸர்வாணி ஶாதகோ ஸ்வ
கணாநிவ ॥ ௬ ॥ கேந்த்₃ரேண விக்ராநேநாய ஶாஸ்த்ரே யஸ்ததா
நிதே₃ந: | வஸிஷ்டஸ்ய ஶதம் விப்ரா: ஶஶாபாஸேஷ்ஷ்ய
வம்ஶித: ॥ ௭ ॥ தஸ்ய ஶாபேந ராக்ஷஸா: நஷ்டா
ஸ்யாஸஷ்ட்யநயஶ்ஶதம் | வஸிஷ்டஸ்தாந ஸஹோதோக்ஷ்த்வாஸ்தரம்
ஶோகஸாவிஶக் ॥ ௮ ॥ ரோரோத்₃ருஞ்ஜஶோகார்த: ப்ர
யஜ்ஞ ஜவாயிகம் | வஸிஷ்டோ வாஸரம் விஹாய நிரா
யாஸம் ப்ரத்₃ராய பந்யம் ஸமுஜ்ஜ₂த ॥ ௯ ॥ தபஸா ஸமி
யஸா பந்யம் ப்₃ருஹோத்₃ரவி ஸம்ப்ரக்ஷிநோஸ் | ஜநிதா:
விஜ த்₃ரஷ்ட்வ காஶ்யேஸ்நா விவஜிதா: ॥ ௧௦ ॥ ஸ்வஹதம்
வஸ்தபோபேயம் ஸ்வஹதேர்ஷ்ஜீராவஸ: | ஏகேந ந்யவ
நீவேந நிஹதா ஶாவவந்ஹிஹி: ॥ ௧௧ ॥ அஜீஜநதஸஹம் யேந
ஜம்ரோண யஶஸ்விந: | ப்ருஷ்டாம் ஸத₃ஸிந ஸஹாஶ்ராக ஸாவா
ந்ருஷ்யஸ்ய ॥ ௧௨ ॥ ஸுக்த: ஸிதாந ஸஹதே ஸாவாந்ருஷ்டம்
ஜ்வலிதம் ஹ்ருதி | நியாய பரமோக்ஷ்யா: கிர்தாபயத:
ஸந்தா: ॥ ௧௩ ॥ ஶ்லோக்ய நியஸ்யாஸ்வா ஜடாஶ்ணு

ब्दितानु भविष्यन्ति क्षत्रियेण्णनघे सदा दीनाः
क्षुधार्ता द्विजाः ॥ ௧௪ ॥ शतं वर्षा इति प्रायायुर्भविष्य
त्यति प्रियः । नवमे किंमतीयां श्रुत्वा किं कृतं
नाविधेयया ॥ ௧௫ ॥ राज्ञां सद्भवि तद्रोज्या
नावीति विप्रतवानघ । कथं पृच्छसि मे राज्ञां
त्वेषं वा सहायते ॥ ௧௬ ॥ आयुष्मतीं कथं पृच्छ्य
शोकाशमोनायनं । बद्धार्त्रिविहङ्गम
कान्निहृदये तत ॥ ௧௭ ॥ विवेक सर्वं सर्वं शो
षयत्युद्वृत्तजाः । मृद्वर्वता निवर्षास्ततः
सर्वायुषो ॥ ௧௮ ॥ सर्वं पृच्छ कथं त्वेदं जीविष्यति
विधेः । सन्तयः वर्णोत्कर्णाः वतत्सेन सह
वारतकाः ॥ ௧௯ ॥ ततः तत्सिद्धेनैव विधिना वाकि
तोऽयमयुक्तः । किंतु वासनया तत वर्षाकिम्
भोगाः कितवृत्तेः ॥ ௨௦ ॥ कृष्णा सर्वसहम्
प्रावृतः सत्तीक्ष्णशत्रुं । तत्क्षेत्रे सहं शत्रो
रुत्थेन वायवेकवा तत्साहात्ये ॥ ௨௧ ॥ सर्वेषु
निवतिष्यति तस्य गृहस्य सहते । सविशेषाय तितिक्
क्षातकासहनिष्यन्ति नरोऽसहाः ॥ ௨௨ ॥ यत्नेनासेहावि
तं बसं वासन न भविष्यति । कथं ते राज्ञ
सहास कथञ्चित्क्षेत्रं क्षितवः ॥ ௨௩ ॥ वतते
यत्र ते वाज्ञाः सज्ज्ञाज्ञा शरीरकं । तत्र मे
के भविष्यति न जीवित्वा सम्मेविता ॥ ௨௪ ॥
कथं विधाः सहात्मनः तत्वकाजेन सन्निहिताः । तत्सा
वह्निसंकाशाः सत वात्रासहजाः ॥ ௨௫ ॥ विंशति

ஶாந்தோ மஹேஶமேவ விஶ்வாதிஶ்ரேஷ்ட தே கராதா: । ஶ்ரீ
மோக்ஷப்ரதஸ்தேஷு த்வம் ததாஹரணம் நமஸ்து ॥ ௨௬ ॥
ஹரி ஸ்மரண் மகிமை ஶிவம் ஸ்மரேத் தத்வார்ணவம் । யஸ்ய
ஶ்ரவணாத் ஸுக்ஷம் யஸ்ய வாக்யஸாரம் தாம் ॥ ௨௭ ॥
யஸ்ய தர்ஶனம் ஸுகம் வாமதேவஸ்ய யஸ்ய । பரமேஶ
ஶிவாய ஜகத்ரய விஶ்வநாத மஹேஶ்வரம் தத்ஸ்வரூப
மாஹ: ॥ ௨௮ ॥ காருண்யபூர்ண ஶுத்தஸ்வரூப ஜகதீஶ்வர
பரமேஶ்வர । உமாபதே மஹாதேவ ஸர்வஜ்ஞ ஶம்போ
விபோ ॥ ௨௯ ॥ ஶேஷாஶேஷாஶ்ரமம் மஹா யோகாயோகா
ஶ்ரயா । விஶ்வம் ஸ்வயம் ஹி உத்தம் ஜக ஸர்வஜ்ஞ
ஸ்ம: ॥ ௩௦ ॥ ஸர்வேஶ்வர காருண்ய ஸாக்ஷாத் ஸோமம் விஶ்வாதிப ।
காருண்ய காருண்ய ஶிவதாய நாம ॥ ௩௧ ॥
விஶ்வநாத ப்ரபோ ஶோக ஶாந்தம் நமஸ்தே ஸ்து: । மஹா
ஶிவம் பரம் தத்வம் ஶிவம் யத ॥ ௩௨ ॥ யதா ஶிவ
ஶங்கர ஸ்மரணேந ஹரதி ஸ்து: । தத்ர ஶிவம்
மோக்ஷஸ்ய ஸாதனம் வாசக: ॥ ௩௩ ॥ வஸிஷ்ட விஶ்வ
பம் ப்ராப்ய ஶிவாய நம: । வஸிஷ்ட உவாச ஶாப
ஶ்ரவணம் ஶ்ரவணாத் ஸத்வம் தத்வம் ஶிவ ॥ ௩௪ ॥ ப்ரதி
ஶ்லோகேன யோ நித்யம் தத்ர ஶ்ரீ ஶிவம் । ஸ
ஶோகேன ஸ்யாத் விஶ்வம் ஶிவமேவ நாமஸ்மரேத் ॥
ஶாந்தம் ஶிவம் ஸகலம் விஶ்வரூபம் மஹேஶ்வர: । நித்
யோகி ஸர்வலோக ஶ்ரேஷ்ட ஜய தேவநாத: ॥ ௩௫ ॥
ப்ரத்யக்ஷம் அநேக ஶிவம் ஶிவ ஶாந்தம் । தத
ஸர்வம் த்ரைலோக்யம் ஜ்ஞானம் ஶிவ ஜயதே ॥ ௩௬ ॥ ஶிவ

ஹாஸமேதத் ஏதஷாம் மாணகேஷி த்ராஹவத³ம் । ஶிவாநா
த்ராக்ஷிநாமானி வ்ருவதந்தே ஸ்வதே தாமீவாக்யாநம் ॥ வேதா
ஶ்ரு மந்த்ரஜாதானி வ்ருதிஹாஸந்தே வாரோணா மம । வ்ருஷா
த்ருஷ்ணாவலீ ஏம தஷ்டாஸ் க்ஷூம தஸ்தா தவோ வநாஸ்ஸ்க॥
ஜத்மத்ருஷ்டாம் விதத்ருத்திதோப்ருயமோக்டம் । த்ரீமாம்ஸாஸ்ர்வ
த்ருப்திர்ஞ்சி த்லக்ஷம் வாரமேஶிதா꞉ ॥ ௨௦ ॥ ஏநாவேக
பேராகாமிமீஶஸ்ய கயமீத்ருஜாதிஸந்தேக । தேவ்யா꞉ வாமச
காராணாம் வ்ருஜவாயா꞉ ஶிவஸ்ய வா ॥ ௨௧ ॥ கஹிவ்யஞ்ஜக
மமேத்ருவ ஹாவ்யம் கிலிஸ் வாந்யோ । ஸோபித உவாஹ
ஜக்ஷி ஸுவைிஞ்சஸ்மா நிவதுஸிதேஷா வ்ருஷ்ணஸ்வாத꞉ ॥
த்ருஶம் வ்ருஸாரயாமஸ்வரித꞉ கேஷத்ருஸீமநி । த்ருத்யேஶ
மோவாமோவேதம் நிமிதம் விஶ்வகமண ॥ ௨௨ ॥ வ்ரா
வோத்ராட்டாஜேகோவேதம் மணிஸ்வமிதகாட்டிமம் । தத்ர ஶிவ்வ
தாமஶாயா நிஷண்ணா ந்வம நிஷ்வ த்ததாஸ்து ॥ ௨௩ ॥ மாநீந்வோ
கயாமாவ ஸ்மராமத்ருக்ஷ ஸபிஷிதாஸ்து । கய தீயதம்
வேமாத்ரஸ்வக்ஷஹார க்ஷமோதஸ்வ ॥ ௨௪ ॥ கக்யிஸோபித
வாராமகவம் வக்ஷாவேஷாமதிக்ஷ்ணஷயோ꞉ । கய ஹேமம் மத்ரு
ஜாநாம் பாஶ்ருமவேஸ்வநிராமதமா꞉ ॥ ௨௫ ॥ வாஜக்ஷாஹ்க
ஸவப்ராஜ꞉ வ்ருதிமத்ருதமவாஹ்மநி꞉ । க்ஷநந்தாஶ்ருஜஜ
ஶ்ரிஷ்டநயநேநா ஷக்த்விபுரித்த꞉ ॥ ௨௬ ॥ நிவேதமஹீ
வ்ருத்தே ஶிவேதி ஹ்ருஶமஞ்சாரஸ்து । விஸ்வஸாம்ர நிஜந்த்ரு
ஹம் ஸக்திராவேந வாஹவ꞉ ॥ ௨௭ ॥ கயம் வி ந்த்மிராமதயாய
காராமண்யாநம் வேமநியேஜந்தே । மமஜ்ஜமந்த்ரயு க்திவ்ருா꞉ மாத

மெஸ கஜஹம்ஸவக் ॥ ௪௯ ॥ உத்தாரஜனாத்மாக் ஷேமம் மெயம விவஜிதக: । ஜனமெயாஶிவ பஶ்மெணுந்த்ர ஸ்ரீ தஷீ க்ருத ஶிஜ்ஞணா: ॥ ௫௦ ॥ ஜவிக்வா த்த்ர ஸ்வாவித்ம் நித்ய கஶித ஷுரோவ்யவ । தெவதெவிஷு நந்த்ருமெம ஜஹ்ரதாம் வித ரஸ ஶிவஸ ॥ ௫௧ ॥ நக்வா ஸக்வா உந்நிமெஸா மெத்ரஸ ஷுமெஜாவநிஷ்டுமெதக: । ஹஜவக்ஷம் ஹமெணமா நம் ஷஹா ஷ்யம் ஸாக்ஷவ்யஸம ॥ ௫௨ ॥ வஜயாரோஸ தெவஷித ஷக்திஸாவ வஸஷுக: । வாதாஜ்ஞம் வாரெரமஷ்ய ரோதி: ஶிவபாரோஶிதஃ॥ ௫௩ ॥ ஹாஶரெர்ஜ்ய ஷஜ்ஜமெய ரோஶித நெத்ரமெயம்ஸமெயா: । க்ருத்ராமெயத்ராஷ்டி தெவெந தெவ்யாஹா நஞ்ஜஷெணவ ॥ ௫௪ ॥ ரொநெ நதெவாய நம் ஹஷ ஜ்யக்ஷமெவா ஶக்ஷணாயர் । ஶிவ்யாஹா ஹமவஹ்ஷதஹாமெய ஸவரொமெகக்ஷாரண ॥ ௫௫ ॥ ரோஹாஸ்த்ரம் தவ மெஹா மெத்தி க்வாம் விநா ஸ்ஜவதய । தவ மெக்ஷத்ரவாரஸ்யாஸ்ய வஷரோஸ்த்ரஸ்ய மெவெஷவழ ॥ ௫௬ ॥ ந ஜாநீதெ ஹதிஷுத்ர ந தெவாநாஷி ரோநஷா: । ஷீரோநம் தவ விஹோ ந ஜாநீஶ: கபமர் ஶிவ ॥ ௫௭ ॥ யதா க்வாம் வந்த்ரவநாஹம் ஸாம்பம் ஸ்ஸவத்ரவ்யயம் । நீஹஸ்ரவம் நிரவஶம் ஶநாவாநிஷ்டியாதிஜூ ॥ ௫௮ ॥ கவம்யெந யமெந்யாஷி க்ருதாமெயத்ராஷி நஸம்ஶய: । க்ருயாவிஷம் தவ மெக்ஷத்ரம் யதா வந்த்ரகணாயர ॥ ௫௯ ॥ கமெரஷாஜ்ஞாநமெஹாகாநாம் ரோஶிஷுத்தம் வஷம் ஶயா । கஜ்யாதஜ்ஞாநதாஷ்யாய கவஷுநிம்ம ஹமஶம்பயா ॥ ௬௦ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌮 𑌶𑌂𑌭𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 । 𑌦𑍇𑌵𑍀
𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍌 𑌨𑌿𑌜𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥
𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌨𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌂 । 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥
𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌷𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌿𑌦𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑌃 । 𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌶𑍍𑌯
𑌪𑌦𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥ 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌯𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌯𑍁𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌤𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌃 । 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌬𑌦𑍀𑌶𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌕𑌾𑌵𑌾𑌂𑌸𑌾
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍋𑌜𑌾 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌸𑍍𑌵 ॥ ௧௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌭𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂
𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌦𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌵𑍈𑌯𑍁𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌵𑌤𑌾𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌯𑍋 𑌪𑌾𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌂
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌦𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌹𑍀𑌨𑍋𑌗𑌾𑌰𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿

ஸாராஶ்வோ தாராத்வகு:। ப்ரஹ்மஹா கேஷத்ரஸ்த்ரீ
ரூபிணீ மாத்ருகே ஸ்தாநகஶுந்நாஸ ॥ ௨ ॥ கத்ருதி ஹா
ஸம் பாபம் தாஹ்யாத்மாஹ்யதமம் ஶாஹம் । கஸ்தி கஸ்சித்
ஶ்ராத்தயாம் விஶாகேதநாம் பாவவ:॥௩॥ஸவஶஶாஸ்தாய
காமோ: காமீந: பாண்யகஸ்ய ஸ । ராஜகஸ்யைவயஜ்ஞா
நாம் கதரூய ஸ்வயமாஸ்திகா: ॥ ௪ ॥ வைவாநலேஸமேத
ஸம்ருதிஷுஸ பூஜிதோ மிஜை: । உக்ஷமேவைவ மதி
ஸ்வஸ்ய பஹ்வே ஶிவலிங்கேந ॥௫॥ பாபாகஸ்தேந மஹ
தா வாவேந மிஜஸ்தமா: । லிங்கம்ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம்
கஶ்யநிஷ்டாஸ்த்ரமே ॥ ௬ ॥ மூர்த்தாஹாநாநாநாஶிக்ஷ
ஜூஹோ தாராஹரநாஸ । ஶிவஜ்ஞாபரா விப்ரா: யத்ர
திஷ்டந்தி யோகிந: ॥ ௭ ॥ தத்ர தக்ஷா நிஶம்வாவை:
பூஜிதம் மந்யதே பஶாஸ । தோஷாபூஷ பரதீஶாநம்
ஸாக்ஷாத்மதம் ஶரீரிணாம் ॥ ௮ ॥ கோ ஜாநீதே பர
ஜ்ஞம் ஸாம்பம் ஸம்ஸாரபேஷஜம் । தமேவ ஶாயிவேதீ
ராஜா ஸவஜ்ஞஸ்வஶாஸ்வதிஸ ॥ ௯ ॥ ஹவே தஸ்யைஶோ
நிதர்ஜோ யத்ராஸ்தே ஶிவலிங்க: । ஹஸ்தபாதாக்ஷ
ரஹித: யத்ராஸ்தே ப்ராஹ்மணாயம: ॥௧௦॥ ஸஹேஶகீகட
ஜவ த்யாஜ்யஸ்வஜமேநர்வீ । ஶிவபாதாதிநாமாதி
லிங்கஸ்தாஸ்தி பூர்ஷ: ॥ ௧௧ ॥ கேஷத்ரமேவைவ தர
யோ நஹி ஸம்ஶயகாரணம் । நீசோபி ஹஸ்தபாதாக்ஷ
நாமகீதந தத்பர: ॥ ௧௨ ॥ ஸம்பூஜ்யஸ்வஜநாவஸ்தி நமா
த்ருகாயயா விசாரணா । ஶ்ரத்தய: ஸ்வதயமேவ ஸ்வய
ஜந்தி நிரங்கஶம் ॥ ௧௩ ॥ ஜதி மஹா மஹாராஜ: விஶா

க்ருங்க³ராஜத்³பி⁴: । ப³லாத்³த்⁴ருதாயர்மாஸத்³பி⁴ஸ்ஸா ஸந்த்ரம்
ஶிவாநலீ ॥௧௪॥ தத: ப்ரஹ்ருஷ்டதே³ஶேஷு ஜநாதே³ந
க்ஷணே தத்³ப⁴வம் । ஸநாக³ரோ ஜிஜாநாரோஷ்வதே³ஷ்வபி
ஹவநாநிவ ॥௧௫॥ ப்ரவிஶ்ய பா³ஹ்யதே³ஶாந் வேஷ்டம்
நீசக்³ருஹேஷு ச । தஞ்ச ப்ரவேஶயாமாஸ ஸவேஷ்டு
வி த³ரித்³ஷிதம் ॥௧௬॥ ஸ பரித்யஜ்ய தம் தே³ஶம் த³க்ஷி
ணாந்திஶாமகே³ । க்³ருஹீத்வா ரக்ஷஸா கோ⁴ரேண ஸஹ்ய
மஹாஜ்ஜவேதந: ॥௧௭॥ வர்ஷம் ஸக்ஷயந்தித்யம் பாஷா
ணேவ யந்த்ரஜநாநு । த்ரிஶம்பரோ த³ர்ஶயேஷ்ட
த³ர்ஶயாதி வத³ந்நபி⁴ ॥௧௮॥ ஸ யத்ர ப்ரவராஶீய்ரம்
தத்ர திஷ்ட²தி ஸோ ஜநா: । க்³ருஹீத்வா ஜரிதா மந்த்ரம்
ப்ரக்ஷிபஞ்ஜநஸம்ஸதி³ ॥௧௯॥ த³ர்ஷயந்நபி⁴கேஶஸ்ய
தாடி³தஸ்ய ஶிராதி³பி⁴: । ஸர்வஜ்ஞாவாரதே³ஶாந்வாநு க்ரமா
ஹ்விவரம் யயௌ ॥ ௨௦ ॥ ஸ்யந்நஸ்ய கோ³மஸோத்ர தத்
ராத்ரௌ ஶம்ஹுவயிம்ஹயா । நாமேந மஹதா த³ஶோ மா
ரவத்³தே³தா நிஶி ॥௨௧॥ தமக்ருஷ்டம் யமஹடா: த³ம்ஷ்ட்ரா
ஹீமவ்யகாநநா: । கேஶீஶ்ருஞ்சிகரோமாண: கேஶிக்தாக
மவா: பரா: ॥ ௨௨ ॥ மஸஹம் ஹிங்ஸிவாமத்³து ஶத³ரம்
பரஶம்மங்கஶம் । க்³ருஹீத்வா தாட³நாத்³யந்தா: கா
லேந ப்ரேஷிதா யதா² ॥ ௨௩ ॥ விஶங்க்ருஸ்ய பா³ரேரா
தே³ஶேஷ்வக்ஷதே தத: பராகா । த்ரிஶமேயாஸீ
ணோ ஹீமா: ஸம்ப்ராப்தாஶ்ஶிவகிங்கரா: ॥ ௨௪ ॥ ஶேஷஜா
தி நாமணேஶேந ப்ரேஷிதாஸ்தே ஶிவாஜ்ஞயா । ஸஹந

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯 ॥ ௨௫ ॥ 𑌇𑌤𑌿
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌵𑌸𑍂𑌪𑌾𑌕𑍋𑌪𑌹𑌿𑌤𑍋𑌪𑌜𑌮𑍍 । 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰
𑌕𑍋𑌟𑌿𑌵𑍃𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍇𑌨 𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵
𑌯𑌤𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௭ ॥ 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤
𑌹𑌿𑌮𑌾𑌹𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌲𑌨𑌿𑌨𑌃 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑍇
𑌪𑌿𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 ॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑍀𑌯𑌤𑌵𑍇𑌗𑌤𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌵𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰
𑌸𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௯ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑌾
𑌯𑌯𑌾𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌶𑍇 । 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍋𑌲𑌾𑌹𑌲𑌂
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀 ॥ ௩௦ ॥ 𑌕𑍃𑌪𑌕𑌷𑍇
𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌵 𑌨𑌾𑌗𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌮𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌃 । 𑌕𑌯𑌾 𑌰𑍋𑌷𑍇
𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣 ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌯𑌾
𑌮𑌰𑌸𑌾𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌹𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 । 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌶𑌿𑌵𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌾𑌟𑌾𑌨𑍍 ॥ ௩௨ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌪𑌾𑌜𑌮𑌹𑌿𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌕𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌯𑌾𑌃 ।
𑌵𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌮𑌹𑌟𑌾 𑌵𑍃𑌮𑌿𑌵𑌿𑌬𑌲𑌵𑌤𑍇𑌰𑍇𑌃 ॥ ௩௩ ॥
𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌗𑌣𑌂𑌹𑌮𑌗𑌾𑌯𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌹𑌟𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵 𑌵𑌶 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍋𑌕𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃
𑌹𑌾𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍
𑌬𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍇𑌹𑌵𑌯𑌂 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌂𑌸𑍇𑌤
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௩௫ ॥ 𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌾𑌵𑌯𑍀𑌶𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑍇
𑌨𑌿𑌕𑌸𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௬ ॥ 𑌸𑌯𑍇𑌵 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌹𑌾𑌯

विप्रोपगः । यथावयं तथा यथेष्टोपयोगिकानि नियो
जिताः ॥ १७ ॥ शिवहस्तान्तु सदा स्वर्णशृङ्गाक्षतावृन्त
त्वग्वरान् । नेत्रनिष्टिविशेषेण सर्यिकारोहिणो
गणाः ॥ १८ ॥ अनृश्च विषयोष्ठाकं यष्टाक्ष्णु तथै
तरः । अज्ञाकं पावनीरतं विश्वरूपं नेत्रशोभ
गाः ॥ १९ ॥ कियोर्वं कृतकस्याहितार्थं योगसया
नकं । नञ्जीनि योजयाशेष कृत्स्नस्यान्यमे नवः ॥
विसृज्य तं शोधानं विश्वरूपं पादकाम्यं ।
नेत्रश्रुत्रमता व्यूर्धं गुह्वयुक् निकटं विदोषाः ॥ २१ ॥
पतिसंवेश्या पेहोरुवाय शमदोषेण्य सवाश्रुणा
यत्कृत्यमत्याविसवे वस्त्रा नृपयञ्च वानृपा ॥ २२ ॥
अयं विप्राणि जननाश्वतां कृश शङ्करोत्रिकः । श्रेष्ठा
चापोरा सर्वतस्थाश्च अहं कृत्यापदोपितः ॥ २३ ॥
निर्दयाशेष दैवेशं यस्स्वञ्जगतः प्रह्राः । सम्पू
ष्ठा वातकानां हि प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ २४ ॥
सकृच्छ्रा शिवनिन्दायाः नाशं नरकसंहितः । दिय
माख्य विधेहन्नु जिह्वायाः शिरश्छिदः ॥ २५ ॥ शम्भो
र्महारोहणं पापे कर्मक्षि शिवनिन्दनं । शैव
कृण्टापि कर्षेष्व तत्वनारारोपदण्डः ॥ २६ ॥
नये न त्वाटनदेव ऋष्टानापि निन्दकं । अन्य
दोषयतां पांसा प्रायश्चित्तं यस्यैतत् ॥ २७ ॥
भवेषादि पापे शंभोराज्ञा सर्वशिरस्थिता ।
नार्थसम्बन्धा ब्रह्मविष्णुर्देव्यः सासाहिन्स्वर्यते

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 ॥ ௪௮ ॥ 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾-
𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌂𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑌮𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ ௪௯ ॥
𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌂 ।
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥
𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌕𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 । 𑌊𑌚𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌨𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ ௫௧ ॥ 𑌗𑌣𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 — 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰𑍍𑌯
𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌯𑍋𑌨𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫௨ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌷-
𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ॥ ௫௩ ॥ 𑌦𑍂𑌷-
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 । 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௫௪ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 ॥ ௫௫ ॥ 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾 ॥ ௫௬ ॥
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌂𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂𑌗𑌯𑍋𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌹𑌿 𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 ॥
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌹𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌂 ।
𑌅𑌬𑌾𑌧𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑍀𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌣𑌯𑌃 ॥ ௫௭ ॥
𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌂 । 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌰𑍁𑌵𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂

நீசா: ஶரணாயிதா: ॥ ௯ ॥ ஜக்³மு: ஶிவபத³ம் ஸர்வே தே³வ
மஹர்ஷிஸேவிதம் । ஶிவோऽபி தஸ்ய ஸாயுஜ்யம் ப்ரத³
தௌ³ கருணாநிதி⁴: ॥ ௧௦ ॥ தஸ்மாத³த்ரைவ விப்ரேந்த்³ரா: ஸ்தா
நம் மாஹாத்ம்யஸம்யுதம் । நித்யஶோ விதி⁴நாऽபி தத்ரா
பி⁴கா விசக்ஷணை: ॥ ௧௧ ॥ ஸாயுஜ்யம் லப⁴தே ஸம்ஸா
ரநாஶகாயநிவாரணா । வேதோ³க்தவிதி⁴
விஹிதம் ஸ்நாநம் ஸந்த்⁴யோபாஸநம் தத:
ந । ஸாயுஜ்யம் ஶிவலிங்கஸ்ய
ஸம்பூ⁴ஜ்யாராதி⁴தம் ஸதா³ ஶிவம் த்³விஜோத்தமா: ॥ ௧௨ ॥
இதி ஶ்ரீஸ்காந்த³புராணே ஸூதஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவமாஹாத்ம்யே த³ஶமோऽத்⁴யாய: ॥

அத² ஏகாத³ஶோऽத்⁴யாய:

அதா²த: ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி தீர்தா²நி முநிபுங்க³வா: ।
ஸ்தா²நாநி ச விஶேஷேண ஶ்ரவணாத்³வா ஸத்³க³தி: ॥
க்ஷீரநந்தீ³வாஸிகாநாத³ தே³வஸ்யாலயமுத்தமம் । க்ஷீரநந்த்³யாமிதி
நித்யம் ஸேவிதா ஸம்பூ⁴ஜ்ய நிஶ்சயம் ॥ ௨ ॥ ஶிவஸ்தத்ர வஸேத்³
தே³வதீர்த²ம் ஸ்நாநேந தே³வம் । க்ஷீரஷேகாதி³ஸ்நாநம்
ஸ்வர்க³வாஸநீயமேஶம் ॥ ௩ ॥ தத்ர க்³ராமவாஸிநஸ்ஸர்வ
வாஸ்து நிவ்ருத்தயே । க்ஷீரேத்யர்த²ம் ஸம்யக் த்³யாநம் கா
லம் கீர்திதம் ॥ ௪ ॥ க்ஷீரநதீ³வாஸிகாநாதே²ய: ஶீத
தோய: ஸஹ்யஸம்பூ⁴த: । க்ஷீரஷேகம் ப்ரகாஶம் ஶ்ரீஶிவலிங்க
ஸ்ய ஸ்தி²த: ॥ ௫ ॥ தஸ்ய புண்யாத்மகம் தீர்த²ம் ஸ்நாநம்

ராஜவஶீக்ருத: । க்ஷீரோதத்யுதகேநைந தயா வீர்ய
தே ஶிவ: ॥ ௬ ॥ சந்த்ராவதம்ஸாதோயை: யதா து
ஷ்டி ஶங்கர: । சந்த்ரஸேந தேவஸ்ய ஸ்நாநீயம் பர
மேஶிது: ॥ ௭ ॥ பாவீரஶ்வோ பவக்ஷிப்ரா: ஶிவஸேவ்ய
பூஜயா பரம் । சந்த்ரஶக்த்யாக்தஸ்ய தேவதேவ ஸமர்ப்
பித: ॥ ௮ ॥ தஸ்மிந் ப்ரியதமம் தீர்த்தமிதி வ்யாஸோப்ரவீ
த்ஸ்வயம் । தத்ர ஸ்நாயந்நரோ மர்த்யோ ஜயேந்த்ர ॥ ௯ ॥
ஸஸர்வஶோகவிநாஶாய ஸாயாஹ்நாந்தவாரிணா ।
ஸ்நாத்வா ஶ்ரீபதி பூஜ்யா கோடீ ஹவதி காமிநா ॥
மோக்ஷ நயநத்யாஶ்ச பாபத்ரயம் நஶ்யதி ॥ ௧௦ ॥
ஹவஸ்ய ரூபேண பவேத்ஸ்ய: கரோ ந்யவிந்து பரமேஶ்வர ॥ ௧௧ ॥
ஸ்நாநமாத்ரம் தீர்த்தம் ஸர்வக்ஷேத்ராணாம் । யஸ்யா
ஸ்த பரம் ஜ்ஞாந ஸ தத்ர ஸ்நாத்வா முக்திர்பவதி ॥ ௧௨ ॥ நித்ய
ஸாரஸ்வத்யம் ஸாரஸ்வதஸ்தத்ரைவ ஸ்நாநாதி ஸாரவா: । ந
வக்தும் தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஶக்யம் வர்ஷஶதைரபி ॥ ௧௩ ॥
தத்ரைவ ஶிவஸ்நாயிநம் யாந்தி ஸர்வஸம்பதா । வீதராகி
ஸம தேஷாம் ஶிவஸ்நாந நமாமி ॥ ௧௪ ॥ பஹூநாக
யீதே நாத்ர கிம் வக்ஷ்யாமி ஸகல ஸத: । ஶக்திஸாகத்
தீர்த்தேஷ்வபி ஸ்நாத்வா முக்தி நேதார: ॥ ௧௫ ॥ தேஹாவஸ:
காலவாஸேந பாபிஷ்டாஶ்ச யேதந்த: । நதஸ்ய ஸந்த்
ஶக்தீஶம் நாஸிநாஸி ஜந்துயே ॥ ௧௬ ॥ க்ஷேத்ரேஸ்ய
ஶாநக்ரோதே ஶக்தீஶ்வரமூர்த்தி ஸ்வரூபம் । தத்ர ஸ்நாத்வா
நரோ ஸத்ய மேவக்ஷேத்ர மோக்ஷமவாப்நுயாத் ॥ ௧௭ ॥ யதா ஶக்திமம்
தீர்த்தம் ஶிவஸாயுஜ்யமஶ்நுதே । க்ஷேத்ரஸ்ய பாபமுக்திஜ்ஞா

மௌளோர தீய த்ஷ்டி ॥ ௧௮ ॥ தத்ர ஸ்தாநாவ்ருத்தீவா
தே ஸங்க்ராந்த்யா ஸம்பூர்ணா தியள । க்ருத்திகாயாம்
விஶேஷேண ஸ்தாநா ஊக்யாயயாயந்த் ॥ ௧௯ ॥ உச்யதே
ஸஹஸா வாவேவ: ப்ரஹ்ஹாவிவிஶுச்யதே । தஸ்ய
வஶ்யத்ஸக்ஸிலுயே ஷிஷ்ட ஸிஸயே ॥ ௨௦ ॥ ஸய வோர்தர
காவேஶீ தீயம் ஸவேஸ்தவோதம் । ஸக்ருந்ஜநஜ
வேத்ர ஸ்வமூா வேஷயாமிணாம் ॥ ௨௧ ॥ தவேத்ர
கந்யகாம் ஸம்ஜிம் வாவேஸா யாந்யம் யநஜையக । ஊக்ஷாத்
ஶால்வதம் ஸ்யாநம் முஸவெ ஸந்யுவிவேணதா ॥ ௨௨ ॥ ஸ்யா
நஸ்ய ஊக்ஷிணேஸாவெ தீயந்ஜுஷ்டநாதகம் । ஶிவஸ்யா
ஜுஷ்டவேவேந நிஷிதம் க்ருவயா வம் ॥ ௨௩ ॥ வா
யேந கமஹம் க்ருக்வா ஸக்திஊாஸ்யு ஷிக்ருக்ஷயா । விஞ்ஞ
க்ருத்யாஜநம் வஸ்வா விகேஷவாம்வாரகோடிர ॥ ௨௪ ॥
ப்ராமேவவதநாத்ஸ்ய வஊக்ஷ்ஹ ராரவஸங்கம் । தீயஜு
ஷ்டவேவேந நிஷ்யாயஸ்வயஶ்ஶார: ॥ ௨௫ ॥ வணதஸிந்து வாரத
யாஶாஸ ப்ரஸஸாஊ தஶ்ஶிவ: । விஹாய ஶாவாரம் ரா
வம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஷிவஷ்தி: ॥ ௨௬ ॥ திவ்யம் வாஶஊவதம்
தவேஷ ப்ரஊஊள காரணாநிய: । தத்ர தீயே நர
ஸ்நாத்வா ந வநஹ்மவி ஜாயதே ॥ ௨௭ ॥ தத்ர தேஊவம்
ஶிவாமேத்ரஶம் வஜயே ஊாஊரேணவ । ஸயாதஸ்வம்ப்ர
வக்ஷ்யாமி ஓாத்ரகா தீயந்தஷ்டி ॥ ௨௮ ॥ ஓஹா நவஶ்யாம்
யோ ஓத்யஸ்நாத்வா தீயே ஓநஞுவெக । ப்ரஹ்மஹத்யா
ஓவாவேநாதி கவிராஷ்வதி யஊவழ் ॥ ௨௯ ॥ வஶ்வியெஓ ப்ரஹ்ம

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௦ ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌾𑌦𑌨
𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌕𑍈𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿
𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌦𑌿 𑌰𑍋𑌗𑌜𑌾𑌲𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌭𑍌𑌮𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇 ॥ ௧௩ ॥ 𑌨𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌂
𑌘𑍋𑌰𑌾𑌂 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌮𑌨𑍋
𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌨𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷
𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌜𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵
𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌗𑌣𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 । 𑌨
𑌮𑍋𑌮𑍋𑌸 𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍌𑌮𑌵𑌾𑌸
𑌰𑍇 ॥ ௧௭ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌯𑌥𑌾
𑌵𑌿𑌧𑌿 । 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂
𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௮ ॥ 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾 । 𑌜𑌹𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾
𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌵𑌶𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ ௨௦ ॥ 𑌕𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌗𑌣𑌪𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍

ப்ரமெயெঃ பரிவாரிதঃ । கூ⁻த⁻பிஹமாஹ்வமெந வித
வாா தக்ஷதঃ ॥ ௪௧ ॥ பஹ⁻ஷஜுாணாஷ்வெபு த்ரு
ஷாதுரাঃ பதிதா ஹ⁻வி । தஹா மணாநாமயிவஷ்ஸ்ரீக்ஷ்ய
ஷ்பஶா ந்ஷ்⁻ஹ⁻ঃ ॥௪௨॥ ஷ்ய⁻ஷ்ணா ஹ்ரம் ப்ரஷாய⁻ஹாய⁻
மஹாம கமெஹாமஷக்⁻மாம் । க்ருதீய தெஹ்யঃ ப்ரஹுள வா
நாய்ஹும் மஜநாஷிகঃ ॥௪௩॥ தஜ்ஜம் ரிதஉம் வீக்ஷா ப்ர
மயா விமதப்ரமாঃ । மணெயதீயெபுயঃ ஷ்ஷாதி நிவிபு
ஷாநி ஹவந்தி ஹி ॥ ௪௪ ॥ ப்ரயாநமெதத்யெபுாநாம் க்ரு
வாஷிஙு⁻ மஹொஹாஹயঃ । யெஷ⁻ தீயெபுஷ⁻ யஷாக்ஷா
தீயெபுப்ராஷ்பும் கரொதி யঃ ॥ ௪௫ ॥ திரஷ்வக்⁻ஷ உ⁻
ஜ்ய்த்ய ரிவமொகெ உஷீயதெ । மாஹாத்ம்யம் தீயெபுவயபுா
ணாம் ஷம்ஹ்ரொஹணொஷமாஹாாக ॥ ௪௬ ॥ காமெஸ்யபுந
வக்⁻மெதெஷாம் வத்⁻வபுக்ரொவி ந க்ஷமঃ । ம⁻ஹ்ய॥ க
ம⁻ஹாக்மம் யீராঃ கயிதம் ஷ்ஷாநஉ⁻ஹ்மஉ ॥௪௭॥ நதஷ்ய
ஷஹாஶம் ஷ்ஷாநம் திரஷ்யவயயாஷுஷம் । ப்ரஹஷ்தி
உ⁻வாக கெவிக தயா வ்யாஷஉ⁻வாக்மொ ॥ ௪௮ ॥ நதி
கெய உ⁻வாஹமெந்ய ஷநகாஷ்வாவமொ தயா । ப்ர⁻க்ஷா
ரிவவ⁻மொமஷ்ய மாஹாத்ம்யம் வெஹஷ்ஜ்தய ॥ ௪௯ ॥
வபிஜயிக்ஷா ரிவஞ்தர மாஷ்தீம் ஷிஷிமஶ்⁻மெத் । ரிவ
ஷ்ய வா⁻ரதிெத்ய தக ஷ்ஷாநம் வெஹொவப்ரம்ஹிதய ॥
தத்ர வதபுநமாமெத்ரண ஹிக்ஷா ஹ்ரம்யித்ரயம் ரிவঃ । ஹமபு
யெஷ்வஷெவெமঃ நிஜஷாய⁻ஜ்ய ஷம்வஹய ॥௫௰॥ ஷந்தி
ரஷ்ராணி தீயெபுாநி ஷ்ஷாநாநி விவியாநிவ । தெஷாம் ரிவ

பாபம் ராத்ர்யம் க்ஷிப்ரமீஶ ப்ரஸாதய ॥ ௫௨ ॥ ஸ்நானயோ
ஹவதாஸ்த்ய க்ஷயிதம் ஸ்நாநவைவஹவம் । க்ஷிஷ்டம் கவயதே
யேத ஸ்நாநஸ்ய ஹவி ஜோஷிதஃ ॥ ௫௩ ॥ ப்ரஸக்ஷ்வ
ஶதம் வொரோரஃ வீப்யஞ்ஞ யஸக்ஷ்கரோரஃ । ப்ராகார
மோபராதீநி தீயஷு காரயந்தி யே ॥ ௫௪ ॥ ஶிவத
ஶ்ரா ஸஹீயஞ்ஞ ப்ரஸவிஷ்ணாதிஹிஸ்ரோரஃ । உஜ்ஜோ
ஜீர்ணஷஸளயாநீந்து ரூஸார்த்ரவ்யஹாஸ்ரதி ॥ ௫௫ ॥
க்ஷவாஸாமர தீயஷஸ்ய யஃ கயஷாதவோராயநம் । யஸ
ஸஸ்திந்து ந கராதே காராணாம் வா கதாவந ॥ ௫௬ ॥
ஶ்ரீஹாஸகயஷாத்யேஷஸ்திந்து நபாஸாதரணம் க்ஷவிக்ஷ ।
நகயாஹ்வ ஸ்ரதாஶளவம் நவ பாதாவவஷஷண்ய ॥ ௫௭ ॥
நஜேஹஸ்ஜிஜேலாகம் நவ வக்ஷாதியாவநம் । தஸ்ய பாவ
ஜஶஸதே நாத்ரகாயஷா விசாரணா ॥ ௫௮ ॥ யயா ஶிவே
யயா வேஜே யயா ஸஞ்ஞ்ர யயா மாரள । தேதாவ்யதி
தராம் ஹக்திம் காயஷாக்ஷாரண்யஸாமரே ॥ ௫௯ ॥ ஸவஷா
ண்யவிச பாவாநி ப்ரஸஹத்யாதிகாநயலி । தீயஷம்
ஹரத்யேஶேஷண தவோ வநஜிவாவேஷய ॥ ௬௦ ॥ க்ருத
ஞத்ர ஸஹாதீயேஷ பாவம் க்ருக்வா ஶயிஷ்யதி । தஸ்யாத்த
ஜேத்ரவ வஸதாஸ ப்ரஸோஜேந ஸவ்ரதாஃ ॥ ௬௧ ॥ ப்ரவீ
ஜே தம்ஷிகாநாயஃ ஸதாஶிவ பரேஶ்வரஃ । கந்யயா
ஜேஹரவஃ க்ரவொஜா ஹந்யாதவக்ருதோ ஜநாந்து ॥ ௬௨ ॥
தவிஷ்ணஞ ப்ரகவீஷத ஸ்நாநத்யேஷ விஜந்நாம் ।
ஶிவொதஹதி ஸங்க்ரவொஜா நிஜக்ஷேத்ராவஸாநதஃ ॥ ௬௩ ॥

தஸ்யாந் க்ஷேத்ரவரே தத்ர யாதவ்யம் ப்ரஜயா ஸஹ ।
யதாஶக்தி தநம் தாந்யம் வஸ்த்ர பூஷணாணி தீபகாந் ॥ கூச ॥
காரயேத்தக்ஷிணாநீஶே யதி பக்தி மதோ ஜநஃ । க்ருச்ச்ரேஷு
தைவதைவஸ்ய உத்தரம் ஶிஷ்யம் யதி ॥ கூரு ॥ ஸத்க்ருத்ய ஶிவ
வைஷ்ணவ் உத்யாநஷு ப்ரகல்பயேத் । உத்ஸவாநிச ராத்ராணி
சாமயேத்ர ரஶிதஃ ॥ கூகூ ॥ காரயேத் ப்ரயத்வேநாஹீந
வதாகாஸ்வஜஶோஹிதாந் । ஊத்யாக்ஷீராஹிஷேகாய-ம் ப
ஹ்வீஜநஉரஹஶிதஃ ॥ கூஎ ॥ வாத்ராணி காரயே
ஹ்தூத்யா ரமேப்ரஹைஉயாநவி । விதாநாநி விசித்ராணி
உப்ஊஊஃஸ்தரணாநி ச ॥ கூஅ ॥ தயா ஶிவப்ரேமஹ்
விதரேச்சம் ஊப்யாஶிணஃ । விவியம் வாஹநம் ஶங்ஹாவ்ருஷ
ஷஹாதிவ காரயேத் ॥ கூகூ ॥ யமேவதீவாதி வாத்ராணி
நிதிருதவ்யாநி ஹக்திதஃ । ஊஜஉயேதாஷயம் ஸஞ்ஜ்ஞக த்ராணா
ந்யந்தாயேதவி ॥ எ௦ ॥ ஸமயாமெவயேத் ஸளயாந்
ஸொவாநாநவி காரயேத் । தத்ர வெ ஶிவஹக்தாநாம்
ஹிதம் ஸவூா௩நா உரேத் ॥ எக ॥ வஸவோதீநி தைவ்யா
ஸ்த ஶங்ஹாஃ வ்ரியதராணிச । வந்ஹித்ஸே கஊஉஹிஃக்ஷிவ்ரம்
ப்ரஹ்மவிஷ்ணாதிநாகிநாம் ॥ எஉ ॥ ஷுாநாந்யவிச ஶக்யேஷு
ப்ராவ்க்ஷுச தயேதரெஃ । கயிதே நாத்ர பஹூநா
கிஷேவி ப்ராஹ்மணாத்ஊாஃ ॥ எ௩ ॥ உஊக்ஷஹிஸ்ஷா
வேஸவ்யம் உக்தூாஹாய தத்வரம் । ப்ரணஷ ஶிவஷ
வெஹவம் ப்ரகாஶம் ஸவே-ஷாம் ஸவஊஊயம் வாராண
வயுஃ । தத்கா யநப்ரஹ ஹாம்யவிக்ஹொரமாந் ஸம்ப்ரீ

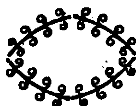
𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌨𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤 ॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌭𑍁𑌵𑌿
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌲𑌭𑍇
𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 । 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌲𑌷𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

𑍐 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍.



𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑌲𑌾 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍.

சிவபுர மாஹாத்மியத்தின்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
2	19	ஜைவமி	ஜைவம் மி
3	10	பாதூரண்	பாதூர்ண
7	18	உதூஷ்	உதாஷ்டி
8	22	வஷ்டிமி	வாமூத:
9	3	தீமாந்ர	ஜைமாந்ராம்
,,	23	ஹ்ஷஜை	ஹ்ஷவெ
11	10	ஜிஷுடா	ஜிஷுயா
,,	13	தாஷா வா	தாஷா வா
14	20	விஷி தபா	விஷிதபா
15	13	கதூவெ	கதூவெ
16	8	நகஷிஞ்ஜீ	நகஷிஞ்ஜீ
17	15	ஜொராமு	ஜொராமு
,,	17	உஜேஜெகா	உஜேஜெகா
,,	20	வ்யாஜெக்தா	வ்யாஜெகா
18	14	ஹ்ரூஷீஷ்	ஹ்ரூஷீஷ்ண்
,,	21	வாஹித	வாஜீத
21	3	விஜீநா	விஜீநா
22	7	தாஷா வா	தாஷா வ்வா
23	2	மய ஜீ	மய ஜி
,,	13	க்ஷமிவெ	க்ஷமிஜெ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
26	12	[illegible]	[illegible]
27	10	[illegible]	[illegible]
28	6	[illegible]	[illegible]
29	9	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
30	5	[illegible]	[illegible]
31	3	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
32	5	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
33	7	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
34	2	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	3	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
35	4	ஸாரூாஂஷி	ஸாரூாஷி
,,	8	தவ்யிதம்	தவ்ஷ்யிதம்
,,	14	ஸஸ்யு	ஸஸ்த
,,	18	ணாஂஷீ	ணாந்தீ
,,	22	ஸ்தாதஂஸா	ஸ்தாதஸ்ஸா
36	5	ஸஂஸ்யுஞ்ய	ஸஂஸ்துஞ்ய
,,	7	த்நகீடா	த்நகிஷீடா
,,	8	கஸ்துஞரி	கஸ்துஞரீ
,,	23	ஞபவாரூஂ	ஞயஃவாரூா
37	5	ஸஹ்ஹீ	ஸஹாஹீ
,,	11	தவ்யிதாஃ	தவ்ஷ்யிதாஃ
,,	13	தாஞெநததாஂ	தாஂஞெஶ்ஞதாஂ
,,	17	வாஸூராஃ	வாஸூராந்
,,	24	ரூஸாஷி	ரூஸ்ணாஷி
38	9	கஂஷி	கஂஹகிஷி
39	2	ஞிஸாநு	ஞிஸாந்ரு
,,	,,	ஷிஞெரு	ஷிஞ்ரு
,,	12	உாயாஸ	உாயாரூ
,,	15	ரூக்ஷிஂ	ஹக்ஷிஂ
,,	21	வுதஂ	வுதஂ
40	4	வஞஜாநா	வஞஜநா
,,	11	ஸவண	ஷீகண
,,	13	ஷ்ராஸ்யாநெ	ஷ்ராஸ்ஷ்யாநெ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
41	11	திஸ்வாடு	திஸ்ஸ்வாடு
,,	24	நிஷ்யஜி	நிஷ்யஜ்ஜி
42	6	நித்யம்ஸ்யா	நித்யாஸ்யா
,,	8	ஶ்ரீஜஸ்யா	ஶ்ரீஜஸ்ய
,,	13	ஸிக்ஷிஜ	ஸிக்ஷிஶ்ச
,,	16	வியாவ்ய	வ்யாவ்யா
,,	17	ஸ்யாச்ச	ஸ்யாஸ்ய
,,	23	ஷோடஶபி	ஷோடஶபீ
43	4	யஶதி	யஜதி
,,	13	த்ராக்ஷா	த்ராக்ஷா
44	5	நம்	நம்ஹாஸ
,,	12	ஶ்ரீஜீ	ஶ்ரீஜீ:
,,	15	ஸ்தவீச	ஸ்தவீச
45	2	பேவத	ஶவத
,,	7	தஜோஜா	தஜோஜம்
,,	10	கஜேந்த்ய	கஜேந்த்ய:
,,	15	உஹார	உசார
,,	16	வைஷீ	வைஷீகை
,,	19	வாஜம்	வாஜ்ஜம்
46	5	தெவா	தேவா
,,	9	தஸாஷி	தஸ்ஷி
,,	20	வாஜிதம்	வாஜ்ஜிதம்
47	12	ஜேந்த்ர	ஜேந்த்ர:

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
47	14	[illegible]	[illegible]
48	2	ஹவாத	ஹாவாத
,,	4	[illegible]	[illegible]
,,	5	வாந்ரா	வாஞ்ரா
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	9	ஷாஞ்யா	ஷாய்யா
,,	10	ஸாந	ஸாந
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	19	ஞதஜெ	ஞஸஜொ
49	2	விஶாத்	விஶுத்
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	ஜயதீ
,,	20	ஸம்ஹா	ஸம்ஹ
50	3	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
51	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
51	9	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
52	10	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
53	2	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
54	4	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
54	16	𑌨𑍍𑌯𑌕𑍍𑌕	𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤
,,	22	𑌮𑌯𑍁𑌵𑍍𑌯	𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯
,,	23	𑌯𑌾𑌂𑌬𑍋	𑌯𑌾𑌂𑌹𑍋
55	4	𑌹𑌾𑌸𑌞𑍍𑌜𑍇	𑌹𑌾𑌣𑌿
,,	9	𑌪𑍍𑌰𑌜𑌵𑌾𑌯𑌾𑌃	𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯
,,	11	𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍	𑌶𑍍𑌯𑌸
,,	15	𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌪𑌾𑌯𑌾	𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌪𑌾𑌯𑌾
,,	18	𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣	𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣
,,	20	𑌉𑌭𑌵𑌾	𑌉𑌵𑌾
56	3	𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌲𑍇	𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌲𑍇
,,	4	𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃	𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃
,,	6	𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍋	𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍋
57	2	𑌬𑍋𑌯𑌿	𑌹𑍋𑌯𑌿
,,	12	𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌸𑍍𑌯	𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌸𑍍𑌯
,,	21	𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯	𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
58	5	𑌬𑌾𑌧𑌵𑌃	𑌬𑌾𑌧𑌵𑍈𑌃
,,	10	𑌨𑍃𑌂𑌭𑌿𑌵	𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌿𑌵
,,	11	𑌹𑌾𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾	𑌹𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾
,,	12	𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃	𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾
59	3	𑌵𑌾𑌨𑌵𑌿	𑌵𑌾𑌭𑌵𑌿
,,	16	𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯	𑌵𑌯𑍀𑌷𑍍𑌯
,,	22	𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇	𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇
,,	24	𑌹𑌨	𑌜𑌹𑌿

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
60	4	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	25	[illegible]	[illegible]
61	12	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
62	18	[illegible]	[illegible]
63	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
63	18	[illegible]	[illegible]
64	5	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
65	2	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
67	10	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
68	3	[illegible]	[illegible]
,,	4	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
68	19	[illegible]	[illegible]
69	9	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]

